

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 18th August 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Deputy Speaker (SRI B. BHAKTAVATSALU NAYUDU) in the Chair.

I—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

SHORT NOTICE QUESTION.

Lock-out in Palar Mills

* 6 Q.—SRI P. JEEVANANDAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the management of Palar Mills in Walajabad, Chingleput district, has declared a lock-out of the mills since 6th August 1955;

(b) if so, the action taken by the Government in the matter;

(c) whether it is a fact that the local Sub-Inspector of Police tried to bring out an amicable settlement and that the management was not agreeable for such settlement; and

(d) if so, the conditions of the settlement put forth by the Sub-Inspector?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Labour Officer is enquiring into the matter.

“(c) & (d) The Sub-Inspector of Police, Wallajabad, suggested to the union and the management to come to a settlement with the help of the Labour Officer. No conditions were stipulated by the Sub-Inspector.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இந்த மில்லை மூடவேண்டுமென்று நினைத்தவர்கள் தொழிலாளர்களல்ல. மில்லை வற்புறுத்தி மூடிவிட்டது நிர்வாகம்தான் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? மீண்டும் மில்லை திறப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“என்னிடம் இருக்கின்ற தகவல்களைக் கொண்டு குறிப்பாக மில்லை மூடுவதற்கு நிர்வாகஸ்தர்கள் தான் ஜவாப்தாரி என்று சொல்லுவதற்கில்லை. மில்லில் இருக்கிறவர்களில் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களில்லையாதலால் நிர்வாகஸ்தர்கள் நூற்று இலாகாவில் வெளியிலிருந்து ஐந்து பேர்களை நியமனம் செய்தார்கள். இதனால் கிளர்ச்சி நடந்து தொழிலாளர்களுக்குள் அடிதடி ஏற்பட்டது. யூனியன் தலைவர் ஸ்தல சப்-இன்ஸ்பெக்டரை இந்த விஷயத்தில் பிரவேசித்து தகராரைத் தீர்த்து வைக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். பிறகு சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் யூனியன் தலைவரும் மாணேஜர் பங்களாவுக்குப் போய் லேபர் ஆபிசர் சொல்லுகிறபடி இந்த விஷயத்தில் முடிவு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். லேபர் ஆபிசர் மில்லுக்குப் போய் விசாரணை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இவ்வளவுதான், என்னிடத்தில் தற்சமயம் இருக்கும் தகவல்கள்.”

[18th August 1955]

SRI P. RAMAMURTHI :—“ 1955-ம் ஆகஸ்டுமீ 6-யில் கதவடைப்பது ஏற்பட்டது. கடந்த 10 நாட்களுக்கு மேலாக மில் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சிறிய விஷயத்தில் உடனடியாக முடிவு காண்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? சர்க்காருக்கு விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால் துரிதமாக விவரங்கள் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ வெளியிலிருந்து வேலைக்கு நபர்களை எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்ற பிரச்சினையை லேபர் ஆபீசர் முடிவுசெய்வார் என்று சொன்னார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்த தினங்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதைப்பற்றியும் லேபர் ஆபீசரின் முடிவை இரு சாராரும் ஒப்புக்கொள்ளுவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி அடிக்கடி தகராறு ஏற்படக்கூடாது என்று தொழிலாளர்கள் உறுதி கூற வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதனால்தான் இந்த விஷயத்தில் இன்னும் ஒரு முடிவு ஏற்படவில்லை. இருந்தாலும் லேபர் ஆபீசர் விசாரணை செய்து அனுப்பும் ரிப்போர்ட்டை எதிர்ப்பார்க்கிறோம்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கதவடைப்பு சட்ட விரோதமாதலால் இதை நீடிக்க விடாமல் மில்லை உடனே திறக்குமாடி நிர்வாகத்தினருக்கு சர்க்கார் உத்தரவு போடுவார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடுமென்பதைப்பற்றி மேற்கொண்டு விசாரிக்கிறேன்.”

Free supply of letter-heads to M.L.As.

* 2079 Q.—**SRI S. DAIVASIGAMONEY** : Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(a) whether the hon. Members of the Assembly are given free supplies of letter-heads with crest while the Assembly is in session; and

(b) whether the letter-heads which are supplied to the hon. Members of the Legislature are very much inferior in quality to the letter-heads supplied to heads of departments?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) No, Sir. The only difference is that the letter paper supplied free of cost to hon. Members is hand-made paper.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ The hand-made paper which is supplied to us is very rough and it spoils our pens. May I request the Hon. Minister whether he would see at least in future that good quality paper is supplied to us? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There are good quality papers even in hand-made paper. I shall see whether the quality of paper supplied now is so bad that it requires a change.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is the Hon. Minister aware that the State crest emblem printed on the letter-head is out of all proportion to the size of the paper and therefore it is unartistic and disorderly? Will the Hon. Minister therefore please make it artistic and orderly? ”

18th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am unaware of the artistic sense of the hon. Member and what would appeal to him. But still it depends upon the eye with which it is looked at whether it is artistic or not.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ If it be the intention of the Government to encourage hand-made paper, let them supply hand-made paper first to the officials and the other good quality paper to the Members of the Legislature.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ As a matter of fact, Ministers use hand-made paper. Therefore it is not as if Members of the Legislature are being discriminated against.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ I am glad that Ministers are using hand-made paper. May I request them to see to it that heads of departments also use hand-made paper, if there is not enough supply of good quality paper, just for a change? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If I remember right, even now a portion is supplied to heads of departments in hand-made paper. If the hon. Member's intention is that greater use of hand-made paper should be made, I will consider it.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is the Hon. Minister aware that these letter-heads are not freely issued to Members of the Legislature? They are sparingly given, one at a time and the Member has got to go and beg if he wants some more letter-heads. Is the Hon. Minister also aware of the fact that no envelopes are given to letter-heads and the Members have got to go to the bazaar to purchase envelopes? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There are two varieties of letter-heads, one which is supplied to hon. Members and the other which hon. Members can purchase. As a matter of fact, so far as purchasing by hon. Members is concerned, there is absolutely no limit.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ இங்கே விற்கப்படும் லெட்டர் பேப்பர்களின் விலை வெளியே விற்கப்படும் விலையைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அவற்றின் விலையைக் குறைத்து சர்க்கார் லெட்டர் பேப்பர்களை அங்கத்தினர்கள் வாங்குவதற்கு ஊக்கமளிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ விலை குறைவாக இருக்கும் இடத்தில் வாங்குவதைப்பற்றி எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது.”

(Starred question Nos. 2080 and 2081 taken together.)

Village Guides and Grama Sevaks

* 2080 Q.—**SRI P. G. MANICKAM** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of candidates trained so far, as Village Guides and Grama Sevaks in the State; and

(b) how many of them are Harijans?

[18th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) 440.

“(b) 14.”

* 2081 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of Grama Sevaks appointed so far in the State;

(b) the number of Harijans in them;

(c) the qualifications required for Grama Sevaks;

(d) the number of applications received from Harijans candidates; and

(e) the number of applications rejected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) 640.

“(b) 20.

“(c) Educational—S.S.L.C. completed.

Age.—Above 21 and below 30 years on 1st July of the year in which recruitment is made.

“(d) & (e) Information is not available.”

SRI A. RATNAM :—“கிராம சேவகர்களை நியமனம் செய்வதில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதா? கிராம சேவகர்கள் எத்தனை பேர்கள் வேண்டும் என்று விளம்பரத்தில் கூறப்பட்டதா? இருபது ஹரிஜனங்கள் தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் முதலில் ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளவேண்டுமென்று இவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். அதுமாதிரி அதிகாரிகள் வற்புறுத்துகிறார்கள் என்ற தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதைப் பரிசீலனை செய்து தீண்டாமை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இந்த நியமனத்தில் வகுப்புவாரியாக ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்படவில்லை. அவரவர்களுடைய தகுதியைப் பார்த்துத்தான் நியமனங்கள் செய்யப்பட்டன. இதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற யோக்க்யதாம்சம் உள்ளவர்கள் அதாவது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. முடித்தவர்கள் யாராயிருந்தாலும் அப்ளிகேஷன் போட்டால் அதை ஒரு கமிட்டியார் பரிசீலனை செய்து மனு தார்களை நேரில் பார்த்து தகுதியுள்ளவர்களை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் கிராம சேவகர்களாக நியமனம் செய்யக்கூடாது. ஹரிஜனங்கள் கிராமத்துக்கும் போகக்கூடாது என்று எவ்விதமான உத்தரவும் கிடையாது.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know whether all the Gramasevak trainees have been given employment?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. We are in shortage with regard to Gramasevaks. All those who have completed the training have been absorbed.”

SRI A. RATNAM :—“கிராம சேவகர்கள் எவ்வளவு காலம் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறார்கள்? பயிற்சி காலத்தில் அவர்களுக்கு என்ன ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது? பயிற்சி காலத்தில் கிராமங்களில் அவர்கள் என்ன வேலையை செய்துவருகிறார்கள்?”

18th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கிராம சேவகர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு 18 மாதம் கிராம சேவைப் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. ஆங்காங்கு கிராம சேவைப் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“கிராம சேவகர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படாததினாலே ஹரிஜனங்கள் குறைவாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஆகவே, இந்த முறையைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் தகுந்த ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படாததால் ஹரிஜனங்கள் குறைவாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்வ வில்லை. மனுதார்களில் ஹரிஜனங்கள் இருந்தால் அவர்களை அவசியம் தெரிந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில்தான் கிராம சேவகர்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் கமிட்டியார் தெரிந்தெடுத்து வருகின்றனர்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ஏற்கெனவே கிராம சேவகர்களாக வேலை பார்த்து வந்தவர்களை பயிற்சி அனுப்பும்போது அவர்களுக்கு ‘அலவன்ஸ்’ ரூ. 35 மட்டும்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் முன்பே வாங்கிக்கொண்டிருந்த சம்பள அளவுக்கு அலவன்ஸ் கொடுக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா?” 8-40
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இதற்கு தனிக் கேள்வி போட்டால் பிறகு பார்க்கலாம்.”

SRI P. G. MANICKAM :—“எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையில் படித்து ஹரிஜனங்களில் பெரும்பான்மையோர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஸ்தாபனங்களில் அதிக பட்சமாய் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க கவனமெண்டார் முதற்சி செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ஹரிஜன வகுப் பிலே எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. “கம்பளீட்” பண்ணியவர்கள் இதற்கு மனுப்போட்டு, அவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படாமலிருந்தால், அதற்குத் தகவல் கொடுக்கும்படி கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். அதற்குப் பிறகு தேர்தல் முறையில் ஏதாவது மாறுதல் செய்யவேண்டுமா என்று யோசிக்கப்படும்.”

SRI A. RATNAM :—“சென்னை ராஜ்யத்தில் ஹரிஜனங்களில் 4,000-க்கு மேற்பட்ட பி.எ., எம்.எ. படித்த பட்டதாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்த ஹரிஜனங்கள் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதமே, இந்த கிராம சேவகர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் இந்திய அரசியல் சட்டப்படி இனப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டால், ஹரிஜனங்களிடமிருந்து அதிக மான மனுக்கள் வரும். எனவே இனப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் இந்த உத்தியோகம் அளிக்கப்படும் என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் உறுதி அளிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ஆயிரக்கணக்கான பட்டதாரிகளும், எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவர்களும் ஹரிஜனங்களில் இருப்பது நமக்கெல்லாம் பெருமைதான். ஆனால், அவர்கள் எல்லாம் இவ்வளவு தூரம் படித்துவிட்டு கிராமங்களில் போய் அங்கே கொடுக்கக்கூடிய வேலையைச் செய்வதற்குத் தயாராயில்லை. அதனால் தான் கிராம சேவகர்களில் ஹரிஜனங்கள் குறைவாக நிய மிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.”

18th August 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ இந்த கிராம சேவகர் உத்தியோகத்தில் பெண்களின் பங்கு பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதைப்பற்றியும் சொல்ல நோட்டீஸ் வேண்டும்.”

SRI M. CHADAYAN :—“ ஸுயிதம் ஸுஹிஷுன ஸ்ராமபுரேஸாஸ்திஹ் ஹரிஜனஸைஸ்தனெ ஸ்ராமஸேவகஸாயி நியமிதாஹ் கேத்ராவரேஸைஸ்திஹ் ஸுத்யுநிஷ்டிஹ் வஸ்துஸாயி ஸுயிதஸ்தாஸ்திஹ் வஸ்து விஸ்தாஸ்திஹ் ஸாயிஸ்திஹ் ஸுயிதஸ்திஹ் ஸுயிதஸ்திஹ் ஹரிஜனஸைஸ்தனெ ஸ்ராமஸேவகஸாயி நியமிதாஹ் கார்யம் வஸ்திஸ்திஹ் ? ”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE.—“ Sir, the appointment of Harijans in villages where untouchability is even now prevalent will help to remove untouchability and facilitate the enforcement of the Central Government's Act in villages. Will the Government, therefore, consider the appointment of Harijans to these posts of Grama Sevaks? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I do appreciate the idea behind the question. The Government would like to have as many Harijans as possible to serve in the villages.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கிராம சேவகர்களாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் கட்டாயமாகக் கதர் உடைதான் அணிந்துகொண்டு வரவேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறதா ? அவர்கள் கைத்தறி ஆடையையும் அணிந்துகொள்வதற்கு ஏன் சந்தர்ப்பம் அளிக்கக்கூடாது ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதற்குப் பதில் சொல்ல என்னிடம் தகவல் இல்லையென்று நான் முந்தியே சொன்னேன். ஆனால் கட்டாயம் கதர் அணியவேண்டுமென்று சொன்னாலும் அதில் தவறில்லை. அதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. கதரும் கைத்தறித் துணிதான் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினருக்கு ஞாபக மூட்டுகிறேன்.”

Provision of pipes for drinking-water in Tirukkoyilur

* 2082 Q.—**SRI A. MUTHUSWAMY** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether there is any scheme pending with the Government for the provision of pipes for drinking-water in Tirukkoyilur?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A scheme for the provision of drinking-water to Arakandanallur area of the Tirukkoyilur Panchayat is under consideration.”

SRI A. MUTHUSWAMY :—“ இந்த குடி நீர் திட்டம் கவர்ன்மெண்ட் மூலமாகவும் பஞ்சாயத்து போர்டு மூலமாகவும் மொத்தம் ‘ஸாங்ஷன்’ செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A scheme for the supply of protected water to this place has been included in the Local Development Works programme at a cost of Rs. 16,000.”

[18th August 1955]

Process fee levied under the Malabar Tenancy Act

* 2083 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the rate of process fee levied on parties by Rent Courts under the Malabar Tenancy Act;

(b) if so, when such instructions were issued; and

(c) what the rate fixed is?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) to (c) In hearing an application under the Malabar Tenancy Act, the Rent Courts have, so far as may be the same powers as are vested in, and are to follow the same procedure as is followed by, a Court of Small Causes. The Rent Courts can therefore charge the same process fee as a Court of Small Causes. As there was no specific instructions in the matter, some Rent Courts were levying process fees while others were not. The Government have therefore issued instructions in May 1955 to the effect that Rent Courts constituted under the Malabar Tenancy Act should charge process fee at the rate charged by the Provincial Small Cause Courts.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“The Malabar Tenancy Act says that the Civil Procedure Code applies to Rent Courts. The same Act again says that Rent Courts shall, for trial of the applications, adopt the procedure followed by a Court of Small Causes. The procedure to be followed by the Rent Courts and the levy of process fees are totally different. It is a different thing altogether that the process fee should be levied at a certain rate for the purpose of summoning witnesses or for the purpose of serving notice upon the respondents. The process fee leviable does not depend upon the Civil Procedure Code. Nor is there anything in the Small Cause Courts Act. Process fee is a levy for the purpose of actual service. So may I suggest that the two things may be considered separately and since it is the tenants who belong to the poorer sections file such applications, the process fees may be waived so far as applications to Rent Courts are concerned?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, I think that the question of exempting payment of process fees is not desirable but as regards the different procedure followed, the question of amending the Civil Rules of Practice is under the consideration of the Government.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“Sir, I am afraid that the Hon. Minister has misunderstood the purport of the question. The Malabar Tenancy Act was passed for the purpose of conferring certain rights of occupancy on the tenants who did not enjoy those rights before. The question is whether these poor people, on whom the Legislature thought it necessary to confer the benefit of occupancy rights, should also spend a large sum of money for the purpose of getting that right. Is it the intention of the Government

18th August 1955]

that these people should not get the benefit of those rights because they are not able to pay the money? Obviously, that cannot be the intention of the Government. Therefore, the question of procedure is entirely different from the question of the levy of process fees. Will the Government therefore reconsider the whole question and exempt these people from payment of process fees?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" No, Sir. The fee is as low as 8 annas in respect of first service and for any additional service it is 4 annas."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Will the Hon. Minister be pleased to state whether he has taken any action on the representation of M.L.As. and representatives of the Kisan Sabha and on the memorandum submitted by 75,000 tenants of Malabar requesting to see that the levy of process fees is not made obligatory? Most of the landlords evade the service of notice, and so many times the peasants have to give process fee. In view of this difficulty, will the Government examine this question and take action immediately, if they have not already taken action?" 8-50 a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" A certain procedure has to be followed in deciding this question. Here we are following a procedure different from the summary procedure that we follow in some other cases. The petition being a bulky one and containing representations on a number of matters, the hon. Member will concede that it has to be carefully looked into. It is being examined."

DR. K. B. MENON :—" The rate of process fee quoted by the Minister amounts almost to a day's wage of the tenant. Most of the tenants are very poor and they have very often to repeat payment of process fee. Will the Government be pleased to consider either reduction or complete cancellation of process fee?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" The Government will take this aspect also into consideration when they amend the Civil Rules of Practice."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" The Hon. Minister said that the rate of fee was as low as 4 annas, 8 annas and so on. But then, in a joint family where a suit for partition has been filed, all the members happen to be landlords and notice has to be served on all of them. In some cases, there may be as many as 100 or 150 members. In such cases, it is almost baffling and beyond the means of the tenants to pay process fee. I know of instances where tenants relinquished their right to apply for fair rent, because the fair rent will be much less than the process fee. The procedure for furnishing of pleadings and framing of issues is quite different and it has nothing to do with the levy of process fee. May I request the Hon. Minister to consider this and exempt petitions from the payment of process fee?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" When examining this question, I shall bear this aspect in mind."

[18th August 1955]

Betterment levy in respect of tank improvement works

* 2084 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of tank improvement works taken up by the Government during the year 1953-54 in the State;

(b) the number of acres of land benefited by them; and

(c) in how many cases the Government have levied betterment fee on the lands benefited by these works?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) 655.

“(b) 55,842 acres.

“(c) Betterment fee, as such has not been levied so far on any of the schemes as the Madras Act III of 1955 has been passed only very recently. But due credit will be taken of the advance contributions paid by the ryots, if any, while determining the quantum of betterment levy.”

SRI M. MUNI REDDY:—“May I know the number of tanks in this State and the ayacut commanded by them? Whether the Government is removing silt from the tanks, i.e., man-power or bulldozer is used for removing silt from tanks?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“A separate question may be put.”

SRI A. RATNAM:—“ஸார், பிரஸ்தாப ஆண்டில் எந்தெந்த மாவட்ட சம்பந்தப்பட்ட அபிவிருத்தி வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன, எவ்வளவு செலவாகியது, என்பதை மாவட்டவாரியாக கூற முடியுமா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I have not got the details on hand. A separate question may be put.”

SRI K. R. NALLASIVAM:—“இந்த நிலங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி எப்படி விதிப்பது என்று சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The Act has been passed only recently and the matter is being examined.”

SRI M. MUNI REDDY:—“Improvement of tank includes the removal of silt. On the floor of this House a suggestion was made for the use of cranes for removing silt. Will the Government consider this suggestion?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“This question is entirely different from the one which is engaging the attention of the House at present. The hon. Member may write to me separately about this.”

18th August 1955]

* 2085 Q.—

DEPUTY SPEAKER :—“ This question will be taken up tomorrow, as the Hon. Minister concerned is not in the City to-day.”

Number of Muslim candidates for municipal commissioners' posts.

* 2086 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE (on behalf of Sri K. M. Seethi Sahib) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) how many Muslim candidates applied for selection as municipal commissioners in 1952 and 1954;

(b) how many of them belonged to the Backward Classes among Muslims; and

(c) how many of them were selected?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ (a) Two in 1952 selection and eight in 1954 selection.

“ (b) Two, Sir.

“ (c) None.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ May I know whether the one selected belongs to the Moplah or the Labbai community? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ I want notice.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Were the commissioners selected by direct recruitment or by transfer from Government departments? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ No direct recruitment has been made in the selection of municipal commissioners.”

SRI A. RATNAM :—“ இந்த உத்யோகங்களில் இனவாரி பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி அளிக்கப்பட்டிருந்தால் முஸ்லீம்களுக்கு என்று இனவாரி பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அதேபோல் ஹரிஜனங்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி அளிக்கப்பட்டிருந்தால் எவ்வளவு? இல்லை யென்றால் ஏன் அளிக்கப்படவில்லை? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ முஸ்லிம்களுக்கு என்று தனிப்பட்ட பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஹரிஜனங்களைப்பற்றி பதில் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் போதுமான அவகாசம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ முனிசிபல் கமிஷனர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களா? அப்படி இல்லாவிட்டால் ஏன் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

[18th August 1955]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“சர்வீஸ் கமிஷனில் தேர்ந்தெடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால் டிபார்ட்மெண்டில் கமிட்டியை அமைத்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறது.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“இந்தக் கேள்வியில் இரண்டாவது க்ளாஸ் அதாவது ‘பி’யில் முஸ்லீம்களில் பிற்போக்கானவர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. முஸ்லீம்களிலும் முற்போக்கு, பிற்போக்கு என்று இருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“முஸ்லீம்களிலும் இரண்டு விதமான இனங்கள் இருக்கின்றன.”

SRI K. VINAYAKAM :—“May I know whether the Government asked the Public Service Commission to select municipal commissioners and the Commission refused? Are not the Government instructing the Inspector of Local Boards to recruit departmentally?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“We referred the question of selection of municipal commissioners to the Public Service Commission, but the Commission refused to undertake the selection.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Have the Government received any complaints that there have been favouritism and over-looking of seniority in many cases in making the selection?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“I have not received any complaint so far.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“By this supplementary question, is it meant that the Public Service Commission is above mistakes?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“I think the Commission declined because the rules and regulations are not proper. So the Government are having separate regulations.”

9 a.m. **SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR** :—“சர்வீஸ் கமிஷனைக் கொண்டு தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ரூல்கள் சரியில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்த ரூல்களைத் திருத்த கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“From the reply given by the Hon. Minister in Tamil I understood that the people concerned had suggested that it was a difficult process and that, therefore, it was not implemented. The principle is that when the employees say that they cannot appear before the Public Service Commission, the Government will agree to it. If that is a democratic principle, will the Government extend it to recruitment to other departments also? I hope they will not.”

18th August 1955]

- * THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ So far as the selection of municipal commissioners is concerned, the Government are very anxious to have it done by the Public Service Commission. But the Public Service Commission declines to take up this work for some other reason. However, we are still insisting on the Public Service Commission to take up this work.”

Harassment of Harijans in Ichiputhur village

* 2087 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government received any representations, dated 30th December 1954, from the Adi-Dravidas of Ichiputhur village, Arkonam taluk (North Arcot district), alleging harassment of Harijans by the village munsif and Sri Ramadoss Reddiar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir.”

SRI A. RATNAM :—“ இச்சிப்புத்தூரில் ஹரிஜனங்கள் மீது தனிப்பட்டோரால் எத்தனை கேஸ்கள் போடப்பட்டன. எத்தனை தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன? எத்தனை கேஸ்கள் வாபஸ் பெறப்பட்டன? தங்களுக்கு குடியிருக்க நிலம் வேண்டுமென்று கேட்கும் ஹரிஜனங்களின் மீது அக்கிரமமான கொடுமைகள் இழைக்கப்படுவதைத் தவிர்த்து அவர்களுக்கு புறம்போக்கு இடத்தைக் கொடுப்பார்களா? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member may give notice of a separate question.”

SRI A. RATNAM :—“ On a point of order, Sir. என்னுடைய கேள்விக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்வதற்குத் தயாராக இருந்தும் அதற்கு பதிலளிக்க அவருக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்காமலேயே வேறு கேள்விக்கு ஏன் சென்றுவிட்டார்கள் என்பதை அறியலாமா? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ நீங்கள் கேட்டிருக்கும் மூலக் கேள்விக்கும், தற்போது கேட்டிருக்கும் உப கேள்விக்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆகவே வேண்டுமானால் வேறு புதுக் கேள்வி போடுங்கள்.”

“ The main question is about representations regarding the alleged harassment of Harijans of Ichiputhur village by the village munsif and Sri Ramadoss Reddiar. The hon. Member is putting a supplementary question about poramboke lands. So, it is a separate question.”

(Sri A. Ratnam was still standing in his seat.)

DEPUTY SPEAKER :—“ There is no point of order at all.”

Cultivable lands in Malnad areas in Malabar

* 2088 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the extent of cultivable lands (wet and dry) in the Malnad areas of Malabar district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The approximate extent of cultivable area in the Malnad areas in Malabar district is 307, 300 acres ”.

[18th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" Question No. 2089."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Thirty ex-servicemen,
Sir . . . "

(Sri T. C. Narayanan Nambiar was seen standing in his seat.)

DEPUTY SPEAKER :—" I request the Hon. Minister to resume his seat. I am allowing the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar to put a supplementary question on question No. 2088."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In view of the fact that the extent of cultivable lands (wet and dry) is very small in Malabar, will the Government see that these cultivable lands are given to the peasants who are willing to cultivate them? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Yes, Sir. Propaganda is carried on to bring all the cultivable lands in the district under cultivation."

SRI K. VINAYAKAM :—" On a point of order, Sir. Question No. 2088 was passed and the Deputy Speaker was kind enough to go to the next question. The next question is Question No. 2089. The Hon. Minister concerned got up to answer it. Is it in order for the Deputy Speaker to go back to the previous question and then ask an hon. Member to put a supplementary question? "

DEPUTY SPEAKER :—" I did not call the hon. Member Sri Arumugam to put his question. I said ' Question No. 2089 '. In the meanwhile, the hon. Member Sri Narayanan Nambiar rose to put a supplementary question. So, I allowed him to put it."

SRI K. VINAYAKAM :—" Whether you call the name of the Member or the number of the question, is it not inconsistent? If you pronounce the number of the question, is that not enough to say that the question is taken up? "

DEPUTY SPEAKER :—" It is not a point of order. I overrule it."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" The Hon. Minister was pleased to state that 3 lakhs odd acres of lands were available in the Malnad areas of Malabar. May I know (a) who determines the extent of areas which are declared as Malnad areas and whether the Government of Madras have anything to do with it, and (b) whether the Government are prepared to allot a larger amount in the Second Five-Year Plan in view of the large extent of Malnad areas included in the Malabar district? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" As to who determines the area, I do not have information with me just now. But I have got particulars about every taluk in the Malabar district where the areas concerned have been declared to be Malnad area. Regarding the question of reclamation, it is no doubt very costly. But, still, the question will be considered in the course of the preparation of the Second Five-Year Plan."

18th August 1955]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ May I know whether the Government have a scheme to bring these lands under cultivation either by assigning them to the landless poor or by giving encouragement to the cultivators of the neighbouring localities? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ These lands are mostly private lands belonging to private holders. The cost of reclamation is very heavy. Anyhow, the question of easily bringing the lands under cultivation depends not only on the funds that would be allotted for reclamation but also on the land legislation which we will be considering shortly.”

Rehabilitation of ex-servicemen

* 2089 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many ex-servicemen were rehabilitated on Co-operative basis in land colonization in Chennakampalayam, Dharapuram taluk, Coimbatore district;

(b) how many acres of land were brought under cultivation;

(c) the amount given by the Government for the improvement of the land; and

(d) the progress achieved so far?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Thirty ex-servicemen, Sir.

“ (b) During the last cultivation season 141.42 acres were brought under cultivation—27.47 acres by the ex-servicemen and 111.95 acres by the civilians.

“ (c) A total amount of Rs. 84,995-13-0; has been spent from Government funds on all capital works. Of this, Rs. 3,333-3-0 was spent on reclamation of lands by manual labour and bulldozer.

“ (d) The progress of the colony since 1947 has been very disappointing largely on account of failure of monsoons and lack of irrigation facilities.”

Lease under ‘pakuthi varam’.

* 2090 Q.—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether lease under ‘pakuthi varam’ has been excluded from the cognizance of the Rent Courts constituted to determine fair rent under the Malabar Tenancy Act; and

(b) whether the Rent Court at Ponnani has rejected any application on the ground that such a lease is not under their cognizance?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) & (b) The answer is in the negative.”

[18th August 1955]

Sea erosion at Dhanushkodi

* 2091 Q.—SRI G. GOVINDAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether it is a fact that owing to sea erosion the Government buildings and private properties at Dhanushkodi are liable to be damaged?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Yes.”

SRI G. GOVINDAN :—“ கனம் மத்திரி அவர்கள் சொன்னது ஒன்றும் கேட்கவில்லை. என்ன சொன்னார்கள் என்பதே புரியவில்லை.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ ‘ ஆமாம் ’ என்று சொன்னேன் ”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ May I know what steps the Government are taking to prevent the sea erosion which may result in the complete destruction of Dhanushkodi? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The matter has been referred to the Central Government and they have appointed an Expert Technical Committee whose report is awaited. Meanwhile, some relief measures have been taken. It is reported that the fishermen and some railway employees are the only persons affected by the sudden sea erosion during February 1953. The fishermen who were affected by the sea erosion have been allotted some plots in the Government poramboke for housing and they are conveniently rehabilitated. Necessary help has been rendered to the affected railway employees by the Railway department also. Hence, no more relief is required to the persons at present affected by the sea erosion in Dhanushkodi.”

9-10
a.m.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Will the Government take action wherever there is sea erosion and Government buildings and public highways are being eaten away as a result of the sea erosion? Particularly in Tellicherry and Cannanore, Government buildings and highways are collapsing and being eaten away as no protection is being given to them from sea erosion. So, may I know whether the Government will take early steps to see that such buildings and highways are protected immediately? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ We are now concerned with Dhanushkodi.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ தனுஷ்கோடியில் கடல் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்தார்கள் ? பணம் செலவு செய்வதற்கு முன்பு நிபுணர்களைக் கலந்தாலோசித்து அதில் ஏதாவது பலன் இருக்குமா என்று தெரிந்துகொண்டு பணம் செலவழித்தார்களா ? அல்லது தெரிந்து கொள்ளாமலேயே பணம் செலவழித்தார்களா.”

18th August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, the Central Public Works Department sanctioned the work of constructing three groynes at an estimated cost of Rs. 13,537 and the work is expected to be completed before the next south-west monsoon. This experimental work is expected to cover a length of 350 feet of the coast line. They consider that the effect of this remedial measure should be ascertained before any steps are taken to examine the problem further. There is no information here as to whether the groynes have already been constructed. It is done by the Central Public Works Department.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்விக்கு ‘ஆமாம்’ என்று பதில் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால், வேலையை நடைமுறையில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் ‘இல்லை’ என்ற பதில் அளிக்கப்படுமோ ? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ நடைமுறையிலும் ‘இல்லை’ என்ற பதில் சொல்லவேண்டிய நிலை ஏற்படாமலேயே ‘ஆமாம்’ என்ற பதிலே அளிக்கப்படக் கூடும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ தனுஷ்கோடியில் கடல் அரிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதனால் அங்கிருக்கிற துறைமுகத்திற்கு ஆபத்து ஏற்பட இருப்பது உண்மையா ? அப்படியிருந்தால் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருக்கும் வேதாரண்யத்திற்கு துறைமுகத்தை மாற்ற சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா ? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ மத்திய சர்க்கார் நியமித்திருக்கும் ‘எக்ஸ்பர்ட் டெக்னிகல் கமிட்டி’ ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்த பிறகுதான் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். கனம் அங்கத்தினர் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருப்பதனால் துறைமுகத்தை தஞ்சை ஜில்லாவுக்கே கொண்டுவந்துவிட வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள் போலும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ வேதாரண்யத்திற்கும் இலங்கைக்கும் குறைந்த தூரமே இருக்கிறது. ஆகையால்தான் வேதாரண்யத்திற்கு துறைமுகத்தை மாற்றலாமென்று யோசனை சொல்கிறேனே ஒழிய நான் தஞ்சை ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவன் என்பதற்காக அல்ல.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ தனுஷ்கோடிக் கடற்கரையில் 350 அடி தூரம் கடல் அரிப்பைத் தடுக்க நடவடிக்கை பரீக்ஷார்த்தமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. பரீக்ஷார்த்த நிலையிலேயே கடல் அரிப்பு ஏற்பட்டு அடித்துக்கொண்டு போகாமல் இருக்குமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ சென்ட்ரல் பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு அதை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். We have got that information from them. We are not concerned with it directly. It is only the Central Government who should take action on this matter. This subject is with them.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Question No. 2092 will be taken up tomorrow.”

[18th August 1955]

Construction of a building for the Mattanur High School

* 2093 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation in December 1954 from the High School Committee of Mattanur High School requesting monetary help for constructing a building for the said school; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) Applications for building grants from schools under private managements should, in the first instance, be made to the Director of Public Instruction. The representation received from the High School Committee of the Mattanur High School was accordingly transferred to the Director for disposal.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, generally, the grant was given only after completion of the building and in some cases even after one or two years. Due to the fall in agricultural prices and the present financial conditions, the Committee is not in a position to advance or invest money on this work. So, will the Government at least see that an advance is given to the Committee so that the building may be completed within time?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the general rule is that a grant is admissible only after the buildings are completed. But, in certain cases, it may be possible to give an advance grant. It all depends on the merits of each case. That is why, it has been referred to the Director of Public Instruction. I shall look into the report which he will be making and consider the question.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“The question is that a representation was made in December 1954 and we are in August 1955. May I know how many more months or years will be taken for serious consideration of the matter?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Ordinarily, as pointed out by hon. Member Sri Nambiar, it will take two or three years to disburse any grant. It is taken in the order of priority. There are other applications pending. Only after those cases are disposed of, this case will be taken up for consideration. Mr. Nambiar raised the question of granting some advances. That is a separate matter altogether to be considered. After the receipt of the report, the Government may consider this question.”

Government reserved forests in Vriddhachalam taluk

* 2094 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state how many Government reserved forests there are in Vriddhachalam taluk?

18th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) There are ten reserved forests in Vriddhachalam taluk.”

SRI M. KATTIMUTHU :—“விருத்தாசலம் தாலுகாவில் ஏராளமான காட்டுப் பிரதேசங்கள் இருப்பதால் அவைகளைச் சேர்ந்த தரிசு நிலங்களை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் பயிர் செய்யத் தகு சர்க்கார் அனுமதி அளிக்ருமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“காடுகள் இருப்பது வாஸ்தவந்தான். ஆனால் போதிய அளவு இருக்கின்றன என்று நான் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை. காடுகளின் பாதுகாப்புக்குக் குந்தகம் இல்லாமல் ‘கும்ரி கல்டிவேஷன்’ என்ற முறைப்படி காடுகளையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு அதேசமயத்தில் என்ன பயிர் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்வதற்கும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

SRI M. KATTIMUTHU :—“‘கும்ரி கல்டிவேஷன்’ முறைப்படி பயிர் செய்ய எத்தனை ஹரிஜனங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் சொல்லமுடியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“பயிர் செய்யக்கூடிய வர்கள் எந்தெந்த வகுப்பினர் என்பதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.”

Weavers' Co-operative Societies Conference

* 2095 Q.—**SRI M. NARAYANA NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received the resolution passed at the conference of the representatives of Weavers' Co-operative Societies in South Kanara held in January 1955 requesting the Government to introduce a housing scheme for weavers at Udipi and Nileshwar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir. A copy of the resolution in question was, however, received by the Registrar of Co-operative Societies, Madras.

“(b) Two housing schemes, one for the members of Ammapet Weavers' Society and another for the members of Aruppukottai Weavers' Society have been formulated. After watching the working of these schemes, the question of introducing similar schemes in Udipi and Nileshwar will be considered.”

Repairs to the irrigation tanks in Kollegal taluk

* 2096 Q.—

DEPUTY SPEAKER :—“Hon. Member Sri S. C. Virupakshiah is not in his seat. The question and the answer will therefore be printed in the official proceedings?”

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the irrigation tanks in Kollegal taluk were last repaired; and

(b) the amount spent thereon?

[18th August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Repairs to tanks have been and are being carried out whenever found necessary.

“(b) The amount spent from the year 1951-52 to the end of June 1955 is about Rs. 15,840.”

Minor irrigation tanks in South Arcot district

* 2097 Q.—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of Revenue department tanks taken up for repairs in South Arcot district under the Food Production Scheme in 1953-54;

(b) how many of them have already been repaired; and

(c) the total amount of expenditure incurred on such repairs in 1953-54?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) 39.

“(b) Four have been *completed*: all the rest are in various stages of execution.

“(c) Rs. 1.10 lakhs.”

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—“May I know whether it is a fact that the Food Production department has been doing useful work in this State and if so, will the Government extend the life of the department for some more years?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“1953-54 is the first year of this activity under the Special Minor Irrigation department. The department was temporarily suspended after partition. So, there was some delay in execution. Hereafter, it will have a fresh tempo and works will be speedily taken up.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“Sir, it is a matter of common knowledge that there is difference in the maintenance of minor irrigation tanks and Public Works tanks. So far as South Arcot district is concerned, Public Works tanks are kept in good repair from year to year whereas several of the minor irrigation tanks are allowed to fall into disrepair. Will the Government come forward to take steps to see that several of the minor irrigation tanks which are in disrepair are properly attended to?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“This question does not refer to the ordinary Minor Irrigation department. This is a special department which was specially formed in order to carry out these works. So, if the hon. Member has got any grievance about the other department, he may put a separate question.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“Sir, may I know whether it is a fact that the Salaputhur tank in Nallanpillaipethal village has not been taken up by the Food Production department, and if so, will the Government see that it is also included immediately?”

18th August 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I remember that the particular question was answered sometime back.”

Pumpsets on either side of the river Kodathalaiyar

* 2098 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that certain big landlords are using about 30 pumpsets on either side of the Kodathalaiyar river between Karnadai bridge and Seemavaram anicut in the Ponneri taluk, Chingleput district;

(b) whether any report was received that other ryots are suffering on account of the working of the above pumpsets in the river banks and for want of supply of water in the river; and

(c) what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) In March 1954, some unauthorized pumpsets were installed below the Seemavaram anicut.”

“ (b) Yes.

“ (c) All the pumpsets have since been removed.”

SRI O. CHENGAM PILLAI :—“ சிறு ஏழை விவசாயிகளை நசுக்குவதற்காகவே பெரிய மிராசுதார்கள் குடத்தலை ஆற்றில் பம்புகளைப் போட்டு தண்ணீரை வடித்துவிடுவதால் சிறு விவசாயிகள் பயிரிட முடிவதில்லை. ஆகவே, பம்பு செட்டுகளை மிராசுதார்கள் உடனடியாக அப்புறப்படுத்தும் படி சர்க்கார் உத்தரவிடுவார்களா? பம்பு செட்டுகள் அப்புறப்படுத்தப் படைவிட்டால் மிராசுதார்களுக்கும் சிறு விவசாயிகளுக்கும் கலகம் ஏற்படும் என்பதை சர்க்கார் அறிவார்களா? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—
“ பம்பு செட்டுகளையெல்லாம் எடுத்தாய்விட்டன.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, now that the pumpsets have been removed the nuisance has abated. But did the Government take any disciplinary action or any action against those who installed the pumpsets? ”

9-20
a.m.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There is no question of disciplinary action. They were asked to remove the pumpsets and they have removed them. That is all.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, if the big landlords violate the rule of law and thus exploit water from these river channels, is it not the duty of the Government to inflict some punishment on such of those people who violate the rule of law? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ They installed pumpsets. They were served with eviction notices. They have since removed the pumpsets.”

[18th August 1955]

SRI A. RATNAM :—“ எத்தனை மிராசுதார்கள் எத்தனை பம்பு செட்டுகளைப் போட்டிருந்தார்கள் ? எத்தனை பேர்களுக்கு நோட்டீஸ் பிறப்பிக்கப்பட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூற முடியுமா ? சிம்மாவரம் அணைக் கட்டினால் நீர்ப்பாசன வசதி அடைந்தவர்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி உண்டா ? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There were only nine cases of unauthorized installations of pumpsets and all the nine have since been removed. Six were removed immediately and three after the standing crops were harvested.”

SRI A. RATNAM :—“ 30 பம்பு செட்டுகளில் 9 பம்பு செட்டுகள் எடுக்கப்பட்டன. மீதி 21 பம்பு செட்டுகள் என்ன வாயிற்று ? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There were only nine pumpsets.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, is it not an offence to install pumpsets in a public channel and thus exploit water which is meant for the ryots of the locality? If an offence has been committed by rich landlords, or influential people of the locality, is it not the duty of the Government to take action to punish them so that they may not do it again or is it only the duty of the Government to instruct them to remove the pumpsets? Under the existing circumstances, anybody will commit such mistakes and afterwards when orders of Government are received, they may remove the pumpsets after they get their lands served with water.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There is no question of punishing them. They installed the pumpsets. They were told that they were not entitled to do that. They have since removed the pumpsets. Only if they persist in keeping those pumpsets, we can think of prosecuting them.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஆயக்கட்டு இல்லாத நிலங்களில் நஞ்சை சாகுபடி செய்தார்கள் என்பதற்காகவும் அல்லது மரங்கள் சாகுபடி செய்தார்கள் என்பதற்காகவும் ஏகராவுக்கு 150 ரூபாய் அபராதம் அல்லது தண்ணீர் தீர்வை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் விதிக்கப்பட்டது. அது மாதிரி இந்த இடங்களில் அபராதம் விதிக்கப்பட்டதா ? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ No fines or anything of that kind is levied. They were asked to remove the pumpsets and they have removed them. Beyond that I think the Revenue Department have got to deal with it.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Starred Question No. 2099 will be taken up to-morrow.”

18th August 1955]

Extension of the Suppression of Immoral Traffic Act

* 2100 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report from the Police Inspector of Vriddhachalam regarding the extension of the provisions of the Suppression of Immoral Traffic Act of 1930, to Vriddhachalam; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

SRI M. KATTIMUTHU :—“விருத்தாசலம், சிதம்பரம் தாலுகாக்களில் விபசார ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வராததால் மற்ற இடங்களிலிருந்து விபசாரத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் விருத்தாசலம் தாலுகாவில் குடியேறி, விபசாரத்தை ஒரு தொழிலாகவே கொண்டுவிட்டார்கள். சர்க்காருக்கு இதைப்பற்றி போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ரிப்போர்ட் அனுப்பி இருப்பதாகச் சொன்னார். அரசாங்கத்திடமிருந்து பதில் வருவதற்கு ஆவன செய்யுங்கள் என்று சொன்னார். இதனால் ஆண்கள் பெண்களைக் கற்பழித்து அவர்களும் கெட்டுப்போய் மோசமான நிலையை அடைகிறார்கள். இந்த விபசாரத் தொழிலில் ஈடுபடுவதினால் அநேக ஆண்கள் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு துன்பப்படுகிறார்கள். எனவே பெண்கள் விபசாரத்தை நிறுத்தி அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு இந்த சட்டத்தை விருத்தாசலம் தாலுகாவில் உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்ய முன் வருவார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இதைப்பற்றி கேள்வி கேட்டதற்கு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரிடமிருந்து இம்மாதிரி தகவல் ஒன்றும் வரவில்லையென்று சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதைப்பற்றி தகவல் கொடுத்தால் சட்டத்தை இந்த இடங்களுக்கும் அமுலுக்கு கொண்டுவருவதுபற்றி சர்க்கார் ஆலோசனை செய்யும்.”

Opening of a new railway line

* 2101 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the State Government have recommended any proposal for putting up a railway line between Ariyalur and Chidambaram?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“No, Sir.”

* 2102 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have considered any proposal to construct a railway line from Tirunelveli to Cape Comorin; and

(b) if so, whether it has been recommended for inclusion in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) Yes, Sir.”

[18th August 1955]

Local Fund dispensaries in Tiruchirappalli district.

* 2103 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Local Fund dispensaries which remain closed in the Tiruchirappalli district; and

(b) the steps taken by the Government for making these dispensaries function?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Nil, Sir.

“(b) Does not arise.”

Starred Question No. 2104 not to be taken up on 19th August 1955.

Recommendations of the Jail Reforms Committee

* 2105 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any of the main recommendations of the Jail Reforms Committee have been implemented by Government up till now;

(b) if so, what are the steps taken;

(c) whether the Government have any proposal to make Members of the Legislature visitors of jails within their districts; and

(d) whether the Government have appointed any officers to inspect the conditions of Police lock-ups periodically and report to the Government; and if so, the particulars of those officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) A statement^a containing the information is placed on the table of the House.

“(c) No, Sir.

“(d) No officer has been specially appointed for the purpose, but inspecting officers of and above the rank of Inspectors of Police inspect the Police lock-ups during their visits or inspections of the Police stations and record any defects noticed by them in their inspection reports. In the Madras City, officers of the Public Works Department and magistrates also inspect the Police lock-ups periodically.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, the indecent sight of under-trials bathing in the open before crowded courts is a common phenomenon in this State inasmuch as sub-jails have no provision for bathing in privacy. Will the Government take this as a part of the jail reform and implement it as soon as possible? This has been referred to on the floor of this House more than once.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I do not know whether it is indecent sight, because we are accustomed to bathing in public. But still the matter is under the consideration of the Government.”

18th August 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ In answer to sub-clause (d) of the question, the Hon. Minister said that in Madras City, officers of the Public Works Department and magistrates also inspect the Police lock-ups periodically. May I know whether that salutary principle may be introduced in the mufassal also so that Police lock-ups may be more humane or become humane and as regards sub-clause (c) may I request the Hon. Minister to consider the question of allowing Members of the Legislature to be visitors of jails so that they may be enabled to discharge their duties more efficiently? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ With regard to the supplementary question on sub-clause (d) I beg to submit that no specific purpose will be served by asking non-officials also to visit the lock-ups as such. After all it is only a temporary lock-up to lodge the prisoners there pending their being brought before the magistrate. As far as sub-clause (c) is concerned, the matter has been fully considered by the Government, the rule that all Members of Legislature should be visitors of jails has not been accepted by the Government.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ In respect of answer to sub-clause (d) my suggestion was not that non-officials should be made visitors of Police lock-ups but magistrates may be. I quite agree that the Police lock-ups should be and ought to be temporary places of lodging for less than 24 hours but often the Police lock-up terminates the life of the man or sometimes it does. Even during the short sojourn, the conditions there are reported to be inhuman. May I therefore suggest that magistrates may be allowed to be visitors of these Police lock-ups ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ So far we have not received any complaints about the insanitary conditions or other inhuman conditions prevailing there. Now and then cases arise with regard to inhuman treatment given to some of the prisoners. But that cannot in anyway be rectified by magistrates visiting these Police lock-ups once in a way.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ The Hon. Minister for Finance stated that so far Government have not received any reports of complaints of insanitary and inhuman conditions inside the Police lock-ups. May I ask him whether he has not had personal experience of the conditions there and whether he still wants any report from somebody else? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have had personal experience of it, Sir, many times. The sanitary conditions prevailing in Police lock-ups are much better than those in many of the sub-jails.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ No doubt, under the law, no person can be kept in the lock-up for more than 24 hours. But in practice we find a person is taken to the Police station under

[18th August 1955]

the pretext of investigation and is detained in the lock-up for any number of days and no one is allowed inside the Police station to see the person or talk to him. This is being carried on almost every day. Will the Government see to it that such practices do not recur hereafter and allow persons to visit these lock-ups so that it may act as a check on the Police officers? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the question which the Hon. Member has put does not arise out of the main question. This is a general complaint and such generalizations certainly do not help."

Hospital at Tirukkoyilur

9-30
a.m.

* 2106 Q.—SRI A. MUTHUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why no lady doctor has been posted to the hospital at Tirukkoyilur for the past two years?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Due to the dearth of qualified Women Medical Officers the post could not be filled up so far and no candidate applied for the post when vacancies were advertised in the papers."

SRI K. ARANGANATHAN :—" May I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that the post has been filled up? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" That is very good news."

Cases of capital sentence in the State

* 2107 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many cases of capital sentences have been carried out in 1953-54 and 1954-55;

(b) how many such cases have been commuted by this Government in these years; and

(c) whether the Government have any proposal to suspend the execution of capital sentences generally?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) 41 and 44.

" (b) 35 and 14. (These numbers do not include 18 cases commuted by the President of India.)

" (c) No, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Have the Government considered the proposal that has been in the air for a long time that except in extreme cases capital sentences should not be executed even when courts have inflicted them. That must be the rule and it should ordinarily come under the clemency powers of the State only? "

18th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Now almost every case of capital sentence comes before the Government through a mercy petition. The facts of each case are taken into consideration and a decision is taken thereon.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ The point is that as a rule capital sentence should not be inflicted or carried out but only life sentence and only in exceptional cases like an attempted murder or murder, capital sentence should be inflicted and carried out? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is only the point of view of how it has got to be looked into, by the hon. Member. As a matter of fact, now the rule is that murder is to be punished with death sentence except under certain circumstances. Therefore, even when a court has awarded a death sentence, it comes up before the Government. They further look into the matter and if there is any extenuating circumstance, the capital sentence is modified and transportation for life is given.”

DR. K. B. MENON :—“ Will not the Government consider that the right to life is the fundamental right of a man? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is why a capital punishment is given to those who take away life.”

Treatment of lepers at the clinic at Tirukkoyilur

* 2108 Q.—**SRI A. MUTHUSWAMY :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many lepers were given leprosy injections in the Thakkar Baba Leprosy Clinic at Tirukkoyilur in the year 1954;

(b) how many of them are Harijans; and

(c) the present strength of the staff in this clinic?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) 51 patients; Sir.

“ (b) No register is being maintained caste-war in the clinic and hence it is not possible to give separate figures regarding the number of Harijans attending the clinic.

“ (c) Six.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ As lepers as a class are much worse than Harijans, may I suggest that there need not be any classification at least in the leper clinics? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ That is what I said.”

SRI A. MUTHUSWAMY :—“ இந்த தக்கர் பாபா குஷ்ட நிவாரண ஆஸ்பத்திரியானது அரங்கண்ட நல்லூர் அதாவது தென்பெண்ணை நதியின் கரை ஓரத்தில் இருப்பதால், அது சுகாதார முறைப்படி பொது ஜனங்களுக்கு இடைஞ்சல் தருகிறது. அப்படி இடைஞ்சல் இருப்பதாக ஏதாவது மகஜர் வந்திருக்கிறதா? அப்படி மகஜர் வந்திருந்தால், அதை ‘பாரெஸ்ட் எரியா’ வுக்கு மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா என்பதை கனம் மந்திரியவர்கள் தெரிவிப்பாரா? ”

[18th August 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The original question related to the number of leprosy patients who were given injections. I do not understand the relevancy of the supplementary question now put by the hon. Member.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Questions are over.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ On a point of order, Sir. The question No. 2083 put by the hon. Member, Sri Krishna Ayyar, is a very important one. Please allow a half-hour debate on it.”

DEPUTY SPEAKER :—“ It is not a point of order.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE DEPUTY SPEAKER *RE* MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

DEPUTY SPEAKER :—“ I have to announce to the House the following message, dated 2nd August 1955, received from the Governor of Madras :—

‘ In pursuance of article 207, clause (1) read with article 199, clause (1) sub-clause (a) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction of the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955.’

“ The next item on the Agenda is a statement under rule 40. Let the hon. Deputy Leader of the Opposition, Sri Kalyanasundaram move it.”

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* SITUATION OF HANDLOOM INDUSTRY IN KARUR.

9-35 a.m. * **SRI M. KALYANASUNDARAM :—**“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, திருச்சி ஜில்லாவில் கரூர் நகரமும், அதன் சுற்றுப்புறமும் கைத்தறிக்கு மிகவும் முக்கியமான இடம். அங்கு சுமார் 6,000 கைத்தறித் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அங்கு கைத்தறித் தொழில்கள் எல்லாம் தொழிற்சாலை அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. விசை யந்திரங்களை உபயோகப்படுத்தாத தொழிற்சாலைகளிலும் 20 தொழிலாளிகளுக்கு மேல் வேலை செய்தால் தொழிற்சாலை சட்டம் அமல் நடத்தப்படும் என்று சட்டம் திருத்தப்பட்டவுடன் அங்கு இருக்கக் கூடிய முதலாளிகள் அச் சட்டத்தின் அம்சங்களை அமல் நடத்தத் தவறி வந்தார்கள். கைத்தறிக்கு இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியை உத்தேசித்து சர்க்கார் அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுத்து வந்தார்கள். தொழிலாளிகளும் இதுவரையில் அதைப்பற்றி வற்புறுத்தாமல் இருந்து வந்தார்கள். அங்கு உற்பத்தியாகிறவை படுக்கை விரிப்புகள், துண்டுகள்தான். இவை மிகவும் லாபகரமாகவே இருந்து வருகின்றன. இந்தத் தொழிலாளிகள் அதிகச் செலவில்லாத சில உரிமைகளையாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டதற்காக அந்த முதலாளிகள் தொழிற்சாலைகளை மூட ஆரம்பித்து வருகிறார்கள். அதற்கு முதன் முதலில் வழி காட்டியாக **K.N.S.P.R. Factory** என்ற தொழிற்சாலையிலிருந்து 150 தொழிலாளிகளை, படிப்படியாக 23 பேராகக் குறைத்து, அதையும் மூட பிரயத்தனம் செய்தார்கள். அப்பொழுது தொழிலாளிகள் ஒன்று சேர்ந்து அதை மூடக் கூடாது என்று கிளர்ச்சி செய்தார்கள். தொழிற் சங்கத் தலைவர்—எல்லா மக்களுடைய அன்புக்குப் பாத்திரமான ஒருவர் உண்ணாவிரதம்

18th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

இருந்த பிறகு தான் அந்த தகராறு ஒரு விதமாகத் தீர்க்கப்பட்டது. இவ்விஷயத்தில் லேபர் கமிஷனரும், உதவி லேபர் கமிஷனரும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பது வாஸ்தவம். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் தொழிற்சாலையைத் திறப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் அளிப்பது என்பதை அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்யப்பட்டதாக அறிகிறேன். விசைத் தறியை முதலாளிகள் கொண்டுவர அனுமதித்தால், கைத்தறிக்கு ஒரு பெரிய ஆபத்து ஏற்படும். கரூரில் மட்டுமல்ல இன்னும் பல பிரதேசங்களில் இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டு வருகிறது. உதாரணமாக சின்னாள் பட்டியில், இந்த மாதிரி விசைத்தறிகள் வருவதாக கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தகவல் வந்திருக்கும். அதைத் தனியாக எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார் என்று நினைக்கிறேன். கரூரில் இருக்கக் கூடிய தொழிற்சாலையைத் தொடர்ந்து நடத்த என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள், அந்தத் தொழிற்சாலையில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் Industrial Co-operative அடிப்படையில் தங்கள் ஸ்தாபனத்தை அமைத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் என்ன வசதி அளிக்கப்போகிறார்கள் என்று அறிவிக்குமாறு கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to make the following statement with reference to the matter raised by the hon. Deputy Leader of the Opposition.

“ Sir, about 2,000 workers employed in 45 weaving factories at Karur struck work on 29th July 1955. Their grievances were that the managements were not complying with the provisions of the Factories Act, relating to attendance registers, leave facilities under the Act and that the women workers were not allowed the benefits under the Maternity Benefit Act. As a result of the discussions held by the Assistant Commissioner of Labour with the parties, the Karur Handloom Factory Owners' Association agreed to issue circulars to their member-factories asking them to comply with the provisions of the Factories Act and the Maternity Benefit Act. The workers' representatives were asked to give particulars of workers who were denied the benefits under these Acts to the Regional Inspector of Factories, Tiruchirappalli, for taking necessary action.

“ As regards the closure of K.N.S.P.R. Weaving Factory at Karur, the Government have referred for adjudication whether the closure of the factory was for bona fide reasons and to what relief the workers are entitled. 9-40 a.m.

“ The hon. Member has stated that when the Workers' Union started agitation for enforcement of the provisions of the Factories Act, the factory owners acting in concert are taking steps to reduce the strength of their factories, and that unless the Government take stern steps, these factories would be split up or be converted into power-loom factories, thereby throwing out a large number of workers from employment. The factory owners complain that their production cost is higher than that of the handloom weaver who does the weaving in his house. As they have also to give the workers the benefits under the various labour laws, it is reported that they are unable to compete with the merchants

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th August 1955]

who buy from the weavers and would prefer to close their factories and purchase the required goods from the weavers. If for bona fide trade reasons the factory owners reduce the strength of their factories, or close them or convert them into power-looms, the Government have no powers to interfere in the matter."

IV.—REPORT OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

DEPUTY SPEAKER :—" Hon. Member Sri C. Kandasamy will now present the First Report of the Committee on Government Assurances."

SRI C. KANDASAMY :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg leave to present the First Report^a of the Committee on Government Assurances."

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS DISTRICT MUNICIPALITIES

(AMENDMENT) BILL, 1955.

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras District Municipalities (Amendment) Bill^b, 1955, and move—

' That the Bill be taken into consideration at once.'

" Under the Madras District Municipalities Act, 1920, as it stands, municipal councils may levy property tax on agricultural lands either (1) on the basis of their letting value [under section 81 (2) read with section 82 (2) of the Madras District Municipalities Act] or (2) on the basis of land revenue under section 81 (4). The levy of property tax on the basis of letting value results in arbitrary assessment and is not as satisfactory as assessment on the basis of land revenue. The levy of the tax on the basis of land revenue will also be in line with the basis of assessment of the tax on such land in non-municipal areas. But there is a difficulty. The land revenue payable in respect of land is usually much lower than its annual letting value in municipalities and so the rate of tax levied will have to be somewhat higher than the rate usually adopted for non-agricultural land or buildings based on letting value. But the adoption of different rates will be in conflict with the provisions of section 84. It is therefore proposed to amend the Madras District Municipalities Act so as—

(1) to provide for the levy by municipal councils of property tax on agricultural lands in municipalities on the basis of land revenue only and at a rate higher than that levied on buildings and other lands; and

(2) to take power to prescribe by rules the maximum rate at which the property tax may be levied on agricultural lands in municipalities.

The Bill gives effect to the proposal."

^a Printed as Appendix II on pages 94-105 infra.

^b Published in the *Fort St. George Gazette Extraordinary*, dated 7th February 1955.

18th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.’ ”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Sir, may I just make a request? The speech that was read by the Hon. Minister was not at all understood by us though it was audible. May I just submit, Sir, that the speech may be printed and circulated to hon. Members? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ May I suggest to the hon. Leader of the Opposition to pay attention to what is going on in the House and not to complain afterwards that he is not able to understand the speech? ”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ No, Sir. I was trying to understand what he was saying. In fact I was putting extra efforts to understand . . . ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I had a much better opinion of the hon. Leader of the Opposition.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Hon. Member Sri M. Kalyanasundaram will now move his amendment.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

‘ That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be circulated to all municipal councils for eliciting their views.’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I second the amendment.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ May I rise on a point of order? When the subject dealt with by the Minister is rather abstruse and difficult to grasp for ordinary men, he can speak in his native tongue and make it more easily understood and lucidly presented? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ It is not a point of order. Amendment moved—

‘ That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be circulated to all municipal councils for eliciting their views.’

“ Both the main motion and amendment are now before the House for discussion.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த விவரங்களிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நோக்கமும் காரணமும் என்று மசோதாவிற்குக் கடைசியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கக் கூடியதிலிருந்து ஏதோ நிலத்தின் மீது விதிக்கக் கூடிய வரியை ஓரளவிற்கு உயர்த்த முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து அவர்களுக்கு வருமானத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மட்டும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [18th August 1955]

இது கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறதே தவிர அதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது, இப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதாவைக்கொண்டு வரவேண்டிய நியாயம் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றியும் அவர்கள் கவலைப் பட்டதாகவே தெரியவில்லை. முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கும் நிலங்களில் இரண்டு வகைகள் இருக்கின்றன. முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு வருமானத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அப்படி அதிகரிக்க வேண்டியது அவசியமா என்பதைப் பற்றி கொஞ்சம் யோசிப்பது நல்லது என்று தோன்றுகிறது. இப்பொழுது விவசாய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் சுற்றி கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரே விதமாக வரியை விதிப்பது என்றால் அதனால் ஏழைகள் அதிகமாகப் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம் என்று தோன்றுகிறது. இப்பொழுது ஏழைகள் தங்களுடைய கட்டடங்களுக்குப் பக்கத்தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். அவர்களுடைய கதி என்ன ஆகும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் இப்படி வரி விதிப்பதற்குக் கொண்டு வந்திருப்பதில் சர்க்காருடைய அடிப்படைக் கொள்கை என்ன என்பதை அறிய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு ஏதாகிலும் விதி விலக்கு அளித்திருக்கிறார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். இப்படி வரி விதிப்பது என்று ஏற்பட்டு விட்டால் கிட்டத்தட்ட நூறு அல்லது நூற்றைம்பது ரூபாய் வரையில் விதிக்க வேண்டியதாக ஏற்படும். இதைக் கனம் மந்திரி அவர்கள் யோசித்துப் பார்த்தார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

“ இப்பொழுது ஆள்வார் பேட்டையை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு எவ்வளவோ பெரிய பங்களாக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் சுற்றிலும் சுமார் 25 ஏக்கர் விஸ்தீர்ணமுள்ள நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்போகிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. அதே சமயத்தில் சைதாப்பேட்டையில் ஒரு ஏழைக்கு சேரியில் ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் அவனுடைய நிலைமை என்ன? அவன் இதனால் பாதிக்கப்படுவானா என்பதை அறிய வேண்டும். அவன் இப்பொழுது செலுத்திக் கொண்டிருப்பதைவிட இன்னும் அதிகப்படியாக மூன்று மடங்கு அதிகமாக வரி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு வருமானம் தேடிக் கொடுப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. மற்றும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய பணம் இல்லாமல் அதற்கு வேண்டிய பணத்தைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு இப்படிப்பட்ட வரியைக் கொண்டு வருவதாக இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதற்காக இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ என்று நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் இந்த முறையில் வரி விதிப்பது என்று இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் அதனால் ஏழைகளுக்கு ஆபத்து ஏற்படும். அதனால் சர்க்கார் இதை விதிக்கக்கூடாது, இந்தத் திருத்த மசோதாவும் அவசியமில்லை. அப்படி இந்த மசோதாவை அவசியம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைத்தால் இதை முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு அனுப்பி வைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்பதற்காகதான் நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு வருமானம் வேண்டும் என்று நினைத்தால் அவர்கள் சும்மா இருக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் பொது ஜனங்களுக்குப் பொறுப்புள்ளவர்கள். எது நியாயமோ அதன்படி தான் அவர்கள் நடப்பார்கள், நடந்து கொள்ளவும் முடியும். இன்றைக்கு இருக்கும் சட்டங்களில் அதற்கு வேண்டிய இடம் இருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் அதற்குத் திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறதே தவிர இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டியதற்கு நியாயமே இல்லை. அடிப்படை சட்டத்தில் மாறுதல்களைச் செய்து கொள்வதுதான் நல்லது என்று தோன்றுகிறது. அப்படி இல்லாமல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இப்படிப்பட்ட மசோதாக்கள் மூலமாக வரிகளைக் கொண்டு வருவது என்பது சரியல்ல. இது ஒரு நல்ல முறை

18th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

யுல் அல்ல என்று தோன்றுகிறது. இதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இந்தத் திருத்த மசோதாவை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அப்படி திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தால் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு அனுப்பிவைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு அதன்படி நடந்து கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. அவர்களுடைய யோசனைகளும் வரட்டும் அதன் பிறகு யோசித்துக் கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. அந்த நோக்கத்துடன்தான் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அத்துடன் ஜில்லா போர்ட் விதிக்கக்கூடிய வரிக்கு அதிகமாக முனிசிபாலிட்டிகள் வசூலிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதையும் கனம் மந்திரி விளக்கவில்லை. ஜில்லா போர்ட் 100-க்கு இரண்டாண்டு என்று வசூலித்து வருகிறார்கள். முனிசிபாலிட்டிகள் மட்டும் சட்ட பூர்வமாக அதிகப்படியான மடங்கு அதிகமாக வசூலிப்பதற்கு சட்டத்தை திருத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கவில்லை. அப்படித் திருத்த வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. அதனால் இந்த திருத்த மசோதாவை எதிர்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி திருத்தம் செய்வதனால் எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுடைய நிலைமை என்ன என்பதை அறிய வேண்டிய தவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் இதை முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு அனுப்பி வைத்து அவர்களும் கவுன்சில்களில் வைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு அதன் பிறகு இதை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :— “கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்கான முக்கியக் காரணங்களை ஜனங்களுக்கு முன்பும், சபைக்கு முன்பும் வைக்கப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். அதே சமயத்தில் இது பற்றிய பல விவரங்களும் அளிக்கப்பட வேண்டும். என்னைவென்றுள்ள ஒரு சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமானால் அந்தச் சட்டத்தினால் நடைமுறையில் என்னென்ன பாதகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கவனித்து நேத விதமாகத் திருத்தினால் அந்த பாதகங்களைத் தவிர்க்க முடியும் என்பதையும் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியம்.

9-50
a.m.

“ இந்தச் சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இது ஒரு வரி விதிக்க வழி செய்யும் சட்டம். வரி விதிப்புச் சம்பந்தப்பட்ட சட்டம் என்றாலேயே இரண்டுவிதமான கண்ணோட்டத்துடன் அதனைப் பார்க்க வேண்டும். சர்க்காருக்கோ, முனிசிபாலிட்டிகளுக்கோ இதனால் எவ்வளவு வருமானம் அதிகப்படி வரும் என்று பார்ப்பது ஒரு கண்ணோட்டம். அதே சமயத்தில் வேறு ஒரு விஷயத்தையும் பார்க்க வேண்டும். யார் மீது வரி போடப் படுகிறதோ அவர்களால் இந்த வரியைக் கட்ட முடியுமா, முடியாதா என்று பார்க்க வேண்டும். முனிசிபாலிட்டிகளிலுள்ள நிலங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் பலவகைப்பட்ட நிலங்கள் இருக்கின்றன.

“ ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் சென்னை நகரத்திற்குள்ளேயே இருக்கிறார்கள் என்பது பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் எனக்குத் தெரியும். சென்னை நகரத்தில் பார்பர்ஸ்யிரிட்ஜ் பக்கம் போய் பார்த்தால் ஒரு ஏக்கரா, அரை ஏக்கரா நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் அவற்றில் கத்திரிக்காய், வெண்டைக்காய் போன்ற காய் கறிகளைப் பயிரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அதே மாதிரி சென்னை நகரத்திற்குள்ளேயே சில பேர்கள் தங்களுக்குள்ளே அதிகமான நிலத்தில் நெல் பயிரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் போடுகின்ற அதிகப்படி வரியை இவர்களால் வேண்டுமானால் கட்ட முடியுமே தவிர, நான் முன்பு சொன்ன படி அரை ஏக்கரா, கால் ஏக்கரா வைத்துக்கொண்டு காய்கறி பயிரிட்டுக்

[Sri P. Ramamurthi]

[18th August 1955]

கொண்டிருக்கிறவர்களால் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே தான் வரி போடும்போது அந்த வரியைக் கொடுக்க கூடியவர்களிடமிருந்து வரி வசூலிப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் அந்த வரியைக் கட்ட முடியாதவர்களுக்காவது இந்த வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்பதை சர்க்கார் நன்கு உணந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகவே இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்கு முன் இதனை முனிசிபாலிட்டியார்களுக்கு அனுப்பி வைத்து, அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை, மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து அதற்குத் தக்க வகையில் இதனைக் கொண்டுவரவேண்டியது மிக அவசியம். அம் மாதிரியாகக் கொண்டுவரப்படாத இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்க வேண்டியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

9-54
a.m.

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முனிசிபாலிட்டிகளுக்குள் இருக்கும் நிலங்களுக்கு இரட்டை வரி விதிக்கும் இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கின்றேன். ஏற்கெனவேயே முனிசிபாலிட்டிகளுக்குள் இருக்கும் நிலங்களுக்கு மிக அதிகமான வரி வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஏற்கெனவேயே இரட்டை வரி போட்டுக் கொண்டிருப்பதை பலர் எதிர்க்கிறார்கள். இரட்டை வரி போடுவதை எதிர்ப்பவர்களில் இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் பிரேரித்திருக்கும் கனம் மந்திரி இராமசாமி பண்டாஸ்சியும் ஒருவராக இருந்திருக்கிறார் என்பதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும்போதே, இந்தச் சபையின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர்கள் மந்திரி என்ற ஹோதாவில் சர்க்காரின் சார்பில் இருந்து கொண்டு, இந்த மசோதா கொண்டு வருவதைவிட்டு, மக்களின் சார்பில் நின்று கொண்டு இதை எதிர்க்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதன் மூலமாக முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கும் சிறு நிலக்காரர்கள் மிக அதிகமான வரி கட்ட வேண்டி வரும். அது அவர்களுக்கு மிகவும் பாதகமாக இருக்கும். ஏற்கெனவேயே அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திருத்த மசோதாவிற்கே தற்போது அவசியம் இல்லை. ஆகவே சர்க்கார் இதனை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“ சர்க்கார் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள முடியாது என்று சொன்னார்களே யானால் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னது போல இந்த மசோதாவை நகரசபைகளின் முடிவுக்கு விட்டு விடலாம். அவர்களுடைய முடிவைத் தெரிந்து கொண்டு, பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் இதில் தெரிந்துகொண்டு அவசியம் எனக் கருதினால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரலாமென்ற யோசனையை பொதுவாக ஆதரிக்கிறேன். இந்தச் சமயத்தில் இந்த திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வராமல் நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, though I was not in a position to understand what the Hon. Minister for Local Administration has stated introducing the Bill, I think this Bill has been brought under some misconception. Sir, in the Statement of Objects and Reasons, it is stated that the proposed amendment is ‘to provide . . . on the basis of land revenue only and at a rate higher than that levied on buildings and other lands’. Sir, it has been presumed that the income from the agricultural lands in the Municipal areas will be more than the income that is derived from buildings and other lands which are not used for agricultural purposes. It is here that I say that this Bill has been brought forward under a misconception. In Municipal areas there are very poor tenants, agricultural labourers and ‘Pakuthi Varamdars’, etc., who grow

18th August 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

vegetables and sell them in the market to earn their livelihood. Further, agricultural prices have fallen so low that now-a-days the agriculturists have no inducement to cultivate; another thing I would like to know from the Hon. Minister is whether any difficulties have been communicated by the various Municipal Councils in the way of their collecting their revenues from the various assesseses. If that is so, we would have been happier; and the Hon. Minister could have placed those facts before the House. But instead of all that, one fine morning, he brings forward this Bill and wants that it should be enacted. It is a surprising thing to us.

"Therefore, what I would suggest and request the Hon. Minister is that he should send this Bill to the various municipalities so that their Councils may discuss this matter and come to conclusions; let the Government come to democratic conclusions based on the views of the Municipal Councils. Instead of doing that, it is not proper to bring in this legislation here. I hope that the Hon. Minister will see to it that this Bill is circulated among the various Municipalities and give them a chance to discuss this matter and communicate their opinions to the Government."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—"Sir, I rise to support the amendment to refer this Bill to the Municipalities for opinion. For, I find in the Statement of Objects and Reasons, paragraph 1, 'to provide for the levy by municipal councils of property-tax on agricultural lands in municipalities on the basis of land revenue only'—so far it is alright—and at a rate higher than that levied on buildings and other lands'. Here this latter portion is not understandable. Why should a penalty be levied simply because it is agricultural land? This doubt in the minds of Hon. Members has not been cleared by the Hon. Minister. Therefore, either the Government should come out with convincing reasons to tax 'at a rate higher than that levied on other lands' or they should allow time to Municipal Councils to discuss this matter. It is, therefore, that I support the amendment moved by the hon. Deputy Leader of the Opposition."

* SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவில் இரண்டு விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று வரி விதிக்கும் முறை. மற்றோன்று வரி எவ்வளவு விதிப்பது என்பது. இந்தத் திருத்த மசோதாவைப்படி அதிக வரி விதிக்க சர்க்கார் அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்தால் அதன் பலன் என்ன ஆகும்? இன்றைக்கு அவர்கள் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் வரியை விட அதிகமாக வரி விதிப்பதற்கு இந்த மசோதா இடமளிக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. ஆகையால் தான் இதனை முனிசிபல் கமிஷன் ஆலோசனைக்கு விட்டு விட வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்."

"அதோடு ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கு முனிசிபல் எல்லை யில் கொஞ்சம் நிலம் இருக்கிறது. முனிசிபல் எல்லைக்கு வெளியே கொஞ்சம் நிலம் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவன் முனிசிபல் எல்லைக்கு வெளியே இருக்கிற நிலத்திற்கு சர்க்காருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலவரி, ஜில்லா போர்டுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய லாண்டு

[Sri S. Ramalingam]

[18th August 1955]

செஸ் ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்தாலும், முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கிற நிலத்திற்குக் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் வரியை விடக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். இரண்டு நிலங்களின் தரமும், மதிப்பும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். முனிசிபல் எல்லைக்கு வெளியேயுள்ள நிலக்காரர்களின் நிலைமையும், முனிசிபல் எல்லைக்குள்ளேயே நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களின் நிலைமையும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே இந்த திருத்த மசோதாவின் பிரகாரம் ஏற்கெனவே முனிசிபல் எல்லைக்கு வெளியே இருக்கும் நிலத்தைவிட முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கும் நிலத்தின் வரி அதிகமாக இருக்கும்போது, இதை இன்னமும் அதிகப்படுத்த அனுமதிப்பது, முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கும் சாகுபடியாளர்களுக்கு மிக அதிகமான பாதகத்தை செய்தவர்களாவோம். ஆகவே தான் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறோம். ஆனால் முனிசிபாலிட்டியார் ஜில்லா போர்டுகளைப் போல தங்கள் முனிசிபல் பிரதேசங்களிலிருக்கும் நிலத்திற்கு இரண்டாவோ, மூன்றாவோ அதிகப்படி செஸ் விதித்துக் கொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்தால் அந்த நாங்கள் எதிர்க் வில்லை. முனிசிபாலிட்டியார்கள் இந்த நிலத்திற்காக செலவுகள் எதுவுமே செய்வதில்லை. இதர கட்டிடங்களுக்கு என்றால் விளக்கு வசதி, சாக்கடை வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி போன்ற பல செலவுகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அந்த வீடுகளுக்கு அதிகப்படி வரி விதிப்பதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. நிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் எந்த விதமான செலவும் முனிசிபாலிட்டியார்களுக்குக் கிடையாது. சாகுபடித் தண்ணீர் வசதியை சர்க்கார் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அல்லது குளங்களிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே ஜில்லா போர்டார் எந்த அளவுக்கு வரி வசூலித்துக் கொள்ளுகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு முனிசிபாலிட்டியார்களும் வரி விதித்துக்கொள்ள அனுமதிக்கலாமே தவிர இந்த மாதிரியான சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதனால் இதை முனிசிபாலிட்டியார்களுக்கு அனுப்பி வைத்து அவர்களடைய அபிப்பிராயத்தைக் கலந்துகொண்டு பின்னர் வேண்டுமானால் கொண்டுவரலாமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு அதுவரையில் இதை நிறுத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-01
a.m.

* SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது இந்த திருத்த மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டு வந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன வென்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்கிறார்கள். என்னுடைய அனுபவத்தின் பேரில் நான் ஒரு விஷயத்தை சர்க்காருக்கும், சபையினருக்கும் தெரிவிக்க முடியும். அதாவது முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கும் வாய்க்கால்களில் “ சிட்ட் க்ளியரன்ஸ் ”, சூக்காக முனிசிபாலிட்டியார் வருஷா வருஷம் ஏராளமான பணத்தைச் செலவிட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு செலவு அதிகமாவதால் அதிகப்படியாக வரி விதித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று பல முனிசிபாலிட்டியார்கள் வெகுசாலமாகவே கோரி ‘வந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவேயே அவர்கள் ஜில்லா போர்டுகள் வாங்குகிற படி வரி வாங்கி வருகிறார்கள். அதைச் சிறிது அதிகப்படியாக்க வேண்டுமென்று இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகவே கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த அதிகப்படியான பணம் முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு சாபகுடி செய்ய தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக வேண்டி செய்யப்படுகிற ‘ லில்லி க்ளியரன்ஸ் ’ க்கே செலவாகிவிடும். ஆகவே சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்த மசோதா மிகவும் நியாயமானதென்றே நான் கருதுகிறேன். இதை சபை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பீச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-03
a.m.

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நகர சபை திருத்தச்சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விவரங்களைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு சில அங்கத்தினர்கள் இதைப் பலமாக எதிர்த்துப் பேசினார்கள். ஆனால் அவர்கள் எந்தக் காரணங்களுக்காக இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கிறார்கள்.”

18th August 1955] [Sri S. S. Ramasamy Padayachi]

களோ அதே காரணங்களுக்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எந்தக் காரியங்களைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலில் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“ இன்றைக்கு நகர சபைகள் தங்கள் எல்லைக்குள் இருக்கும் நிலங்களுக்கு மிக அதிகமான வரியைப் போட்டுவிடுகிறார்கள். நகர சபைக்கு வெளியே இருக்கும் நிலங்களுக்குப் போடும் வரியைவிட இது மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதான் தகவல் பலயிடங்களிலிருந்து சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக நகர சபை எல்லைக்குள் இருக்கும் நிலங்களுக்கு ஒரு ஏக்கராவில் 100 ரூபாய் வருமானம் என்றால் அதில் 30, 40, பர் சென்ட் வரி விதித்துக் கொண்டு வருவதானது மிகவும் நியாயமற்றதாகும், இதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று அந்தப் பிராந்தியங்களில் இருக்கும் மக்கள் கேட்டுக்கொண்டதால் தான் இந்தத் திருத்த மசோதாவே கொண்டுவரப்படுகிறது. இதை சபையிலுள்ளவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதனைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு இருக்கக்கூடிய வரியை அதிகப்படுத்துவதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதாகச் சொல்வது மிகவும் தவறாகும். இருக்கக்கூடிய வரியை அதிகப்படுத்துவது சர்க்காரின் நோக்கமல்ல. குறைக்க வேண்டுமென்பதே சர்க்காரின் கொள்கை. நோக்கமும் ஆகும். ஆகவே சிலர் தவறுதலாகப் புரிந்து கொண்டு பேசிவிட்டார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

“ மசோதாவின்படி நகர சபையின் எல்லைக்கு வெளியே இருக்கும் நிலங்களுக்கு விதிக்கப்படும் வரியைவிட நகர சபைக்குள் இருக்கும் நிலத்திற்கு சிறிது அதிகப்படியான வரி இந்தத் திருத்த மசோதாவின் பிரகாரம் விதிக்கப்படும் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இதை அதிக வரியாகச் சொல்ல முடியாது. வருமானத்தில் தற்போது 30, 40 பர் சென்ட் வரி விதிப்பதை விட இது குறைவாகவே தான் இருக்கும். அதோடு நகர சபைக்குள் இருக்கும் நிலத்தின் மதிப்பும் அதிகம். மார்க்கெட்டிங் வசதியும் அதிகம் என்ற காரணத்திற்காகவே சிறியது அதிகப்படி வரி விதிப்பதை அநியாயம் என்று யாரும் கருதக்கூடாது. இதை நியாயம் என்று சர்க்கார் கருதுவதினால் தான் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ மேலும் இந்த மசோதாவை நகர சபைகளின் அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பி அவர்களது அபிப்பிராயத்தையும் கலந்து கொண்டு முடிவு செய்யலாமென்று சில மெம்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களது அபிப்பிராயத்தைக் கலந்து கொள்ளாமல் நாங்கள் இந்த திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவேயில்லை. ஏற்கெனவேயே அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை இது விஷயமாகக் கேட்டு இருக்கிறோம். அவர்களெல்லாம் இதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதனை மறுபடியும் அவர்களது அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பி காலதாமதம் செய்ய வேண்டாமென்றே சர்க்கார் விரும்புகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனைகளை எல்லாம் சர்க்கார் நன்கு கவனிக்கும். அவர்களுடைய யோசனைப்படியே தான் இந்த மசோதா வந்திருப்பதினால் இதனை எதிர்க்க வேண்டாமென்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜில்லா போர்டார்கள் தற்போது ரூபாய்க்கு இரண்டணு, மூன்றணு வரி விதித்து வருகிறார்கள். அதைவிட இது ஒரு அணு, இரண்டணு அதிகமாக இருந்தாலும் தற்போது விதிக்கப்பட்டு வரும் 30, 40 பர் சென்ட் வரியை விடக் குறைவாகவே தான் இருக்கும். ஆகவே இந்த வரி அதிகமானது என்று யாரும் கருதக் கூடாது. அதற்கு மாறாக பலயிடங்களில் தற்போது வாங்கப்பட்டு வரும் வரியை இது குறைக்கிறது. நகர சபைகளும் இதற்கு ஏற்கெனவேயே சம்மதம் அளித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சபையினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ There are within the municipal limits agricultural lands also. The tax on agricultural

[Sri C. Subramaniam]

[18th August 1955]

lands is levied under sections 81 (2) and 81 (4). There are two sections. Under section 81 (2) the annual value of lands or buildings is taken into consideration. Even agricultural lands can be taxed under section 81 (2). Section 81 (4) says the municipal council may in the case of lands used exclusively for agricultural purposes levy this tax at such proportions as it may fix on the annual value of such lands as calculated in accordance with the provisions of section 79 of the Madras District Boards Act, 1920. What we now intend to do is to limit the scope of section 81 (2) so far as agricultural lands are concerned. Under the present Bill, only lands appurtenant to buildings will come under section 81 (2). All other agricultural lands will not come under section 81 (4). Only under section 81 (4) the municipal council will seek to levy a tax on lands, which are used exclusively for agricultural purposes. Even here, the municipal council will levy these taxes at such proportions as it may fix, of the annual value of such lands as calculated in accordance with the provisions of section 79 of the Madras District Boards Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920), provided that the proportion shall not exceed the maximum, if any, fixed by the State Government. The land revenue payable in respect of land is much lower than its annual value. Perhaps it may be 1/10th or 1/15th of the annual value. That is why in the Statement of Objects and Reasons, it is stated that if the tax levied is to be approximately equal to the tax levied on similar lands in non-municipal areas, the percentage of tax will be higher than the percentage adopted for buildings and non-agricultural lands. The levy of property-tax on the basis of letting value results in arbitrary assessment. Since adoption of different rates under sections 81 (2) and 81 (4) will be in conflict with the provisions of section 84, we have now brought forward this Bill. If the municipal council were to levy the tax on agricultural lands based on land revenue, then the income that would accrue would only be infinitesimal. That is why it is now proposed to amend section 81 (4) so that the municipal council shall, in the case of lands used exclusively for agricultural purposes, levy the tax in such proportion as it may fix, of the *annual value* of such lands as calculated in accordance with section 79 of the Madras District Boards Act, 1920. We have also added a proviso saying that the tax levied by the municipal council on agricultural lands shall *not* exceed the maximum, if any, fixed by the State Government. After all we are not interested in increasing the tax in such a way as to create hardship to the people. Every time we cannot be coming to the Assembly to get the Act amended. It is not as if we are introducing any new taxation. We are only changing the method of taxation. Even now section 79 of the Madras District Boards Act, 1920, is there. The levy of property tax on the basis of letting value results in arbitrary assessment, because annual rental value could be fixed at any amount and if there is an appeal and it is dismissed, there is no basis at all. That is why now, in respect of agricultural lands, the same basis as in the case of non-municipal areas, is to be adopted. The maximum will be fixed by the Government and

18th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

subject to that maximum, each Municipality will fix what percentage should be calculated in respect of agricultural lands. Therefore, there is absolutely no question of any increase in the tax. On the other hand, there may be relief in many Municipal areas where the annual letting value is taken into consideration and the tax is fixed. Therefore, hon. Members need not be under the wrong impression that this is an attempt to increase the tax on agricultural lands within municipalities. I may also tell hon. Members that the fact that the tax payable within the Municipal area has to be more than the tax which will have to be paid within a non-Municipal area, has been explained by the hon. Member, Sri Ramasamy Tevar, who has got experience of Municipal administration because persons in the urban areas enjoy greater benefits. Therefore, they will have to pay more when compared to persons living out of Municipal areas. In respect of agricultural lands, they will have to pay a little more than what they are paying outside the Municipalities. There can be no dispute even by the Communist Members about the basis. Therefore, hon. Members need not think that this Bill should go back for eliciting public opinion. On the other hand, it is a simple measure which will overcome the difficulties in respect of assessing the tax in respect of agricultural lands and is a measure which should be welcomed by the hon. Members who are interested in simplifying the matter of taxation, particularly in respect of agricultural holdings."

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்களுடைய விளக்கத்தையும் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்களுடைய விளக்கத்தையும் கேட்டபிறகும் வரியை அதிகப்படுத்தப்போகிறார்கள் என்பதுதான் ஊர்ஜிதம் ஆகிறது. அந்தப் பக்கத் திலிருந்து பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசாமி தேவர் அவர்கள் முனிசிபல் சேர்மனாக இருந்தவர்கள். இந்த வரியை உயர்த்துவதற்கு அவசியம் இருக்கிறது என்று அவரும் சொல்லியிருக்கிறார்.

"இந்த மசோதாவினால் ஏற்படக்கூடிய சில சிக்கல்களை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். திருச்சி முனிசிபல் எல்லையில் அய்யம்பாளையம் மிராசு தாரருக்குச் சொந்தமாகவுள்ள கட்டத்தைச்சுற்றி 25 ஏக்கர்களுக்குமேல் நிலம் இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன வரி செலுத்துகிறார்கள்? சாதாரண வீட்டு வாடகை அடிப்படையில் 25 ஏக்கரா நிலத்தையும் சேர்த்து வரி செலுத்துகிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஒரு ஏக்கரா 1½ ஏக்கரவுக்கு இந்த வரி அதிகமாக செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. முன்னாலே இருந்ததற்குத் தாரதம்மியம் பார்த்து வரி விதிக்கக்கூடிய அதிகாரம் முனிசிபாலிடிக்கு இருந்தது. விவசாய நிலத்திற்கு எந்த அடிப்படையில் வரி விதிக்கவேண்டும் என்று தெளிவுபடுத்தக்கூடிய முறையில் விவசாய நிலத்திற்கு வரி உயர்த்துவதில்தான் கொண்டுபோய்விடும். விதி விலக்கு இருக்கிறதே என்றால் பொதுவாக முனிசிபாலிடிக்கு எதுவும் பிரத்தியேகமான அதிகாரம் இல்லை."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The hon. the Deputy Leader of the Opposition wanted to know what would be the basis of taxation in respect of 25 acres of land, adjacent and appurtenant to a building and what would be the basis of taxation in respect of agricultural lands of an extent of about 1½ or 2 acres, held by an agriculturist. Evidently he wants to say that he is a

[Sri C. Subramaniam] [18th August 1955]

poor ryot. I am prepared to consider that he is a poor ryot. According to the present intention, as far as the 25 acres are concerned, which is adjacent and appurtenant to a building, the tax will be on the basis of the annual rental value, that is, just like any other property. If it is purely agricultural land, then it will come under section 81 (4) and in that case section 79 of the Madras District Boards Act, 1920, will apply. Therefore, it is bound to be much less than what is payable in respect of land which is adjacent to a living abode. Therefore, there is no question of any increase at all."

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—" கட்டத்தைச் சுற்றி இருக்கக் கூடிய நிலத்தின் பரப்பு அதிகமாக இருந்தால் அவர்களுக்கு விதிக்கக்கூடிய வீட்டு வாடகை என்னவோ அதுதான் விதிக்கப்படுகிறது. சொந்த சாகுபடியில் இருப்பதால் பிரத்தியேகமாக மதிப்பிட்டு வரி உயர்த்துவது என்பது மிகக் குறைவு. அவர்களுக்கு இலகுவாகத்தான் கொண்டு போய்விடும். சொந்த நிலம் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்கு அதிக வரியில் கொண்டுபோய் விடுமே தவிர, மந்திரி அவர்கள் சொல்கிறபடி வரிக் குறைப்பில் கொண்டுபோய்விடாது என்பது என்னுடைய திடமான அபிப்பிராயம். ஆகையால் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER :—" I will now put the amendment of the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram to the vote of the House. The question is—

'That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be circulated to all the municipal councils for eliciting their views.' "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

'That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.' "

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, I move the amendment standing in my name—

'In sub-clause (2), after the word "both", add the words "in case of sites over 7,500 square feet in area".'

SRI K. T. RAJU :—" Sir, I second the amendment."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move—

'For the existing sub-clause (ii), substitute the following :—

"(ii) The Municipal Council shall in the case of lands used exclusively for agricultural purposes levy a land-cess not exceeding annas two in the rupee of the annual value of

18th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

such lands as calculated in accordance with the provisions of section 79 of the Madras District Boards' Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920).'

'In sub-clause (ii)—(a) delete the proviso, (b) for the existing proviso, substitute the following :—

" Provided that in the case of persons who do not pay income-tax and those who pay a house-tax of below Rs. 25 per annum shall be exempt from this land-cess."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendments. I shall move the amendments standing in my name—

'In line 16, after "as it may fix", insert "not exceeding one-twelfth."

'Omit the proviso under the proposed clause (a) of sub-section (4).'

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I second the amendments."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரி அதிகமாகப் போகும் என்பதை உணர்ந்துதான் நான் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். வரி கொடுக்கச் சக்தியுடையவர்கள் மீது வரி அதிகமாக விதிக்கப்படுவதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. நகரத்தில் வசிக்கக் கூடியவர்கள் நகரத்திற்குள்ளேயே விவசாய நிலம் வைத்திருந்து வருமான வரி செலுத்தாதவராயிருந்தால் விதிவிலக்கு கொடுக்கப்படவேண்டும். வருஷத்திற்கு 25 ரூபாய்க்குள் வீட்டு வரி செலுத்துபவராயிருந்து அவருக்கு விவசாய நிலம் இருந்தால் அத்தகைய நிலத்தின் மீது இந்த வரி விதிக்கவேண்டாம் என்று நான் கூறுகிறேன். மற்ற நிலத் தீர்வை இருப்பதனால், முனிசிபல் தீர்வை விதிக்கவேண்டாம். அவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். பணக்காரர்களுக்கு வேண்டுமானால் விகிதாசாரத்தில் வரி போட்டுக்கொள்ளட்டும். என்னுடைய திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்."

* SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தம், சாகுபடிக்காக இருக்கும் நிலத்தில் நில வரி அடிப்படையில் 12-ல் ஒரு பங்குக்கு அதிகப்படாமல் முனிசிபாலிடி சொத்து வரியாக வசூலிக்கவேண்டும் என்பதுதான். ஒரு வீடு ஒருவனுக்குச் சொந்தமாக இருந்தால் வருஷ வாடகையில் 6-ல் ஒரு பாகம் வரியாக வசூல் செய்கிறார்கள். விவசாய நிலமாக இருப்பதாலும் அதிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதினாலும் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் சலுகை கொடுக்கவேண்டும்.

"சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவில் 'Provided that the proportion shall not exceed the maximum, if any fixed by the State Government' என்று இருக்கிறது. எத்தனை மடங்கு அதிகப்பட்சமாக விதிக்கப்போகிறார்கள் என்ற அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது என்ன நடைமுறையில் விதித்திருக்கிறார்கள் என்றும் தெரியவில்லை. நில வரி அடிப்படையில் 1 முதல் 10 மடங்கு வரையில் ஏதாவது ஒரு கட்டத்தில் வரி விதிப்பார்களா? அல்லது 50 பர்சென்ட், 25 பர்சென்ட், 15 பர்சென்ட் என்று ஏதாவது ஒரு விகிதாசாரத்தில் விதிப்பார்களா? எந்தவிதமான நிர்ணயமும் இடையாது.

[S. Ramalingam]

[18th August 1955]

“ வீடு போன்ற சொத்துக்களுக்கு வரி விதிக்கப்படும்போது ‘ பர்சென் டேஜ் ’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது ‘ பர்போர்ஷன் ’. இரண்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்று தெரிய வில்லை. ‘ பர்சென்டேஜ் ’ என்றால் 20 பர்சென்ட், 30 பர்சென்ட் என்ற முறையிலும் ‘ பர்போர்ஷன் ’ என்றால் ‘ double, treble ’, என்றும் இருக்க லாம். நாங்கள் பயப்படுவது என்னவென்றால் ஒரு மடங்கு, நான்கு மடங்கு அதிகப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் கையில் அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறா கள். அந்தப் ‘ proviso ’ வை எடுத்துவிடவேண்டும். சர்க்கார் இவ்வளவு ‘ percentage ’ என்று நிர்ணயித்துவிட்டால் ஆட்சேபணியில்லை.”

* SRI N. K. PALANISAMY :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, என்னுடைய திருத்தமானது 7,500 சதுர அடி பரப்புக்குமேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரி போடவேண்டும், அதற்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி போடக்கூடாது என்பது. டவுன் ப்ளா னிங் சட்டத்தின் பிரகாரம் மனையின் மூன்றிலொரு பங்கு பரப்பின் மீது தான் கட்டும் கட்டவேண்டும், பாக்கியிருக்கக்கூடிய இடங்களை அப்படியே விட்டுவிடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. திறந்தபடி இருக்கக்கூடிய சாதா ரணமாக கிணறு, மாட்டைக் கொட்டகை, போன்ற வசதிகள் செய்துகொள்ளுவ தற்கு அவசியம் வேண்டியிருக்கிறது. வீட்டை ஒட்டிநாற்போல் காலி மனை மேற்கண்ட காரியங்களுக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. அப்படியிருக் கும்போது தோட்டங்களுக்கு மேலும் வரி போடுவது நியாயமாகாது. ‘ Rental value ’ என்று சொல்லும்போது பூமிக்கு வேறு, அங்கிருக்கும் கட்டத்திற்கு வேறு அல்ல. இரண்டும் ஒன்றுதான். பெரிய கம்பனிகள் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் சுகபோகத்திற்கு 25, 30 ஏக்கரா வைத்துக் கொண்டிருந்தோட்டம் போல வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வரி போடவேண்டியது அவசியந்தான். 1945-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு சென்னை நகரத்தில் கார்ப்போரஷனுக்கு 1½ கோடி வருமானம் வந்தது. இப்பொழுது 2½ கோடி வருமானம் வருகிறது. ஆகவே, இரண்டு மடங்கு வரி அதிகப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது மத்தியதர வர்க்கத்தினர் கொடுக்கக்கூடிய வரியாகும். மத்தியதர வகுப்பினர் ஏற்கெனவே வரி கொடுக்க முடி யாத நிலையில் இருக்கும்போது அவர்களுக்கு வரிச் சலுகை கொடுப்பதற்குப் பதில் மேலும் மேலும் வரி போடுவதைக் கண்டிப்பாக நாங்கள் எதிர்க்கி றோம். நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின் பிரகாரம் 7,500 சதுர அடி பரப்புக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும். என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI V. MADANAGOPAL :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்த மசோதா அவசியம் என்று ஒப்புக்கொண்டபோதிலும் நில வரியைப்போல் எத்தனை சதவிகிதம் அதிகமாக வரி நிர்ணயிக்கப்படும் என்ற உத்தேசத்தை திருத்த மசோதாவில் சொன்னால் அது நியாயம் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். இன்றிருக்கக்கூடிய முறை சிக்கலாக இருக்கிறது. இத்தனை பங்குதான் வரி உயர்த்தப்படும் என்று நிர்ணயிப்பதை கவுன்சிலுக்கு விட்டு சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்யும் வரம்புக்குள் ஏதாவது ஒரு விகிதாசாரத்தை கவுன்சில் விதிக்கும் என்று சொல்லப்படுவது சரி அல்ல. எத்தனை பர்சென்ட் என்று இப்பொழுதே நிர்ணயம் செய்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும், நியாயமாக வும் இருக்கும். பொதுவான அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்வது நல்ல தல்ல. மாட்டைத் தண்ணீருக்குள் போட்டுவிட்டு வீலை பேசுவது போல் இருக்கிறது. முனிசிபல் சேர்மனாக இருந்த அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசாமி தேவர் இந்த வரியின் அவசியத்தைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார். 400 சதவிகிதம்கூட வரியை உயர்த்தக்கூடிய ஆபத்து இந்த மசோதாவில் இருக் கிறது. ஆகவே, வரையறை இருக்கவேண்டியது அவசியம். இந்த அளவுக் குத்தான் உயர்த்தலாம் என்று வரம்பு விதித்து, சந்தேகத்தைப் போக்கும் படியான முறையில் சட்டம் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின் றேன். இந்த மசோதாவிற்குப் பிரேரேபித்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களை நான் ஆதரிக்கின்றேன்.”

BILL, 1955

18th August 1955]

10-23
a.m.

* **THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI** :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர்கள் ராமலிங்கம், கல்யாணசுந்தரம் இவர்கள் குறிப்பிட்ட வரிவிகிதம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் ரூபாய்க்கு 2 அணவுக்குமேல் விதிக்கக்கூடாது என்று திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்குகிறார். ஸ்ரீராமலிங்கம் ரூபாய்க்கு 0-1-4-க்கு மேல் விதிக்கக்கூடாது என்று கூறுகிறார். ஜில்லாபோர்டுகளுக்கு வரிவிகிதம் ‘limit’ ரூபாய்க்கு 5 அணுவாக இருக்கிறது. ஆனகயால் நகரசபைகள் அதைவிடக் குறைவாக வரிவிகிதக் முடியாது. கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் வரிவிகிதத்தால் அது மிகவும் குறைவாக இருக்கும். வரியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்குக் கிடையாது. நகரசபைகள் அதிகமாக வரி போடுவதைக் குறைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தான் அரசாங்கம் இந்தத் திருத்த மசோதாவைகொண்டு வந்திருக்கிறார்களே ஒழிய வரியை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அல்ல.

“ திருத்தம் சம்பந்தப்பட்டவரை, இப்பொழுதே அதிகப்பச் வரம்பை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு நகரசபைக்கும் பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அந்தந்த நகரசபைக்குத் தகுந்தபடி எவ்வளவு அதிகமான அளவு வரி விதிக்கலாமென்பதை பரிசீலனைசெய்து அரசாங்கம் அதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஜில்லா முனிசிபல் சட்டத்தில் section 81 (3)-ல் ஏற்கெனவே, நகரசபைகள் சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற உயர்ந்தபக்க வரம்புக்கு உட்பட்டுதான் வரி விதிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் நகரசபைகள் அதிகப்படியான வரிக்களை விதிக்கமுடியாது. இருந்தாலும் அந்த வரம்புக்குப் பட்டு அவர்களே வரி விகிதத்தை நிர்ணயம் செய்துகொள்ளும் சுதந்திரம் நகரசபைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் ஒவ்வொரு நகரசபைக்குத் தகுந்தபடி அரசாங்கம் உயர்ந்தபக்க வரம்பை நிர்ணயிக்கும். அதை இப்பொழுதே நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று சொல்வதை ஏற்கமுடியாது. மேலும் ஜில்லாபோர்டுகள் விதிக்கும் வரிவிகிதத்தைவிட்டு குறைவான விகிதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆதலால் கனம் அங்கத்தினர்களின் திருத்தங்களை அனுமதிப்பதற்கில்லை. உயர்ந்தபக்க வரம்பை அரசாங்கம் நிர்ணயித்துவிட்டால் அதைவிட குறைந்த விகிதத்தைக்கூட நகரசபைகள் விதிக்கலாம். உதாரணமாக உயர்ந்தபக்க வரம்பு 50 சதவிகிதமென்று இருந்தால், நகரசபைகள் 20 அல்லது 30 சதவிகிதம்கூட விதிக்கலாம். ஆனால் உயர்ந்தபக்க வரம்பை முன்கூட்டியே இப்பொழுதே நிர்ணயிப்பதற்கில்லை யென்று நான் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது ‘ஸ்ரீகல்யாணசுந்தரம் ரூபாய்க்கு 2 அணு வரிவிதிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். ஸ்ரீராமலிங்கம் ரூ. 0-1-4 விதிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். ஆனால் ஜில்லாபோர்டு “limit” ரூ. 0-5-0 ஆக இருக்கிறது’ என்று கூறினார். ஒரு ‘compromise’ ஆக ரூபாய்க்கு 5 அணு விதிப்பதற்கு வேண்டுமானால் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளட்டும்.”

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—“ கனம் மந்திரி அவர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தங்களை வேண்டுமானாலும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டாம். நான் கொண்டுவந்த விதிலைக்கை (proviso) ஒத்துக்கொள்ளட்டும். அதை ஒத்துக்கொண்டால் ஏழை விவசாயிகள், இந்த அதிகப்படி வரியினால் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். அப்படிச் செய்தாலாவது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு வரியை அதிகரிக்கும் நோக்கமில்லை என்பதை ஒத்துக்கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால், வரியை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடன்தான் இந்த மசோதாவை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.”

DEPUTY SPEAKER :—“ May I know whether the Government are accepting any of the amendments? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir.”

[18th August 1955]

The amendment of Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram proposing the substitution of a new sub-clause for the existing sub-clause (ii) was put and lost.

The amendments of Sri S. Ramalingam were by leave, withdrawn.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram proposing to delete the proviso under sub-clause (ii) was put and lost.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram proposing to substitute a new proviso for the existing proviso in sub-clause (ii) was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ Sir, I move—

‘ That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be passed. ’ ”

10-30 a.m. * SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மசோதா நிறைவேற்றிவிட்டது. அது சட்டமாக்கப்படவேண்டுமென்ற தீர்மானம் இப்பொழுது சபை முன்பாக இருக்கிறது. இதற்கு முன்பாக இருந்த சட்டப்படியும், புதிதாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் சட்டப்படியும், சில முனிசிபாலிட்டிகள் வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்ற முறையில் சில தவறான காரியங்களைச் செய்வதற்கும், அதை சர்க்கார் அனுமதிப்பதற்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அப்படி அனுமதிக்கக்கூடாது. என்பதை சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ முனிசிபாலிட்டிகள் சொத்துவரியை ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒருமுறை உயர்த்திக்கொண்டே வருகின்றன. 10 அல்லது 15 ரூபாய் மதிப்புள்ள மிகச்சிறிய வீடுகளுக்கு அதிகப்படியான வரியை விதித்துவிடுகிறார்கள். அதற்குமேல் ஒருஅப்பீல், இரண்டாவது அப்பீல் இருந்தாலும், பிரயோஜனமில்லை. வீட்டுக்கு எவ்வளவு வருமானம் கிடைப்பது என்பதைக்கொண்டு வரியை நிர்ணயிப்பதில்லை. வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்ற அடிப்படையிலேயே வரிவிதிக்கப்படுகிறது. உண்மையிலேயே ஒருவீட்டுக்கு அவ்வளவு வருமானம் கிடைக்குமா என்பதை பரிசீலனை செய்வத்கிடையாது. பெரிய பணக்காரர்கள் பங்களாவாக இருந்தாலும், அவர்கள் முனிசிபல் நிர்வாகத்தினர்களுக்கு வேண்டியவர்களாயிருந்தால், அதற்கு 20 ரூபாய் அல்லது 30 ரூபாய்தான் வரிவிதிக்கப்படும். ஆனால், அதேசமயத்தில், முனிசிபல் நிர்வாகத்தினர்களுக்கு விரோதமானதவர்களாயிருந்த அவர்களுடைய வீடுகள் சிறியதாக இருந்தாலும் அவைகளுக்கு அதிகப்படியான வாடகை கிடைக்கும் என்று நிர்ணயித்து, அதிகப்படியான வரியை விதிக்கிறார்கள். அப்பீல் செய்தாலும் அதைக் கமிஷனர் நிராகரித்துவிடுகிறார். முனிசிபல் கவுன்சிலுக்கு இரண்டாவது அப்பீல் செய்தாலும், மெஜாரிட்டியானவர்களுக்கு விரோதமானவர்களாயிருந்தால் அவர்களுடைய அப்பீல்கள் நிராகரிக்கப்பட்டுவிடுகின்றன. சர்க்காரும் இதில் தலையிடுவதில்லை. இதனால் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டம் அடையவேண்டி யிருக்கிறது.

BILL, 1955

18th August 1955] [Sri S. Ramalingam]

“புதிய திருத்த சட்டப்பிரகாரம்கூட சர்க்கார் வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்ற முறையாலும், விருப்பு, வெறுப்புடனும் நடந்துகொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. உதாரணமாக, அதிகப்படியாக எவ்வளவு வரி விதிக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை சர்க்கார் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரத்தை பிரயோகப்படுத்துகையில், வேண்டிய முனிசிபாலிடிகள், வேண்டாத முனிசிபாலிடிகள், சர்க்காருக்கு விரோதமான முனிசிபாலிடிகள் என்று விருப்பு வெறுப்புடன் சர்க்கார் நடந்துகொள்ளலாம். வேண்டாத முனிசிபாலிடிகளுக்கு, ஜனங்களைக் கிளப்பிவிட்டு தொந்தரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று உயர்ந்தபக்சு வரம்பை அதிகப்படியாக நிர்ணயிக்கலாம். சந்தர்ப்பத்துக்குத்தவரது இஷ்டப்படி சட்டத்தை விருப்பு வெறுப்புடன் உபயோகப்படுத்துவதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதை அப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—“இந்தத்திருத்த மசோதாவானது சட்டமாகப் போகிறது. நாங்கள் சொன்ன ஆட்சேபணைகளை கனம் மந்திரி அவர்கள் பூராவும் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு சரியான முடிவுக்கு வருவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டபோதிலும், எங்களுடைய ஆட்சேபணைகளை நிராகரித்துவிட்டார்கள். அதுபோலப் போகட்டும். சட்டத்தை அமூல் நடத்தும்போதாவது எந்த அளவுக்குத்தான் அந்த உயர்ந்தபக்சு வரம்பு இருக்கும் என்று மனதிலே உள்ள கருத்தை வெளியிட்டால் நன்றாக இருக்கும். இந்த வரிவிதிப்பில் உயர்ந்தபக்சு வரம்பு எவ்வளவு இருக்கும் என்பதை இந்தச் சபையிலேயே தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் ஆரம்பித்திலேயே கேட்டோம். அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் “இப்பொழுது தெரிவிக்க முடியாது. உத்தரவின்படிமூலம்தான் தெரிவிக்கப்போகிறோம்” என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அது இரண்டுமடங்கு இருக்குமா, மூன்றுமடங்கு இருக்குமா, நான்குமடங்கு இருக்குமா அல்லது அதற்குமேலிருக்குமா என்பதுதான் எங்கள் பயம். எந்தெந்த முனிசிபாலிடிகளுக்கு எந்தெந்த அளவு உயர்ந்தபக்சு வரம்பு இருக்கவேண்டுமென்று நன்றாக பரிசீலனை செய்து, அதற்குத் தகுந்தபடி சரியானமுறையில் குறைந்த அளவு உயர்ந்தபக்சு வரம்பை நிர்ணயம்செய்து தெரிவிக்குமாறு கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* **THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, percentage நிர்ணயிப்பதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறுகின்றனர். ராஜ்யத்தில் எல்லா இடத்திலும் நிலவரி ஒரே ரீதியில் இல்லை. அந்தந்த நகர சபைக்குத் தக்கபடி வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதனால் அந்தந்த நகரசபைக்குத் தகுந்தபடி உயர்ந்த அளவு percentage நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறதே யொழிய, வரியை அதிகமாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கிடையாது. எந்த நகரசபையும் இதனால் அதிகமாக வரி போடக்கூடாது. உயர்ந்த அளவை நிர்ணயிப்பதைத் தவிர வேறு ஒரு நோக்கமும் கிடையாது. வரி நிர்ணயிப்பதில் நகரசபைக்குப் பூரண அதிகாரமிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட அளவுக்கு உட்பட்டு, எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் குறைத்துப் போட்டுக் கொள்ளலாம். ஆகையால் வரி அதிகமாக்கப்படும் என்ற பயம் எதிர்க்கட்சியினருக்கு வேண்டியதில்லை. வரியைக் குறைக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

10-37
a.m.

“நகர சபையார் அதிகமாக வரி போட்டுவிடுகிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீராமலிங்கம் புகார் கூறினார். குறிப்பாக, தஞ்சாவூரில் 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நகரசபை புனராலோசனை செய்து வரியை நிர்ணயிக்கிறது. பல வசதிகளும் ஜனங்களால் கோரப்படுகின்றன. அதற்குத் தக்கபடி பணமும் அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குத் தக்கபடி வரியையும் உயர்த்தவேண்டியிருக்கிறது. Special Officer நியமிக்கப்பட்டு வரி உயர்த்தப்படவேண்டியது நியாயம் என்றால் அது உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அது நியாயம் இல்லையென்றால் முதல் அப்பீல் கமிஷனருக்கு

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] [18th August 1955]

இருக்கிறது. அப்பொழுதும் நியாயம் கிடைக்கவில்லையென்று தோன்றினால், பொதுஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கௌன்சிலுக்கு அவ்வரியைக் குறைக்க அதிகாரம் இருக்கிறது. குறிப்பாக, நகரசபையார் முன்பிருந்த வரியைக் குறைத்திருக்கிறார்களென்று நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், நகர சபைக்கு அரசாங்கத்தார் ஒரு எச்சரிக்கை (warning) கொடுத்திருக்கிறார்கள். வரியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற தப்பான எண்ணம் அரசாங்கத்தாருக்கு இல்லை, அதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படவில்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலவரி வெவ்வேறு இடங்களில் வித்தியாசமாக இருப்பதால் ராஜ்யரீதியில் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை, நகரசபைக்குத் தகுந்தபடி வரி நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்பதே அரசாங்கத்தின் நோக்கமே தவிர வேறொன்றுமில்லை யென்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be passed.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS CITY IMPROVEMENT TRUST (AMENDMENT)
BILL, 1955.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill ^a, 1955, and move—

‘ That the Bill be taken into consideration at once.’

“ Sir, the Statement of Objects and Reasons explains the need for this Bill.

“ When the Madras City Improvement Trust was first constituted, it was considered that the Government and the Corporation of Madras should each contribute to the Trust Board so long as the Board existed, a sum of not less than two and a half lakhs of rupees every year. A provision to this effect accordingly exists in the Madras City Improvement Trust Act, 1950. The Trust is also treated as a local authority for purposes of receiving Government loans. When the Trust started functioning in 1946, it had no resources of its own and it had to depend upon the contribution from the Government and the Corporation of Madras and the loans sanctioned by the Government for purposes of execution of its schemes and meeting establishment charges. The Trust is now deriving considerable income by way of rent from buildings constructed by it and the sale and lease of plots acquired and developed by it.

“ The question whether the Madras City Improvement Trust should be continued or not was recently examined by the Government and it has been decided that though the Trust should continue to function, the payment of a fixed annual contribution by the Government and the Corporation of Madras might be discontinued with effect from the year 1955–56 and that the assistance to be given

^a Published in the Fort St. George Gazette, dated 18th May 1955.

18th August 1955] [Sri A. B. Shetty]

to the Trust should be limited to individual schemes with reference to the merits of each case. Hence the provisions in the Madras City Improvement Trust Act which make it obligatory on the part of the Government and the Corporation of Madras to pay annual contribution to the Trust Board are sought to be omitted. The Bill gives effect to this object."

DEPUTY SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move—

' That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be circulated for eliciting public opinion ' "

The amendment was duly seconded.

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move—

' That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be referred to a Select Committee for consideration and report whether the principal Act needs amendment in any other respect.' "

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER :—" The motion as well as the amendments are before the House for discussion."

SRI A. RATNAM :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்கள், துரதிருஷ்டவசமாக, கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள், பிரேரேபித்த இந்த மசோதாவை எதிர்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம், இந்த மசோதாவின் நோக்கம் City Improvement Trust-க்கு இதுவரையில் அரசாங்கமும் சென்னை நகராண்மைக் கழகமும் கொடுத்து வந்த ரூபாய் இரண்டரை லட்சம் மான்யத்தை நிறுத்திவிடவேண்டும் என்பது தான். ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக City Improvement Trust-ஐ எடுத்துவிட வேண்டுமென்று ஒரு பிரச்சனை இருந்தது. அதில் அரசாங்கமும் மும்மாமாகக் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வந்தது. ஆனால், சிலர் குறுக்கிட்டு, 'அது மீண்டும் தொடர்ந்து நடத்தப்பட வேண்டும். நகரத்தின் சுகாதாரப் பகுதியில் வேலை செய்யவும், சுகாதாரமற்ற பகுதிகளில் சீர்திருத்த வேலை செய்யவும் அது தேவைப்படுகிறது' என்று வற்புறுத்திச் சொல்லியதின் பேரில்தான் இந்த இலாகாவானது இன்னும் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது. இந்த இலாகா ஒரு சில கமிட்டி அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு இயங்குகிறது. இந்தக் கமிட்டிக்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை மான்யமாகவும் கடனாகவும் அரசாங்கம் அளித்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இந்த இலாகாவிற்கு ஏழை ஹரிஜனங்கள் சார்பாக நிலத்தையும் வழங்கியிருக்கிறது. அவ்விலாகா எப்படி இயங்குகிறது? உதாரணமாக, சிந்தாதிரிப்பேட்டையை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு இடத்தை அமர்த்தி, அது ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு என்று சொல்லி, ஐந்து ஆறு ரூபாய்தான் வரி விதிப்போம் என்று காரணம் காட்டி, அஸ்திவாரம் போட்டு, பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவுசெய்து கட்டிடம் கட்டுகிறார்கள். கட்டி முடித்த பின்பு, முதல் எஸ்டிமேட்டுக்குப் பின்பு, இரட்டிப்பாகவும் மூன்று மடங்காகவும் விலை உயர்ந்து விட்டது என்று காரணம் காட்டி ரூபாய் 43-க்கு வட நாட்பாருக்கு அந்த வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. கோடம்பாக்கம், மாம்பலம், சைதாப்பேட்டை போன்ற பல இடங்களில் ஹரிஜனங்களின் சார்பாக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்துகொண்டு,

10-41
a.m.

[Sri A. Ratnam]

[18th August 1955]

அவர்களுக்காக ஒரு சில ஆயிர ரூபாய்களைச் செலவழித்து, வரிகளை அதிகமாக வசூலித்து வருவதை விட வேறு ஒன்றையும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை.

City Improvement Trust ஜமீந்தாரி முறையைத் தான் ஒரு பக்கம் வளர்த்திக் கொண்டே போகிறது. குடக்கூலியை ஒருவன் 20 ஆண்டுகள் கொடுத்தால், அதன் பிறகு அவ்விட்டை அவன் அடைவதற்கு லாயக்குள்ளவன் என்று விதிகள் இருந்தாலும் கூட, அரசாங்கத்தாரால் கார்ப்பரேஷன், லேபர் டிபார்ட்மெண்டு, ஹரிஜன் வெல் பேர் டிபார்ட்மெண்டு, **City Improvement Trust** போன்றவைகளுக்கு, ஹரிஜன் மன்னேற்றத்திற்காகவும், அவர்களுக்கு சுகாதார, வீட்டு வசதிகளும், வீட்டு மனைகளும் அளிப்பதற்காகவும், வீடு கட்டுவதற்காகவும், மனைகளும் பணமும் கொடுக்கப்பட்டாலும்கூட, 200 வருஷங்களுக்குப் பிறகு கூட, அவர்கள் ஜமீந்தார்கள் போல் இருந்து கொண்டு, வரிகளை உயர்த்தி ஏழை மக்கள் தலையின்மீது சுமத்திக் கொண்டு போகிறார்களே ஒழிய, லாபகரமாக அவர்கள் ஒன்றும் செய்வதில்லை என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். ஏழை மக்கள் இவற்றால் லாபம் அடைய முடிய வில்லை. நடுத்தர வகுப்பினரும் லாபம் அடைய முடியாத அளவுக்கு, இவர்கள் கடும் படியான வீடுகளின் மதிப்பு ரூபாய் 2,000 ஆகயிருந்தால், ரூபாய் 5,000 என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. 20 வருஷங்களுக்குப் பிறகு வசிக்க லாயக்கற்ற முறையில் அந்த வீடுகள் கட்டுவதும் கண்காணிக்கப்படுகிறது. இந்த இலாகாவின் வேலையைக் கண்காணிப்பதற்கு அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், 'அந்த ஸ்தாபனத்துக்கு கட்டிடங்களிலிருந்தும் மனைகளிலிருந்தும் வருவாயும், வெறும் மனைகளை விற்பனை செய்வதிலும் குடக்கூலிக்கு விடுவதிலும் நிறைய வருமானம் வருவதால், ரூபாய் 2½ லக்ஷம் மான்யத்தை நிறுத்தி விடுகிறோம். அதற்கான விதியை சட்டத்திலிருந்து நீக்கி விடவேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்த மசோதா பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு சிறிய மசோதா. இதை உடனடியாக ஏற்றுக் கொண்டு சட்டமாக்க வேண்டும்' என்று அரசாங்கத்தினர் கூறுகின்றனர். ஆனால், இதை உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் இல்லை. இதைப் பொது ஜனங்களுக்கு அறிவித்து, அல்லது பொறுக்குக் கமிட்டியை நியமித்து பரிசீலனை செய்த பிறகுதான், இந்த மசோதா சிறியதாக இருந்தாலும் அதைச் சட்டமாக்குவது நல்லது என்று தோன்றுகிறது. ஒன்று இந்த இலாகாவை உடனடியாக எடுத்து விடவேண்டும். அல்லது இந்த அரசாங்கம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் மான்யம் மீண்டும் தொடர்ந்து கொடுக்கப்படவேண்டும், அதுதவிர கூட கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் என் போன்றவர்களின் ஆசை. காரணம், எதற்காக இந்த இலாகா நிர்மாணிக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் இன்னும் பலிதமாக வில்லை. அதன்மூலம் ஏழை மக்கள் பலனடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த மசோதா ஒரு சிறிய மசோதா, அரசாங்கம் பணம் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை, ஆதலால் சம்பந்தப்பட்ட ஷரத்து நீக்கப்படவேண்டும் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கோரிக்கை, ஏன் இன்னும் பணம் கொடுக்கப்படக் கூடாது? ஏன் மேலும் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலமளிப்பதற்கும் வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கும் வசதி செய்து கொடுக்கப்படக்கூடாது? கனம் அமைச்சர் அவர்கள், 'சென்னையில் வீடு இல்லாதவர்களுக்கும், குடிசை வாழ்வோருக்கும், நடைபாதையில் வசிப்போருக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கப் பல காரியங்களைச் செய்கின்றோம். அதற்காக **City Improvement Trust**-க்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறோம். அதற்காக நிலங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இத்தனை லக்ஷம் ரூபாய் மான்யமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம்' என்று பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அந்நோக்கம் பலிதமாகாத முறையில் மான்யத்தை நிறுத்திவிடுவது, ஜமீந்தார்கள் தலை விரித்தாடுவது போல் தங்கள் காரியத்தைச் செய்யவிடுவது போலாகும். மேலும், அந்த இலாகாவினிடமுள்ள சொத்து, பணம், நிலம், வீடுகள், மற்ற பொருள்கள் முதலானவைகளை துர்வினியோகம் செய்ய வேறுவாக இருக்கும். இது வரையில் அந்த இலாகாவில் பல பொருள்கள் துர்வினியோகம் செய்யப்பட்டதாகப் பல புகார்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. இவற்றைக்

18th August 1955]

[Sri A. Ratnam]

கண்கூடாகப் பார்த்திருந்தும், அரசாங்கம் இந்த மாதிரி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்து சட்டத்தைத் திருத்துவது மிக மோசமானது. இதனால் பல விபரீத விளைவுகள் உண்டாகும். ஏழைகள் சார்பாக, கொஞ்சகால அவகாசம் தந்து இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குத் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் அல்லது பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விட வேண்டும் என்று கோருகிறேன். இவ்வாறு சில நாட்கள் காத்திருந்து இதைச் சட்டமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், ஆகையால், திருத்தத்தை ஆமோதித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, this Bill is a typical example of the Government's policy of refusing to look problems squarely in their face. It has been mentioned that the working of the City Improvement Trust and its usefulness have been engaging the attention of the Government. It is not stated that the Trust has failed in its function or that its working has not been proper. If it were so, it would have been the correct policy and attitude of the Government either to end it or to mend it.

“ Instead of doing that, we are unable to understand why the Government have brought forward this Bill at this juncture. They want the people to believe that the Government are still eager to see that the City Improvement Trust should function and continue to be useful to the public. At the same time, by this amendment, they are taking away the capacity of the Trust to do it. In this matter, the Hon. Minister is attempting the job of a surgeon who wants to remove the heart of a person and still expects that patient to survive. Therefore, I would have been pleased if for proper reasons the Government had abolished the Trust or brought forward a proper amending Bill for the useful functioning of the Trust instead of bringing forward this measure which practically kills the Improvement Trust.”

10-50
a.m.

* SRI K. T. RAJU:—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை நகர அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக ஒரு போர்ட் ஏற்பட்டு அதுவும் எட்டு வருஷங்களாக வேலை செய்துவருகிறது. அப்படி எட்டு வருஷங்களாக வேலைசெய்து வந்தும் அது நல்ல முறையில் வேலை செய்யவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த நகர அபிவிருத்தி போர்டில் இருக்கிற நபர்களைப் பார்த்தால் என்ன அபிவிருத்தி செய்திருக்க முடிந்திருக்கும் என்பது நன்றாகத் தெரியவரும். அந்த போர்டில் ஸ்ரீ ராஜா முத்தையா செட்டியாரும், ஸ்ரீமதி செரியாஜும் இந்தமாதிரி பெரிய ஆள்கள் இருந்தால் அபிவிருத்தி எப்படி நடைபெறும் என்று பார்க்கவேண்டும். இவர்கள் என்ன அபிவிருத்தி செய்யப் போகிறார்கள், அவர்கள் அபிவிருத்தி செய்வதெல்லாம் வேறு விதத்தில்தான். இந்த போர்ட் ஏழைகளுக்கு சேரிகளில் எந்த அபிவிருத்தியும் செய்ததாகவே தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு (ஏழைகளுக்கு) ஒதுக்குப் புரங்களில் இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு அபிவிருத்தி செய்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏதாவதும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை உண்மையில் கவனித்தால் பெரிய காரியங்கள் ஒன்றும் செய்ததாகவே தெரியவில்லை. அந்த போர்டுக்கு கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து 2½ லட்சம் ரூபாயும், சர்க்காரிலிருந்து 2½ லட்சம் ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அப்படிக் கொடுத்தும் அந்த போர்ட் எந்தவிதமான அபிவிருத்தி வேலையும் இது வரையிலும் செய்ததாகவே தெரியவில்லை. அதனால் அந்த ஸ்தாபனத்தை சர்க்காரே நேரடியாக எடுத்து நடத்தினால் ஒரு விதத்தில் சென்னை நகரத்திலுள்ள

[Sri K. T. Raju]

[18th August 1955]

எழை மக்களுக்கும், எழை தொழிலாளர்களுக்கும், சேரியில் வாழக் கூடிய எழை மக்களுக்கும் சுகாதார முறையில் அபிவிருத்தி செய்து கொடுக்கமுடியும். அப்படிப்பட்ட காரியங்களை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தினாலும் பரவாயில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் பெரிய ஆள்களைப் போல் போர்டில் இருந்தால் எந்த விதத்திலும் அபிவிருத்தி அடையாது. அவர்கள் மேலும் மேலும் மெத்தை வீடுகளைத்தான் கட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். அந்த நபர்கள் இருந்து கட்டக் கூடிய வீடுகள் எல்லாம் மெத்தை வீடுகளாகத்தானிருக்கும், எழைகள் வசிக்கக்கூடிய வீடுகளாக இருக்காது. அதைத்தான் இந்த எட்டு வருஷங்களாகப் பார்த்தோம். அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டிலிருந்தே அபிவிருத்தி அடைந்ததாகவே தெரியவில்லை. இதை சர்க்காரே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நபர்களை வைத்துக் கொண்டு அபிவிருத்தி பண்ணுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. அவர்களுக்கு பணம் கொடுத்தும் பிரயோசனம் இல்லை. சர்க்கார் மூலமாக அபிவிருத்தி செய்வது என்றிருந்தால் எழைகளுக்கு வசதி ஏற்படும். அதனால் மேலும் அதிகப்படியாக பணம் கொடுத்து நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-54
a.m.

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, for the benefit of the Hon. the Minister for Health, I am speaking in English.

“ Sir, this Bill is a typical example of how the Government are tinkering with the problem and how they do not go into the root of the problem and try to understand what exactly are the measures necessary for eradicating certain evils and what measures are absolutely essential for that purpose. Now, Sir, the Hon. Minister just read out to the House the Statement of Objects and Reasons as printed in the Bill. Beyond that, he did not elucidate any point mentioned in that Statement itself. For example, it is stated in the Statement, ‘When the Trust started functioning in 1946 it had no resources of its own and it had to depend upon the contribution from the Government and the Corporation of Madras and the loans sanctioned by the Government for purposes of execution of its schemes and meeting establishment charges. The Trust is now deriving considerable income by way of rent from buildings constructed by it and the sale and lease of plots acquired and developed by it.’ Obviously, the Trust must have been receiving rents and also must have made profits out of them as a result of its having acquired lands and converted them into house-sites. That is quite understandable. But, what is the total income that this Trust has been deriving? We have also to consider whether this particular income is adequate to enable the Board to carry out the objects for which the Board itself has been constituted. On this point, the Hon. Minister is blissfully silent. After all, when this Bill was originally enacted and went into the Statute Book, the objects with which the City Improvement Trust was constituted have been mentioned. As a matter of fact, the Trustees of the Trust itself drew the attention of the Government to these objects in their letter. They say, ‘The Madras City Improvement Trust was constituted in 1946, at the instance only of the Corporation of Madras, for the improvement and expansion of the City of Madras, for opening up of congested areas, laying out or altering streets,

18th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

providing open spaces for purposes of ventilation or recreation, demolishing or constructing buildings, acquiring land for the said purpose, and for the rehousing of persons displaced by the execution of the improvement schemes, and otherwise as provided for in the Improvement Trust Act Thus, a good number of items are mentioned as the objects of the Board. To-day, the Government come forward and say that hereafter the sum of Rs. 2½ lakhs which the Government and the Corporation have been paying as annual grant to the Trust will not be paid and the provisions which make it obligatory on their part to pay this sum will be omitted. In the Statement of Objects and Reasons, it is also stated that the assistance to be given to the Trust should be limited to individual schemes with reference to the merits of each case. When this amending Bill is passed, certainly the Corporation will not be under any obligation to grant any sum to the Trust. Then, the question arises as to how the Trust is to carry on its work. Here is a communication from the Government addressed to the City Improvement Trust and also the Corporation of Madras in which they have categorically stated that the 'Trust cannot serve the poorer classes or the lower middle classes, unless it receives subsidies from the Government. In their present financial position, it is hardly possible for the Government to contemplate any subsidies for housing schemes on any appreciable scale except for the very poor sections of the population. Thus, the Trust cannot be useful as far as the housing of the really poor sections of the population is concerned. As far as other sections of the population are concerned, the problem may be left to be tackled by private enterprise.' This is the letter which the Government have addressed to the Trust and the Corporation. The Trust in its lengthy reply covering 4 to 5 pages has stated that compared to the work done by other Trusts in other parts of the country, like Bombay, Nagpur and so on, they have done exceedingly well in Madras. The Government, in their order, dated 9th December 1954, have stated that they have decided to continue the Trust. It has not been made clear whether the Government have really revised their previous opinion with regard to the functioning of the Trust. We do not know whether the Government consider now that the Trust can carry out its functions well and serve the poorer classes and the lower middle classes. What is it that the Government think? There is absolutely nothing about these matters so far as the Bill is concerned and so far as the Statement of Objects and Reasons read by the Hon. Minister is concerned. Sir, I consider—and I hope everyone will agree with me—that the Government are absolutely indifferent to the problem of housing of the poor in the City of Madras. I have visited various other places and countries. For instance, let us take the example of the City of Warsaw in Poland where houses after houses had been destroyed by the Nazis as a reprisal against the people's uprising there. There were other cities which were also affected during the last War. But Warsaw was the worst affected city. Whereas other cities were merely bombed, so far as Warsaw was concerned, houses after houses were wantonly dynamited and destroyed as a reprisal against the uprising of the masses in that City.

[Sri P. Ramamurthi] [18th August 1955]

11
a.m.

“ In spite of that within the course of two or three months I have seen beautiful buildings coming up and the entire city coming up. It is possible in that country. So also I have seen Berlin which has suffered one of the worst ravages of War. The entire city was bombed out. Removal of debris itself was a stupendous task.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Then I should depute the Hon. Minister for Health to visit those countries.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ I should certainly welcome it. I would certainly like him to go there and see things for himself. I have seen there how the debris was removed and beautiful new lanes and streets built up. It is possible in those countries. How is it, in our country only, in spite of the existence of these Trusts, nothing is done? During its seven years of existence the wonderful work done by the Trust according to the report is mainly the opening up of house-sites. Ultimately the Board reduces itself to a speculative body, purchase some places, provide some amenities and then sell those plots for higher prices. As I said it has ultimately reduced itself to a speculative body. We do not allow speculation by private persons but we have allowed a statutorily constituted body to become a speculator in house-sites. That is how the whole thing has reduced itself. Therefore the question to be considered is this. Why is this Trust functioning like this? It is stated that the Government are not giving them enough grants. It may be one of the reasons for this body converting itself into a speculative body. That is bound to be one of the reasons. But going into the constitution of the Trust itself, how can anybody think of anybody functioning if even its Chairman cannot function continuously for more than three to six months, when they go on getting changed. Let me give the particulars in respect of this Trust. Sri A. Raghava Reddi, B.A., was the Chairman from 1st April to 30th September 1953, then Salahuddin Ahmed was the Chairman from 1st October 1953 to 28th February 1954 and then Capt. D. Gnanaolivu from 1st March 1954 onwards. The Chairman himself goes on rotating. Take the Secretaries. There again the same thing goes. Sri Salahuddin Ahmed was the Secretary from 1st April to 30th September 1953. Sri M. Ramachandra Rao was the Secretary from 12th October 1953 to 28th February 1954 and Sri Salahuddin Ahmed was again the Secretary from 1st March 1954 onwards. The Chief Executive Officer of the Trust, how can he acquire any acquaintance with the working of the Trust, with the plans they have for improvement, if they are changed so frequently. How can they have anything to do with these things. Take the other officers. They are, most of them, people who are nominated. Only two people are elected by the Corporation of Madras. The Director of Public Health Dr. K. S. Viswanathan was ex-officio Trustee from 1st April 1953 to 2nd February 1954 and Dr. T. S. Adisubramaniam from 3rd February to 31st March 1954. Dr. T. S. Adisubramaniam was the Trustee for the long period of only less than two months and this officer

18th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

is expected to take interest in the Trust. Then the Collector of Madras Sri M. A. Sheriff, B.A., was an ex-officio Trustee from 1st April to 7th July 1953 for three months and six days. Then Sri N. S. Arunachalam, I.C.S., was ex-officio Trustee from 8th July 1953 to 31st March 1954. These are Trustees who are there on the Board only for a very few months. They are peripatetic Trustees, trustees who walk and move about but do not stay on the Board for long. How can an organization with such trustees be expected to function, if the chief functionaries of the organization are not people who are not permanently attached to the organization but some other officers in the Government. The District Collector of the place of some other officers, the Director of Public Health who has umpteen jobs to attend to, so many other functions to perform, how is he to attend to this job during the short period he is on the Board? How can a body like this function is a thing I cannot understand. Then who is the Director of Town-Planning? Sri K. G. Menon, I.C.S., was the Director of Town-Planning from 1st April to 30th October 1953. Sri J. Sivanandam was the Director of Town-Planning from 31st October 1953 to 31st March 1954. I can tell you that both these officers were Inspectors of Local Boards, one an I.C.S. Officer and the other an I.A.S. Officer. The fact that a particular person happens to be an I.C.S. Officer is considered to be quite enough to qualify him to become Trustee of Town-Planning. It is not considered to be a technical job. It is not a job that requires specialized training. The Inspector of Local Boards has got to go on looking into the affairs of about 50 municipalities in the State and he has also to look after the major panchayats, minor panchayats. He is the head of all these things. Lots of cases relating to these are referred to him and in addition he has got to be a Trustee on Town-Planning. How can anybody like this function at all? This is what I am not able to understand. In other countries these are taken seriously, the development of the town, the improvement of the town, these are taken seriously. People who are elected or appointed to such bodies are people with specialized qualifications. They give their whole-time to the job of improving the city or town. Here no such thing happens. A Health Officer is not attached to the Board. An officer from the Provincial Health Service is asked to take up that job of looking after the health affairs of the Improvement Trust. This is how the Trust is functioning.

“ Therefore, it is, Sir, that I make a charge that this City Improvement Trust is just a whitewashing of the whole question. The Government do not take the problem seriously at all. If the Government had taken to it seriously then these things would not be there. With regard to the non-officials on the Trust, who are these people, I would like to know. Raja Sir M. A. Muthiah Chettiar is one. I do not know what experience he has with regard to Town-Planning. The mere fact that a certain gentleman happens to be a richman, the mere fact that that gentleman can command a lot of wealth, does it qualify him to be on the Trust? He might

[Sri P. Ramamurthi] [18th August 1955]

build palaces but with regard to improving of the City, with regard to the building up of the city, what qualifications he has, I cannot understand. Can he understand the problem of the poorer sections of the people and the way in which they are living? I dare say he has not visited the cheris at all. Such people are put on the Trust. Then Srimathi Tara Cherian is another Trustee. If there is a cultural delegation, then she is considered to know everything about culture. If somebody has got to be sent to America for finding out whether particular types of handloom fabrics could find a market there, then it is said: 'Here is Srimathi Tara Cherian. Send her and she will be able to find out what types will find a market there'. If it is a question of improving the city, again send her here and there and she will do it. I cannot understand this. This is the way the Trust is treated, instead of looking into the functioning of the Trust and seeing that the body is such that it contains capable people, people who can give their whole time to the organization, people who have got the capacity and requisite qualification and understanding of the problems and all these things. Instead of doing this the Government are merely tinkering with the problem. They say: 'We will stop the grant of 2½ lakhs of rupees to the Trust, we shall not also insist on the Corporation giving such a grant'. This is the way in which the whole thing is looked into by the Government.

"Sir, with regard to the functioning of the Board, I would like to point out certain things. We know that the Central Government even in the First Five-Year Plan set apart crores of rupees for the purpose of building houses for industrial workers. This City of Madras contains lots of industrial workers. There is the Binny & Co. and number of other industrial establishments located inside the City of Madras. In spite of this fact, what is the total number of houses built for them? Here is a Board which complains that funds are not made available for the purpose. The Minister for Labour to the Government of India had gone on complaining again and again that the State Governments are not utilizing the funds placed at their disposal, namely, about 25 crores of rupees. I believe Madras State alone was allotted some 2 crores of rupees and that amount has not been utilized. Why is it that the Madras Government have not taken steps to see that the industrial workers are given proper housing facilities? The Board has said in its report: 'This Trust can certainly do much more work under this head, if the Central Government gives up its insistence on only industrial labour employed in factories getting the benefit of their subsidies for housing instead of all kinds of labour especially as Madras City does not contain very heavy industries'. The whole question is first of all build the houses for industrial workers before you insist upon the rule that the subsidy will be given to all industrial workers. Have they utilized the subsidy, is the main question. On this absolute silence is maintained. I would like to ask the Hon. Minister what steps he took to see that the funds placed at the disposal of this Government were utilized by such specialized bodies to clear the slums?

18th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

“ Take again another matter. They say, in their Report—

11-10
a.m.

‘ This Trust Board has been able to spend already a sum of nearly 7·5 lakhs for the above housing scheme, despite its meagre finance. Further, in the current year, proposals are under active consideration to provide very cheap, non-inflammable tenements for about 100 to 150 pavement-dwellers on the banks of the Buckingham Canal.’

A wonderful site this Trust Board has found for housing the pavement-dwellers—the banks of the Buckingham Canal, which has been admitted even by the Board itself to be most insanitary. They have stated—

‘ In the opinion of the Collector of Madras, fully endorsed by this Trust, the banks of the Buckingham Canal throughout Madras City are very insanitary . . . ’

So, they themselves admit that the banks are very insanitary. How are they going to improve the banks unless the entire silt is removed, unless the impurities that get into the Buckingham Canal are removed absolutely and unless the Buckingham Canal itself is made fit for human living? It certainly is not a simple thing. But in spite of their admission, the only place they can find for housing pavement dwellers is the banks of the Buckingham Canal. Can't they find another place? Are there not other vacant sites in the city? No, when it comes to the question of giving relief to the poorer sections of the people, give them some place and that is sufficient. This is the mentality of these people. We cannot expect any other mentality from these gentlemen who have constituted this Board. This is my charge. These people can certainly not think in other terms at all. They are incapable of doing it because they have been brought up in such surroundings that they think that it is only their right to live in palatial buildings and not the poor people. That is why they have put up such schemes. Therefore, the whole question has to be considered very seriously. How is this city to be improved and how is the sanitation of the people to be improved? After all, if insanitary conditions prevail among the very poorer sections of the people, the other sections of the people are also affected by them. The entire city gets afflicted by lots of diseases. Therefore, to consider all these aspects of the question, we have to refer the Bill to a Select Committee. For instance, we have also to consider whether the Government should continue to give the grant, whether this Board is capable of carrying out its functions properly and efficiently and whether it should be a statutory body or it should be under the control of the Legislature. Once it becomes a statutory body, we will have no control over it. All these questions have got to be considered very seriously. After all, the experience of eight years is there and on the basis of this experience and the requirements of the various sections of the people, let us go into the whole question. Let us not be in a hurry. Let not the Government of Madras look at this question from the mere fact that Rs. 2½ lakhs have to be given only for the current year. Nothing is going to be lost. Let the Select Committee examine the whole matter and they will be in a position to place before this House their proposals so that the improvement of the

[Sri P. Ramamurthi] [18th August 1955]

city is properly and efficiently tackled. Therefore, I request the Government to accept our amendment, viz., 'that the Bill be referred to a Select Committee'."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, in the principal Act, it is the section dealing with the constitution of the Committee which requires an amendment if at all any amendment is needed. That is why I have proposed an amendment, that the whole Act should be gone through by a Select Committee. I press my amendment."

DEPUTY SPEAKER :—" The Hon. Minister has not yet replied to the debate."

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, after the partition of the State, there was a proposal to amalgamate the City Improvement Trust with the Corporation and transfer its powers, functions, liabilities and assets to the Corporation. In September last year, a deputation, on behalf of the Trust, waited on the Government and as a result of the discussions with them, the Government decided in December 1954 that the Trust should continue with some modifications in respect of ways and means and policies.

" Sir, the hon. Members sitting Opposite made various proposals. The hon. Deputy Leader of the Opposition wanted a comprehensive Bill to be brought for the improvement of the Trust and the hon. Leader of the Opposition found fault with the selection of the personnel of the Trust. He is dissatisfied with the work done by the Trust Board and he wants the whole matter to be considered by a Select Committee instead of bringing this amending Bill.

" Sir, this Trust Board has done fairly substantial work during the last eight years of its existence."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Then why do you propose to abolish it? "

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Please have some patience and I shall explain the whole position.

" This Improvement Trust has cleared five big slum areas covering an extent of 1,500 grounds. It has constructed 129 houses for lower and middle-class families. It has also constructed 87 model and pucca tenements for slum dwellers. It has given 685 plots of land on lease to poor families. It has rehabilitated 1,030 families in alternative sites formed by the Trust with the necessary amenities. It has framed 21 schemes. Nine of these schemes are under execution and five schemes are awaiting the sanction of the Government and this work has been done in spite of various difficulties like want of finance, high cost of lands to be acquired and delay in the matter of acquisition proceedings.

18th August 1955] [Sri A. B. Shetty]

“ Now the Trust Board has framed proposals for execution during the Second Five-Year Plan period. The Corporation also has suggested that 60 per cent of the total number of slums in the City may be taken up by the Corporation and 40 per cent of the slums may be taken up by the Improvement Trust for improvement. So far the Trust has acquired properties of the value Rs. 62.27 lakhs. Rs. 40 lakhs have been contributed by the Corporation and the Government. The Government have given a loan of Rs. 37½ lakhs. The Trust is now getting an income of Rs. 90,000 and odd as rent per annum. For this year the Central Government have given to the Trust Rs. 20 lakhs for housing schemes and Rs. 3½ lakhs for requisitioning of lands. The State Government have also given the Trust Rs. 5½ lakhs for slum improvement and also a loan of Rs. 1 lakh.

“ The hon. Leader of the Opposition has also made observations about the constant change in the chairmanship of this Trust. It was due to the exigencies of service. The present Chairman, it is expected, will continue for a sufficiently long time so that he may be able to do effective work.

“ I am sorry, Sir, that the hon. Leader of the Opposition has made certain remarks about the members of the Trust Board. They are well qualified, well informed and very enthusiastic about their work. The hon. Leader of the Opposition also said that the Inspector of Municipal Councils who is a member of the Trust Board did not know anything about town-planning. I may say, Sir, that the Inspector of Municipal Councils is assisted in this work by a Joint Director of Town-Planning who is qualified for this work. 11-20
a.m.

“ The present amendment is intended only for a small purpose. It is only for enabling the Government to give financial assistance for individual schemes judging them on their merits. The Government propose to give financial assistance particularly for housing schemes of the poorer classes, slum dwellers and pavement dwellers. So, Sir, I see no need to refer this small amending Bill to a Select Committee. By referring the Bill to a Select Committee no purpose will be served. I trust hon. Members will be pleased to accept the motion before the House that the Bill be taken into consideration at once.”

DEPUTY SPEAKER :—“ May I know whether hon. Member, Sri S. Ramalingam is withdrawing his amendment? ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Yes, Sir.”

The amendment of Sri S. Ramalingam was by leave withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—“ May I know whether hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram is withdrawing his amendment? ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I am pressing my amendment, Sir.”

18th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be referred to a Select Committee for consideration and report whether the principal Act requires amendment in any other respect.' "

The amendment was declared lost.

Sri P. Ramamurthi demanded a poll and the House divided as follows :—

Ayes—39.

Sri P. Ramamurthi.

- " M. Kalyanasundaram.
- " T. C. Narayanan Nambiar.
- " C. Kandasamy.
- " K. T. Raju.
- " S. Ramalingam.
- " V. R. Krishna Ayyar.
- " S. Vadivelu.
- " V. Madanagopal.
- " P. K. Gopalakrishnan.
- " N. Sivaraj.
- " A. K. Subbiah.
- " K. V. Ramaswami.
- " T. S. Ardhanari.
- " P. Venkatesha Sholagar.
- " K. Madhavan Nambiar.
- " E. T. Kunhan.
- " R. Krishnan.
- " M. Manickasundaram.
- Dr. K. B. Menon.

Sri M. Narayana Kurup.

- " K. T. Sreedharan.
- " V. Sankaranarayana Menon.
- " M. Palaniyandi.
- " A. Ayyaru.
- " O. Koran.
- " K. Moldu.
- " Mookaiah Thevar.
- " S. Swayamprakasam.
- " K. R. Sambandam.
- " A. Ratnam.
- " E. L. Raghava Mudaliar.
- " N. Rathina Gounder.
- " M. P. Subramanyam.
- " P. Rathinaswami Pillai.
- " A. Govindaswamy Nayagar.
- " P. Kandaswamy Gounder.
- " M. Kandaswami Kandar.
- " K. S. Lakshmiopathi Naicker.

Noes—58.

The Hon. Sri C. Subramaniam.

- " A. B. Shetty.
- " M. A. Manickavelu.
- Sri K. Rajaram Naidu.
- " V. K. Palaniswami Gounder.
- " S. Lakshmana Gounder.
- " P. G. Manickam.
- " M. S. Selvarajan.
- The Hon. Sri R. Shanmuga Rajeswara
Seethupathi.
- Sri N. Ramakrishna Iyer.
- " K. Venkataswami Naidu.
- " O. Venkatasubba Reddy.
- " T. P. Elumalai.
- " A. Ramachandra Reddier.
- " R. Thangavelu.
- " P. M. Munuswami Gounder.
- " V. Govindaswamy Naidu.
- " N. Paramasiva Udayar.
- The Hon. Sri S. S. Ramasamy Pada-
yachi.
- Sri T. K. Rama.
- " M. S. Muniswami Pillai.
- " V. S. Chinnaswami Naidu.
- " V. S. Sivaprakasam.
- " V. Muthu.
- " V. Chinnayya.

Sri R. M. Palaniappan.

- " A. Ramaswami Tevar.
- " O. Chengam Pillai.
- " S. Arumugam Pillai.
- " L. Anandan.
- " V. Krishnaswami Padayachi.
- " M. C. Muthukumaraswami.
- " K. Parthasarathy.
- " M. Jagannathan.
- " P. S. Krishnaswami Ayyangar.
- " G. Govindan.
- " M. Kandaswami Padayachi.
- " P. Chellathurai.
- " A. Ramasundara Karunala Pan-
dian.
- " A. Vaikuntam.
- " V. Arumugam.
- " P. B. K. Rajachidambaram.
- " P. Selvaraj.
- " M. Chinnathambi Thevar.
- " I. K. Subramania Pillai.
- " K. Venkatramana Gowda.
- " K. P. Kuttikrishnan Nair.
- " M. Subramania Nayakar.
- " E. K. Sankara Varma Raja.
- " A. Appu.
- " A. Muthusami.

18th August 1955]

Noes—58 cont.

Sri M. Kattimuthu.
„ K. Uppl.
„ K. Kunhi Mohamed Shafee.
„ M. Chadayan.

Sri T. D. Muthukumaraswami Naidu.
„ K. R. Viswanathan.
„ P. T. Rajan.

Neutral—Nil.

Ayes—39 ; Noes—58 ; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.’ ”

11-30
a.m.

The motion was carried and the Bill was considered.

DEPUTY SPEAKER :—“ There are no amendments to the clauses and therefore I shall put all the clauses to the vote of the House straightaway. The question is—

‘ That clauses 2, 3 and 1 and the Preamble do stand part of the Bill.’ ”

The motion was put and carried.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I move—

‘ That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be passed.’ ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be passed.’ ”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Sir, after having heard the Hon. Minister I am all the more convinced that this amending Bill should not go on the Statute Book. First he gave us to understand that after partition it was considered whether this Trust might be abolished, its entire powers, its functions, its assets and liabilities might be handed over to the Corporation of Madras. I do not know what the partition of the Madras State has got to do with the proposal to abolish the Trust. Well, I do not know whether the fact that the State was existing as a composite one had anything to do with the constitution of the Trust itself or whether it is a fact that the particular person who was then the Chief Minister in 1946 had anything to do with the Trust and therefore whether to wreak vengeance on him it was considered, soon after the partition, that the Trust itself should be abolished. Whatever it is, I am not convinced about it at all.

“ Apart from other things, in answering my point regarding the rotatory character of the Chairman, Secretary and the other Directors of the Trust, the Hon. Minister said that it was due to transfers of officers in the exigencies of service. In fact that gravamen of my charge is that the constitution of the Trust has not been

[Sri P. Ramamurthi] [18th August 1955]

seriously considered by the Government and therefore exigencies of service with regard to the officers have to be taken into consideration and the overall picture, the overall requirements of the Madras Government have to be taken into consideration and that has the prior claim over the needs for the improvement of the City. Therefore it is, I say that the Trust which is constituted in such a way that the terms of whose officers depend mostly on the exigencies of service has not been properly constituted. Therefore I say that the entire question has got to be gone into and if necessary, something else has got to be substituted in its place.

“Particularly, I would point out the fact that this statutory body has been working all these years and the Legislature was not entitled to get even a copy of its report, the Legislature had no opportunity of examining the functions of this body. Of course, we can get a copy of its report, but it was not obligatory on them to supply us one. Even if we get a report, this Assembly was not competent to go into the whole question of its functions, etc., because it is after all a statutory body, an independent body. Therefore, the whole question connected with this Trust has got to be examined afresh. Since the Government chose to throw out our amendment, there is no other way excepting to oppose the passing of this Bill.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, the City Improvement Trust has been publishing its annual administration reports and if the hon. Leader of the Opposition has not read them, it is not my fault . . .”

SRI P. RAMAMURTHI :—“Sir, the Hon. Minister would have noticed that after all I was quoting copious extracts from one of its reports and it is uncharitable to say that I have not read their reports. After the report which I quoted from, they have not published any other report.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have taken due note of the suggestions of the hon. Leader of the Opposition. Whatever grants or loans are given to this body will come before the Legislature.”

DEPUTY SPEAKER :—“The question is—

‘That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be passed.’”

The motion was carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT
BILL, 1955.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, I beg to introduce the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill ^a, 1955, and move—

‘That the Bill be taken into consideration at once.’”

^a Published in the Fort. St. George Gazette Extraordinary, dated 25th July 1955.

18th August 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“ Sir, in moving this Bill, I wish to say that this is a simple Bill seeking to extend the life of the Act by two years from 1st October 1955. Shortage of accommodation, both residential and non-residential continues in the City and in other thickly populated towns in the State. Hence the need for this Bill. But having regard to the demand from a section of the public that the Act may be repealed like other ‘ control ’ measures, the Government have carefully examined to what extent it is necessary to continue the Act. The Act is now applicable to the Madras City, to all the Municipalities and to 168 Panchayat areas in this State. Statistics of the population, number of houses and trend of rents together with information regarding the accommodation position in each of the towns were gathered and the local bodies and the Collectors concerned were asked to offer their remarks regarding the necessity for the continued application of the Act to those areas. On receipt of their reports, the Government have examined the question with particular reference to the individual needs of each town and have found it necessary to continue to apply the Act only to Madras City and to the 41 Municipal towns mentioned in the Schedule to the Bill. It is reported that in these towns shortage of accommodation continues, the rate of construction of buildings has not kept pace with the growth of population and that the rents have not shown a tendency to fall. Provision has been made in the Bill to empower the Government to withdraw the Act from any of the municipalities specified in the Schedule, as and when the accommodation position improves in those towns. Power is also sought to extend the Act to other municipalities not specified in the Schedule and to other areas also, if it is found necessary to do so in the light of experience after this Bill has become law. I request the House to accept this Bill without opposition.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be taken into consideration at once.’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I move the amendment standing in my name, namely :—

‘ That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be circulated to elicit public opinion.’ ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I move—

‘ That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be referred to a Select Committee for consideration and report whether the principal Act needs amendment in any other respect.’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The motion as well as the amendments are before the House for discussion.”

[18th August 1955]

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Sir, I rise to support the amendment that this Bill should be referred to a Select Committee at least. The Statement of Objects and Reasons says that there is still shortage of accommodation and therefore this Bill should be extended for two years more. There is a further statement.”

11-40
a.m.

“ In the statement of Objects and Reasons, it is said that the Act will apply only to those mufassal towns wherein there is still shortage of accommodation and which have been listed in the schedule. But I find more than 20 municipalities, wherein there is still shortage of accommodation, have been omitted from the schedule. I do not know on what principle these municipalities have been omitted and how Government came to the conclusion that there is no shortage of accommodation in those municipalities. From my own personal knowledge I can speak of one municipality, viz., Vaniyambadi Municipality in North Arcot district, wherein there is still shortage of accommodation but which has been omitted from the schedule. I do not know the reason for its omission from the schedule and how the Government came to the conclusion that there is no scarcity of accommodation in Vaniyambadi Municipality. No doubt the Hon. Minister in his opening speech said that Government had taken into consideration the population, the number of houses available and the trend of rents for finding out whether there is shortage of accommodation in any municipal town. But with regard to Vaniyambadi Municipality, I would request the Hon. Minister to state the number of houses available there, the population of that place and whether there is any tendency for rents to fall in that municipality. I want to know whether Government have taken note of these three things in omitting Vaniyambadi Municipality from the schedule. I may state that the Hon. Minister for Education and the Hon. Chief Minister visited this town. There is a first-grade college located in one part of the town, called ‘ Pentland Town ’ or New Town. At that place there is a housing colony and all the houses are controlled in a few magnates, who have been trying to evict the tenants. They are waiting for the month of September to pass when the Act will no longer be in force in Vaniyambadi and when they can double the existing rents or take eviction proceedings against the present tenants. I therefore appeal to Government to include at least Vaniyambadi Municipality in the schedule. I hear that the public of Vaniyambadi have also sent in petitions requesting the inclusion of Vaniyambadi in the schedule. I do hope Government would do the needful. This Act is one which has been well administered. (Sri S. Swayamprakasam : ‘ I disagree ’.) I am speaking from my limited knowledge with regard to working of this Act in certain portions of our State.

“ This Bill very vitally affects the urban population of the State. Especially the poor tenants’ difficulties should be taken into consideration. The tenants feel that this Act should not be repealed.

18th August 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

at all. Therefore I wholeheartedly support the motion for referring this Bill to a Select Committee. There we can examine whether this Act could be repealed or not."

* **SRI K. T. RAJU** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வாடகை கட்டுப்பாடு சட்டமானது. ஏற்கனவே எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் இருந்து வந்தது. சட்டத்தை மேலும் இரண்டு வருஷத்திற்கு அதிகரிக்கக் கூடிய காலத்தில் ஷெட்யூலில் கண்ட 41 முனிசிபாலிடிகளைத் தவிர இதர முனிசிபாலிடிகளை இந்தச் சட்டம் பாதிக்காது என்று கூறப்படுகிறது. ஏன் அந்த முனிசிபாலிடிகளை விட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. உதாரணமாக ஈரோடு நகரம் அபிவிருத்தியடைந்து வருகிறது. இன்னும் அங்கே இருக்கக்கூடிய வடுகள் தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமான வீடுகள் ஏராளமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அந்த நகரத்திற்கும் இச் சட்டம் இருக்க வேண்டும். சில நகரங்களை விலக்கியிருப்பதனால் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் வீடுகளில் குடியிருப்பவர்களை அதிக வாடகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அப்புறப்படுத்துவார்கள். வாடகை கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தை ஏன் சில முனிசிபாலிடிகளுக்கு மட்டும் வைத்து விட்டு மற்ற முனிசிபாலிடிகளை விலக்கியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதில் பொருளாதாரப் பிரச்சனையோ மற்ற பிரச்சனையோ எதுவும் கிடையாது. வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டம் இருப்பதனால் சர்க்காருக்கும் தகராறு இல்லை, ஜனங்களுக்கும் தகராறு இல்லை. ஷெட்யூலில் கண்டுள்ள 41 முனிசிபாலிடிகளைத் தவிர இதர முனிசிபாலிடிகளில் சட்டம் அமுலுக்கு வராது என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை.

11-16
a.m.

"ஒருவேளை வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கு அதிக வருமானம் வர வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்குமோ என்று கூட நான் நினைக்கிறேன். வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் கட்டுப்பாடு சட்டம் இருக்கக் கூடாதென்றுதான் சொல்லுவார்கள். அதற்காக சில நகரங்களை விலக்க வேண்டியதில்லை. இப்படி விலக்கியிருப்பதனால் குடியிருப்பாருக்கு பெரிய அளவு கஷ்டங்கள் ஏற்படும். வீட்டு நெருக்கடி ஏற்படும். ஆகவே, ஏற்கனவே இருப்பதைப்போல் எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, ஷெட்யூலில் கண்ட 41 முனிசிபாலிடிகளுக்கு மட்டும் இருப்பது கூடாது. இந்த நிலைமை ஏற்படுமானால் பெரிய அளவு மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள், வீட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள். வாடகை அதிகப்படுத்தப்படும். ஆகவே, இந்த மசோதா தாவை செலக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்."

* **SRI A. RATNAM** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதா அவசியமா என்ற கேள்விதான் பொது மக்களிடையே சந்தேகத்தைக் கிளப்பியிருக்கிறது. செப்டம்பர் 30-ந் தேதியோடு காலாவதியாகவேண்டிய இந்தச் சட்டத்திற்கு மேலும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு உயிர் அளிக்கக் கோரி இந்தச் சபை முன்பு மசோதா வருகிறதென்றால் இந்தச் சட்டத்தினால் நன்மை உண்டா இல்லையா என்பதுதான் கேள்வி. இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்கனவே ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டதா, இனி ஏற்படுமா என்பதையெல்லாம் நாம் ஆராயவேண்டிய தவசியம். நீதி மன்றத்தில் பல கேசுகள் நடந்தன. வாடகைக் கட்டுப்பாடுச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்காக அதிகாரிகளும், சிப்பந்திகளும், அலுவலகங்களும் ஏற்பட்டதுதான் மிச்சம். சர்க்காருடைய பணம், மக்களுடைய வரிப் பணம், அநியாயமாக உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக கரியாக்கப்பட்டது என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. கள்ளத்தனமான வேலைகள் நடத்தப்பட்டன. பொது மக்கள் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டார்கள். வீடு கிடைக்காமல் ஏழை மக்களும், சாதாரண நடுத்தர மக்களும், கம்பெனிகளில் வேலை செய்துவரும் மக்களும் மிகவும் திண்டாடினார்கள். அதே நேரத்தில் ஜாகைக் கட்டுப்பாடு காரியாலயத்தை வைத்துக் கொண்டு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடு தேடித்தருகிறோம் என்ற பெயரில்

[Sri A. Ratnam]

[18th August 1955]

பணத்தை விரயம் செய்ததைத் தவிர வேறு நன்மை இல்லை. ஒரு சில சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு வீடு தேடித் தருவதற்காக மட்டும் ஏன் இந்தச் சட்டம் இருக்க வேண்டும். ஏராளமான ஏழைப் பொது மக்களுக்கு வீடு தேடிக் கொடுப்பதற்கில்லாமல், அதற்கு வேண்டிய ஆக்க வேலைகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாமல், ஏழைப் பொது மக்களை வீடு இல்லாமல் நிரக்கதியாக்கி பரிதாபமான நிலையில் வைத்திருக்கிறார்கள். பொது மக்களுக்கு பிரயோஜனமில்லாத இந்தச் சட்டம் ஏன் இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு உயிர்ப்பிக்கப்படவேண்டும்? அப்படிச் செய்ய வேண்டியது அவசியமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு இம் மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும்.

“ ஏற்கனவே இருந்துவரும் சட்டம் எல்லா முனிசிபல் பிரதேசங்களையும் கட்டுப் படுத்துவதாக இருந்தது. ஆனால், கலெக்டர்களுடைய ரிபோர்ட்டின் பேரில் சில முனிசிபாலிடிகளை மட்டும் சேர்த்துக் கொண்டு இரா முனிசிபாலிடிகளை விலக்கியிருக்கிறார்கள். ஏன் அப்படிச் செய்ய வேண்டும்? 41 முனிசிபாலிடிகளைத் தவிர மற்ற முனிசிபாலிடிகளில் வீடுகள் நிறைய இருக்கின்றன என்று அர்த்தமா? சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அந்த முனிசிபாலிடிகளில் வீடு தேவையில்லை என்று அர்த்தமா? 41 முனிசிபாலிடிகளுக்கு மட்டும் சட்டம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடு வேண்டுமென்றால், சர்க்கார்தான் பல அருமையான திட்டங்களையெல்லாம் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே, அதில் ஏற்பாடு செய்து கொள்ளட்டுமே. ஐந்தாண்டு திட்டம் வரப்போகிறது, அதில் பலப் பல வீடு கட்டும் திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. வீடு இல்லாதவர்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டிக் கொடுப்போம், சாதாரண மக்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டிக் கொடுப்போம், கெஜட் பதவிலாதவர்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டிக்கொடுப்போம், போலிஸ்காரர்களுக்கெல்லாம் வீடுகட்டிக் கொடுப்போம் என்று அருமை அருமையான திட்டங்களெல்லாம் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருக்க ஏன் இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டும்? 41 முனிசிபாலிடிகளைத் தவிர மற்ற முனிசிபாலிடிகளுக்குத் தேவையில்லையா? கலெக்டர் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார் என்பதற்காக இந்தச் சட்டம் குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிடிகளுக்கு மட்டும் ஏன் இருக்க வேண்டும்? ஏன் அங்கும் கைவிடக் கூடாது? சென்னை நகரத்துக்கு அவசியமா? அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆந்திர ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப் பிறகு, ஆந்திர ராஜ்யக் காரியாலயங்கள் அங்கு போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் பல கட்டிடங்கள் காலியாய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டம் சென்னை நகரத்திற்கும் கூட தேவையில்லை.

“ இந்தச் சட்டத்தினால் கோர்ட்டில் பல கேஸ்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கிறதே தவிர வேறொன்றும்மில்லை. ராஜாஜி சர்க்கார் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை அறவே ஒழித்தது. அதைப் போல் செப்டம்பர் 30-ந் தேதியோடு காலாவதியாகக்கூடிய சட்டத்தை உயிர்ப்பிக்காமல் விட்டு விட்டால் இந்த ராஜ்யத்தில் வீட்டுக் கஷ்டம் என்ற பிரச்சனையே இருக்காது என்று நான் உறுதியாகக் கூறுவேன். எப்பொழுது சட்டம் இருக்கிறதோ அப்பொழுது வாதிகளும் பிரதி வாதிகளும் ஏற்பட்டு அவர்களுடைய தகராறுகளைத் தீர்க்க நீதி மன்றங்களும் இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றன. ஏழை மக்கள் பணத்தை கோர்ட்டில் கேசுக்காக செலவிட்டு, கேசம் தோற்று மோசம் போகக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படுமே தவிர, ஏழைகள் இன்னும் ஏழைகளாகப் போகக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படுமே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கோ குடியிருப்பவர்களுக்கோ எந்த விதமான நன்மையும் இந்தச் சட்டம் பயக்கப் போவதில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பார்த்தால், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் பார்த்தால் மேலும் வீடுகள் ஏற்படுமென்று தெரிவதால் இந்தச் சட்டம், கட்டுப்பாடுச் சட்டம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்பதுதான் என்போன்றவர்களுடைய கருத்தாக இருக்கிறது. உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியது போல் வீட்டுக் கட்டுப்பாடு, வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தையும்

18th August 1955]

[Sri A. Ratnam]

எடுத்து விடுவதுதான் நல்லது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்திற்கு செப்டம்பர் 30-ந் தேதிக்குப் பிறகு உயிர் அளிக்காமல் இருந்து விட்டால் யாதொரு கஷ்டமும் இருக்காது, கட்டுப்பாட்டை எடுத்தால் ஒரு சில மாதங்களில் நிலைமை சுமுகமாகவும் சௌகரியமாகவும் இருக்கும். அது மட்டுமல்ல, இப்பொழுது 41 முனிசிபல் எரியாக்களில் மட்டும்தான் இந்தச் சட்டம் இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் சென்னை நகரமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 41 முனிசிபாலிடிகளுக்கும் இந்தச் சட்டம் இருக்க வேண்டுமா என்பதையும் பரிசீலனை செய்வதற்கு இம் மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று நான் சிபாரிசு செய்கிறேன்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டத்தை இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்க வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஸ்ரீ ரத்தினத்தின் பேச்சிலிருந்து இந்த சட்டம் வேண்டாமென்று அவர் கருதுவதாகத் தொனிக்கிறது. உண்மையாகவே, இந்த மசோதாவின் Statement of objects and reasons-ல் வீடுகள் போதவில்லை என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. நகரப்புறங்களிலும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலும் கூட வீடுகள் போதவில்லை. சிறு கடைக்காரர்களும், சிறு வீட்டிலுள்ளவர்களும் கிளப்பப்படுகிறார்கள். 8 மாதங்களுக்கு முன்பாக பூவானூர் மேஜர் பஞ்சாயத்தில், கடைகள் வைத்திருப்பவர்களும், சாதாரண வீடுகளில் வசிப்பவர்களும் பணம் படைத்தவர்களால் கிளப்பப்பட்டார்கள். வீடுகள் அதிகமாக உள்ளவர்களும் நிலங்கள் உள்ளவர்களும் சிறு கடைக்காரர்களையும், அந்த வீடுகளில் வசிப்பவர்களையும் கிளப்பி தொந்தரவு செய்தார்கள். கனம் மந்திரி அவர்களிடம் நான் தூது வந்து இதைப் பற்றிக்கூறி இந்த சட்டத்தை பூவானூருக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். கனம் மந்திரி அவர்களும் கருணை கூர்ந்து உடனடியாக சட்டத்தை இந்த இடத்துக்கும் விஸ்தரித்தார்கள். விஸ்தரிக்கப்பட்டும் கூட கோர்ட்டில் கேஸ்கள் நடந்தன. பிறகு மேல் கோர்ட்டிலும் கீழ்க் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு நிச்சயம் செய்யப்பட்ட பிறகுதான், சட்டத்தின் விஸ்தரிப்பை ஒத்துக்கொண்டு அதற்குக் கட்டுப்பட்டார்கள். ஆகையால், சில முனிசிபாலிடிகளுக்கு மட்டுமல்லாது, எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்த சட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலிருக்கும் சாதாரண விவசாயிகளும், நடுத்தர மக்களும், சிறு வீட்டுக்காரர்களும், கடைக்காரர்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த சட்டம் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படாவிட்டால், எழைகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கும் ஆகையினால் இந்த சட்டத்தை இரண்டு ஆண்டுகள் நீடிப்பதோடு, முன்பிருந்தபடி எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த மசோதாவில், சட்டம் இப்பொழுது விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களிலிருந்துகூட பிறகு சட்டத்தை வாபஸ் பெறுவதற்கு அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிறு நகரத்திலேயே, அல்லது மேஜர் பஞ்சாயத்திலேயே நிலச்சுவான்தார்கள் சட்டம் லேண்டாமென்று சொல்லி விட்டால், அதற்காக சட்டத்தை வாபஸ் செய்துகொள்ளக்கூடாது. அதனால் எழைகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும். சட்டத்தை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிப்பதுடன் எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்பதையும் ஆதரிக்கிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, it is stated in the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill that it is considered necessary to extend the life of the Act for a further period of two years and that the Act applies to the Madras City and to the municipalities specified in the schedule.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [18th August 1955]

It is not correct to say that there is scarcity of accommodation only in the Madras City and the specified municipalities; scarcity of accommodation exists in other areas also. Certain areas in which the Act is in force at present have not been included in the Schedule. So far as Malabar district is concerned, the Schedule contains the names of only the four municipal towns of Cannanore, Cochin, Kozhikode and Tellicherry. I am surprised to find that Palghat Municipality has not been included. Evidently, the presumption is that there is no scarcity of accommodation in the Palghat town. This presumption is wrong. This Bill will help only a very limited number of people. There are a vast number of tenants in areas outside those specified in this Bill and they will not derive any benefit at all. There also there are landlords who want to evict their tenants or increase the rent. If this Act is not applied to those areas, the poor tenants there may be thrown into the streets. Hence, the Act should be made applicable to all the municipalities in the State.

“ I would request the Hon. Minister to see that this Act is extended to all the major panchayats at least where also there is scarcity of accommodation. For example, Papinasseri in my constituency is a big industrial area and a township has sprung up there, and there is scarcity of accommodation there. In Taliparamba also, the position is more or less the same. Badagara, though it has not been declared a municipal area, has all the attributes of a municipality, and there is scarcity of accommodation there also. My submission is that the Act should be made applicable to all municipalities and also to all major panchayats.”

* **SRI K. R. SAMBANDAM** :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், நகரங்களுக்கும் இந்த சட்டத்தை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால், போதுமான வீடுகளில்லை என்று சொல்லும்படியாகத்தானிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும், மாகாண அரசாங்கமும் பல வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, நீண்டகால தவணை கடன்களும் கொடுத்து பல வீடுகள் கட்டப்பட்டன, கட்டிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் வீடுகள் போதவில்லை. இப்பொழுதிருக்கும் சூழ்நிலையில் ஐந்து ஆண்டுத் திட்ட வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக கிராமப் புறங்களிலும் மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் பல ஆபீஸ்களை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் அநேக இடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் முதலியவைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. குறைந்த சம்பளம் வாங்கக்கூடிய **N.G.O.**-க்கள் என்று அழைக்கப்படும் உத்தியோகஸ்தர்களுடனான இந்த ஐந்து ஆண்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக ஏற்படக்கூடிய அலுவலகங்களில் அதிகமானவர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இதற்காக மாயூரத்தை இரண்டு **Block**-களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். மாயூரம் **East**-ல் இரண்டு பிளாக்கும் மாயூரம் **West**-ல் ஒரு பிளாக்குமாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. **East Block** தரங்கையில் வைக்கப் போகிறபடியால் இது விஷயமாக ஒரு ஆபீஸ் ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளுக்கு ஜாகை வசதி வேண்டும். இப்பொழுதே இங்கு வீட்டில்லா திண்டாட்டம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே புதிய ஆபீஸ்

18th August 1955] [Sri K. R. Sambandam]

ஏற்படுத்தப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் வீட்டுவாடகை அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த சட்டத்தை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பது மிக மிக அவசியம். அப்படி விஸ்தரிக்காமலிருந்தால் தொல்லைகள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கும். நாம் மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் சௌகரியம் செய்து தரமுடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்து தரவேண்டும். தற்பொழுது இந்த சட்டத்தை எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். பிறகு, மைனர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கூட விஸ்தரிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். அதை பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம். உடனடியாக செய்யவேண்டியது, குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிடிகளுக்கும், நகரங்களுக்குமல்லாது எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்த சட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும். அதோடு, பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு இந்த மசோதாவை விட்டால் அவசரமில்லாமல் நிதானமாக ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, 12-01
p.m.
the unprovoked withdrawal of this enactment from various municipalities and other areas did come to me as a surprise, but the speech of the hon. Member Sri Ratnam took my breath away. I never expected that it was possible for any person, be he a Member of this House or not, with a realistic appraisal of the situation, of housing accommodation available in this State, to contend that the situation was ripe for the withdrawal or abolition altogether of the House Rent Control Act, as it was popularly known. One thing is clear. We have got to reconcile two forces. There are two parallel principles involved in an enactment like this. One is that the people are not thrown out of their own homesteads because next to food tenement is vital. Again, every man who carries on business under some board or other, in some building or other, is allowed to continue there on reasonable terms. The other rival or parallel principle that we have to take note of is the promotion of the incentive or the giving of a fillip to build more and more in our towns and in our villages. The incentive for people to construct more houses should not be chilled or damped, I quite agree. So, any Bill which is brought in for the purpose of controlling rentals and also evictions must reconcile these two principles, namely, protection of persons in their houses and promotion of the incentive for private enterprise to construct more and more houses so that in the country we may have more and more housing accommodation brought into existence. Now, how are we going to achieve these objects? The present enactment is deficient in various respects. I know that in the present Act there is a provision which says that if there is wilful default in payment of rent, a tenant could be evicted. But ‘What is wilful default’ has been commented upon by the High Court in various ways. Mr. Justice Mack will say one thing; Mr. Justice Ramaswami will say another thing; and Mr. Justice Panchapagesa Ayyar will say a third thing. So, the lot of the poor tenant depends upon which Lordship is going to decide his case. In this chaotic state of affairs it is necessary that we should set the matter right legislatively. Even with regard to fair rent, I know that in some cases the landlord has a good case. For instance, even the thatching expenses may not be met by the fair rent fixed for the whole year. In such cases legislative intervention may be necessary. In some other cases, fair rent may be

[Sri V. R. Krishna Ayyar]

[18th August 1955]

very high. So, on this occasion when we are taking stock of the whole situation and deciding how we should extend the life of the present enactment, we should go into the whole matter and remedy the defects which have already been pointed out or which have been revealed by the experience during the past years. So, I would suggest that this Bill must go before a Select Committee because we must see whether we could by any suitable amendments induce people to construct more and more houses. I know that certain people who could afford to build houses genuinely fear, 'If I build a house, there will be all kinds of controls and I may not be able to get proper return for my money'. We must take that factor also into consideration. At the same time, we cannot leave people to be driven into the streets by a sudden lifting of controls saying that in certain municipalities, according to the Collector's report, there is no necessity for any restrictions at all against eviction. That will create an atrocious, anarchical situation. Next to food housing is necessary. I suppose the Government will have to take note of the dangerous consequences of withdrawing this enactment from various places. I am only, at the moment, suggesting that various provisions of the enactment require rectification, clarification or modification, and that should be done and could be done efficiently if the whole matter is placed before a Select Committee which could reconcile the parallel factors of promoting the incentive for construction of more houses or more buildings and at the same time preventing unreasonable evictions or unreasonable exactions of rent.

"Another point I wish to stress in this context is this. From my district of Malabar which is a populous district, I can say, there has been a demand for the extension of this enactment not merely to the existing municipalities but to all the municipalities, not merely to the existing major panchayats but to all the panchayats, and also to rural areas—not exactly major panchayats but really semi-urban areas where quite a lot of business is carried on and where quite a large number of people live but which, for some reason or other, have not yet been declared to be major panchayats. I myself have had occasion, on account of deputations and mass petitions, to request the Collector to examine this matter and to extend the Act not merely to municipalities and major panchayats but to semi-urban areas where the situation is acute. I cannot think, without horror, of the situation that may ensue upon the withdrawal of this Act from areas like the Kuthuparamba Panchayat area or, say, Palghat. Flippantly we cannot sit here and say that by this Bill the whole thing will be all right. There are a large number of sharks, leeches and parasites who have been waiting for this kind of measure coming from the Government for filing suits in the Civil Court. I hope that this Assembly will not be a party to that mass massacre in the sense of driving out people from tenements. I can state the naked consequences of such a step. If only people to go to the Tellicherry Municipality, Badagara and Kuthuparamba, they will find that hundreds of petitions are pending before the Rent Controller. If this Bill is passed, all

18th August 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

these petitions will be disposed of as being dismissed on the ground that there is no enactment. I wish to impress upon the Hon. Minister the consequences of such a step to delete certain provisions in the Act or to withdraw the enactment from certain areas. So far as the districts are concerned, there is no case for withdrawal of the Act from municipalities and from major panchayats, but there is definitely a case for extension of it judiciously to other areas. But we need not hamper the productive potential or productive impetus. We must reconcile these matters also. There are matters which are complicated to some extent. We may have to go into details and examine how best things can be adjusted. I, therefore, strongly recommend to this House the consideration of the motion for referring the Bill to a Select Committee."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Mr. Deputy Speaker, 12-10
when a commodity is in short supply and that commodity caters to P.m.
the prime needs of the population, a certain amount of control is necessary. But, controls are irksome and we have to strike a balance between the two, that is, the trouble created by the control and the sum total of the benefit to the community at large. In that respect, the speech of the Hon. Minister was a very disappointing one, because, he did not give us any idea as to how the Rent Control Act has worked so long, whether the situation in regard to houses has improved, and if so, to what extent. One hon. Member remarked that this was one of the Acts that had a smooth sailing approval. I strongly disagree with this view. If we were to take the City of Madras into consideration and also the case of the many Government officials whose priority list has been hanging at the office of the Rent Controller for years, I am sure even those officials will not subscribe to the compliment that is paid to the working of this Act. We know that in the matter of allotment of houses, there have been grave abuses and favouritism. Under the law, it is necessary that one should notify to the authorities concerned within a week that such and such a house has fallen vacant. Within ten days the authorities concerned must notify to the owner to whom the house has been allotted. Many persons have told us that it is very difficult to inspect the house. It has been the experience of many that when they go to a particular house notified to them, to their great disappointment and surprise, they will find that it has already been occupied by some other person a week before.

“ Then, even in the matter of releasing houses for private letting, there have been lot of abuses. Therefore, I would have very much liked to know whether this irksome control of buildings and their allotment had worked well in this City as well as in the mufassal and whether it has really helped the persons for whose benefit it has been introduced. Moreover, I am one of those who do not subscribe to the view that control should be lifted at this juncture. Certain municipalities have been excluded, I do not know for what reasons. It is my opinion that the present Bill should apply to all municipalities for the time being. After giving sufficient opportunity to the public to express their views by an

[Sri M. Narayana Kurup] [18th August 1955]

enquiry if necessary, the Government may take power to release any particular municipality from the scope of this Act. People living in towns have no opportunity to know whether the Government intend withdrawing this Act in respect of certain municipalities. As has been particularly mentioned by one hon. Member, as a matter of fact, in one of the municipalities, a good number of the buildings are controlled by influential persons. One of the hon. Members expressed surprise at what is going on in the Palghat Municipality. I also join in that surprise. In that municipality, a substantial number of buildings are controlled by even municipal councillors and their relatives. We do not know on what basis this has been done. If the Government want to withdraw the Bill in respect of some towns, they must do so after due notification and after giving opportunity to the public to voice forth their grievances. If the Bill goes before a Select Committee, all these matters could be considered and looked into. While we think of retaining this law for another two years, we will have to consider how it could be administered more effectively and more impartially. Also, we will have to see whether all was well and proper and whether this law has been properly and justly administered during the long years of its existence."

SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்பதை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அல்லது, பொதுஜன அபிப்பிராயத்துக்கு விடவேண்டுமென்பதையும் ஆதரிக்கிறேன். ஏற்கனவே உள்ள சட்டம் ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா முனிசிபல் நகரங்களுக்கும், பல மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் செல்லுபடியாக இருந்தது. இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டால், சில முனிசிபாலிடிகளுக்கும் அநேகமாக எல்லா மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்த சட்டம் செல்லுபடியாகாது. அதனால் என்ன நிலைமை ஏற்படுமென்று யோஜிக்கவேண்டும். ஸ்ரீ ரத்னம் அவர்கள் இந்த சட்டம் அவசியமேயில்லை என்று சொன்னது தான் எனக்குப் புரியவில்லை. வீட்டுக் கஷ்டம் தீர்ந்துவிட்டது என்று இன்னும் சொல்லுவதற்கில்லை. எதிர்காலத்தில், சர்க்கார் ஐந்து ஆண்டு திட்டம் போன்ற திட்டங்களின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளின் காரணமாக வீடுகளுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் குறையும் என்ற நம்பிக்கையும் பிறக்கவில்லை. சற்று முன்பாக City Improvement Trust மசோதாவின் மீது விவாதம் நடந்தபோது City Improvement Trust எத்தனை வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்தன. பல இடங்களில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவும் ஒரு சில வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வீட்டு வசதிகளெல்லாம் பணக்காரர்களுக்குத்தான் கிடைக்கின்றன. ஏழை ஜனங்கள் வீடு கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த சட்டத்தை மேலும் எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதை நான் வற்புறுத்துகிறேன். சில இடங்களிலிருந்து இந்த சட்டத்தை வாய்ப்பு பெறுவது மிகவும் ஆட்சேபகரமானது. சட்டத்தை அப்படியே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாமே தவிர திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஜனத்தொகை அதிகரிப்புக்குத் தகுந்த அளவு வீடுகள் கட்டப்படவில்லை. சர்க்காரிடத்திலும் அதிகமான வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஒரு திட்டமும் கிடையாது. மத்திய அரசாங்கம், தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாக வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக வழங்கும் மான்யம், கடன் வசதிகளைக்கூட நம் சர்க்கார் பூரணமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியவில்லை. இந்த நிலைமையில் வீட்டுக்குக் கஷ்டமில்லையென்று சர்க்கார் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. அவர்களால் வீட்டுக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க முடியாது என்ற பயமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டத்தை

18th August 1955] [Sri S. Ramalingam]

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மட்டும் நீடித்தால் போதாது. ஒருசமயம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சட்டத்தை நீடிப்பதற்கு சர்க்கார் மறந்துபோனாலும் போய்விடலாம். அதனால் ஒரு பெரிய ஆபத்தான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகையால் இந்த சட்டத்தை சாஸ்வதமாகவே சட்டப் புத்தகத்தில் ஏற்ற வேண்டும். இப்பொழுது அமுலிலிருக்கும் இடங்களைத் தவிர புதிய இடங்களுக்கு இந்த சட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை வழங்குவதற்கு ஆட்சேபணியில்லை. எந்த முறையிலே சட்டம் திருத்தப்படவேண்டுமென்பதைத் தெரிந்துகொள்ள பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை அவசியம் கேட்கவேண்டும். ஏனென்றால் சட்டம் ஏற்கனவே அமுலிலிருக்கிறது. திடீரென்று ஒருநாள் சட்டம் அமுலிலிருக்கும் ஒரு இடத்திலிருந்து அது வாபஸ் பெறப்படும் என்று சொன்னால், அதனால் அங்குள்ள மக்களின் கதி என்ன ஆகும் என்று தெரிந்துகொள்ள இதைப்பற்றி அவர்களின் அபிப்பிராயத்தை கேட்கவேண்டாமா? ஆகையால் இந்த மசோதாவை பொதுஜன அபிப்பிராயத்துக்கு விடவேண்டுமென்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, I submit that this Act is one of the most abused Acts on the Statute Book. It is not only abused, but it also provokes the most loyal and conscientious citizen to do violence to his conscience and to break the law. For, this Act touches upon one of the most elemental needs of man, viz., housing. When a man is thrown in the streets with his family and when he has no roof to give shelter to him and his family, there are only very few things that he will not stoop to, and I know this though not from personal experience, but from the experience of others. The Act is very strict and very wide in its scope with the result that it has been subject to abuse both by the public as well as by the officials or those who are authorized to operate the provisions of the Act.

“ Scarcity of housing first began to be keenly felt in a city like Bombay and there developed what is known as ‘Pugri’ system. It did not take much time for that system to spread to other parts of the country with notable improvement. It has been so in the Madras City also. 12-20
p.m.

“ So far as the officials are concerned, I have no personal experience to point out how exactly it is abused. But I know it is terribly abused. The Hon. Minister himself might have had occasions where representations were made to him for the grant of houses. I am not one of those who plead that housing should be left completely to the operation of the economic law of supply and demand. There should be some kind of regulation. I am, however, not convinced that the conditions have not improved. I am convinced that in a City like Madras, the separation of Andhras from Madras has relieved the city of at least 30 to 35 per cent of the population and when the few Andhra offices now located in Madras City moved over to Andhra, I am quite sure there will be plenty of more room available in the city. My submission is that the stragulating Act should be so modified as to make it more easy for the people and less liable for abuse in the hands of those who are

[Dr. K. B. Menon]

[18th August 1955]

authorized to operate it. Therefore I submit that the Bill may be referred to a Select Committee wherein it may undergo certain desirable changes."

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ചില പ്രത്യേക മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾക്കു മാത്രം ബാധകമാകത്തക്കവിധത്തിൽ ഈ നിയമത്തിന്റെ കാലാവധി നിട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഇതു അത്യാവശ്യമായി ഒരു ബിൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഈ ബില്ലിൽ പറയുന്ന മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലും മേജർ പഞ്ചായത്തുകളിലും മൈനർ പഞ്ചായത്തുകളിൽ തന്നെയും ഇതു കെട്ടിടങ്ങൾക്കു അമിതമായ വാടക ഇടാക്കി വരുന്നുണ്ട്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലമായ ഇടുട്ടിയുടെ കാത്ത് പറയുകയാണെങ്കിൽ അവിടെ ഈ സംസ്ഥാനത്തു മറ്റൊരുമില്ലാത്ത വാടകയാണ് വസുലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച ധാരാളം ആക്ഷേപങ്ങൾ മന്ത്രിമാർക്കു സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വരുമാനമുണ്ടായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും അത്തരം ആക്ഷേപങ്ങൾ അയച്ചു ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പിൽ കിടപ്പുണ്ട്. കവിഞ്ഞു വാടകയിൽനിന്നും വീടും കടകളും മറ്റും ആവശ്യമുള്ള ആളുകളെ രക്ഷിക്കാനാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ അതു ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു സാധിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളെ മാത്രമെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ളൂ. എവിടെവിടെയെല്ലാം അമിതമായ വാടക നിബലിലുണ്ടോ, എവിടെവിടെയെല്ലാം ഈ നിയന്ത്രണം ആവശ്യമുണ്ടോ, അവിടെയെല്ലാം ഈ നിയമം ബാധകമാകത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട ഭേദഗതികൾ വരുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ഈ ബിൽ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനുള്ള സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ബില്ലിന്റെ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കയക്കണമെന്നുള്ള ശ്രീ കല്യാണസുന്ദരത്തിന്റെ ഭേദഗതിയെ ഞാൻ പിന്തുടരുന്നു ”

* SRI K. VENKATASWAMI NAIDU :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, this Act is a very important Act and in the administration of the Act there are very many difficulties which I would like to point out on this occasion. First of all, I am happy to see that wherever it is possible, this Act would be withdrawn. When more houses are coming up, there is no reason in keeping this Act on the Statute Book for ever and ever. Again this Act is being exploited by many people sometimes it is the landlords and sometimes it is the tenants. I would like to give one or two instances how this Act is exploited by tenants. In business circles, first man takes up a premises for carrying on his business. Subsequently what happens is this. He passes on the house to another man even though he does not actually do business there any longer. He gets an income for being the tenant of the house in name only. Business is allowed to be carried on in that place by another man and the house becomes the asset of the tenant and the landlord is denied the advantage of the house. Again there are tenants who give the house to sub-tenants and they make a profit out of it. The chief tenant invariably has rent free rooms and he uses the house in such a way that the house is spoiled. These are things which are bound to be there because this is an unnatural Act. What we should do is that as far as possible we must try to see that this Act is taken away from the Statute Book as soon as possible. I know it is not possible because the housing conditions are not quite easy yet. Till the time it becomes easy it may have to be administered. But when it is administered the Rent Control officers should bear in mind and see that relief is given to the

18th August 1955] [Sri K. Venkataswami Naidu]

aggrieved party, whether it be the landlord or the tenant and see that justice is done. That is what I would like to plead on this occasion."

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கவனிக்கும்போது, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவராமல் இம்மாதிரிச் சட்டங்களைக் காலாவதி யாவதற்கு விட்டிருந்தால் நல்லதாயிருக்குமென்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆனால் அம்மாதிரி ஏன் நினைக்கிறோமென்றால், இப்போது நம் நாட்டில் வீட்டுப்பஞ்சம் அதிகமாகியிருக்கும் நிலைமையில், இந்த மசோதா ஏற்கெனவே இருக்கின்ற சட்டத்தை நீடிக்கின்றதே தவிர புதிதாக வீடுகளை உண்டாக்கப்போவதில்லை. இருக்கின்ற வீடுகளில் குடியிருப்பவர்களுக்கு கஷ்டம் இல்லாமல், இருக்கும் நிலைமையை நீடிப்பதற்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மாதிரியான ஒரு மசோதா வருமானால் அது ஏற்கெனவே யுள்ள மக்களுக்குக் கஷ்டமில்லாமலிருக்கும் ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தும் தவிர அதிகமாக வீடுகளை உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தாது. ஆனால் இப்போதுள்ள வீட்டுக்கஷ்ட நிலைமையில், இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து குடியிருப்போர்களின் கஷ்டத்தை நீக்குவதற்குத் தொடர்ந்து முயற்சி செய்வது பெரும் தப்பல்ல. ஆகையால் இம்மாதிரி மசோதா கொண்டுவந்து ஏற்கெனவே இருக்கும் சட்டத்தை நீடிப்பதுதான் இப்போதிருக்கும் நிலைமையில் சரியான காரியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அப்படி நீடிக்கும் இந்த மசோதாவில் சில குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிட்டிகள் மட்டுமே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதுதான் சரியா என்று யோசிக்கவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். இப்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முதல் முதலில் பேசும்போது முனிசிபாலிட்டிகளையும், லோகல் போர்டுகளையும் அபிப்பிராயம் கேட்டு, அவர்கள் கொடுத்த அபிப்பிராயங்களின் பேரில் புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்துத்தான் எந்த எந்த முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விஸ்தரித்தால் போதுமென்று சொல்கிறோம் என்று சொன்னார். எனக்குக்கூட தெரியும். அந்த அந்த முனிசிபாலிட்டிகளில் இதுபற்றி விவாதித்துக்கொண்டிருப்பதை அவ்வப்போது பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம். ஆனால் இம்மாதிரி வீட்டு வாடகைக்குக் குடியிருப்பவர்கள் யார் யார், எப்படிப்பட்ட தரத்தினர், எந்த வகுப்பினர், அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் அனுகூலமளிக்கிறதா என்று யோசிக்கும்போது, முக்கியமாக நடுத்தர வகுப்பினர்கள் கீழ்த்தர சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலியவர்கள்தான் நகரங்களிலும் நகரங்கள் அல்லாத பெரிய கிராமங்களிலும், தங்களுக்குச் சொந்தமாக வீடு இல்லாததால் குடியிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். இன்று காலையில் கூட சுகாதார மந்திரியவர்கள் பேசும்போது ‘On Exigencies of Service’ இவ்வுத்தியோகஸ்தர்கள் ஒரு ஊரிலிருந்து மற்றொரு ஊருக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி மாற்றப்படும்போது மற்ற ஊர்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இந்தமாதிரி வாடகைக்கு குடியிருக்கிறார்கள். மேலும் கூட கிராமந்தரங்களிலிருந்து நகரங்களிலும் பெரிய கிராமங்களிலும் வந்து ஜனங்கள் தங்குகிறார்கள். அதனால் இந்த பெரிய ஊர்களில் இட நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடங்களிலுள்ள குமாஸ்தாக்களும் கடைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களும் குடியிருப்பு நெருக்கடியால் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே பெரிய முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு இச்சட்டத்தினின்றும் விதி விலக்களிக்கலாம் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே புதிதாக வீடு கட்டித்தரும் வரை ஏற்கெனவேயுள்ள இந்தச் சட்டத்தை அப்படியே எல்லா இடங்களுக்கும் நீடிப்பதுதான் நல்லதென்று சொல்கிறேன். இந்த சமயத்தில் இதே அளவில் இந்த மசோதாவை விட்டுவிடாமல் வீட்டுக் கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“ இந்த மசோதாவைப்பற்றிப் பேசும்போது இந்த சட்டத்தை ஏற்கெனவே நிர்வகிப்பதில் பல குறைகள் இருப்பதாக அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் ஏற்கெனவேயுள்ள சட்டத்தை சர்க்கார் நல்ல முறையில்

[Sri K. Parthasarathy] [18th August 1955]

நடத்திவந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி அதற்காக சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். மற்றச் சட்டங்களைவிட இந்தச் சட்டத்தை அமலாக்குவதில் சர்க்கார் அதிகப்பணம் செலவு செய்யவில்லை. அந்த முறையில் இது வரையில் இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் அமல் நடத்திவந்ததைப் பாராட்டி விட்டு, மீண்டும் இந்தச் சட்டத்தை விரிவான முறையில் அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

12-31 *SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் உதவி சபா
p.m. நாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை நீடிப்பதுபற்றி எங்களுக்கு ஆசைப்பனை இல்லை. இது நிரந்தரமாகவே இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கம். அதற்காகத்தான் நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் இருக்கின்றது. இது நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டுமானால் இதை அமல் நடத்துவதில் சில குறைகள், சில கோளாறுகள் ஏற்படலாம். அவற்றையும் பரிசீலனை செய்து விரிவான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தான் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்குக் கொண்டுபோகவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். பொதுவாக இந்தச் சட்டம்—நான் அசல் சட்டத்தைக் குறிப்பிடுகிறேன்—வரவேற்கக்கூடிய சட்டம். ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் உணை உணவு, உடுக்க உடை, குடியிருக்க வீடு ஆகிய இந்த மூன்று அத்தியாவசிய தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருடையதாகும். இதற்கான வசதிகளிலிருந்து தால்தான் நாம் பூரண சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள நமக்கு உரிமை உண்டு. அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தால் இந்த அசல் சட்டம் வீட்டுவாடகை கொடுத்துக்கொண்டு குடியிருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பளிக்கிறது. நியாயமாக வாடகை செலுத்திக்கொண்டு குடியிருப்பவரை வீட்டைவிட்டு வெளியேற்ற முடியாது. அவ்வளவுதானே தவிர, இது ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதல் அல்ல. ஆனால் ஓரளவுக்கு சொந்த வீடு இல்லாதவர்களுக்கு இது அனுகூலமான சட்டம்.

“எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளும் இச்சட்டத்தை இதுவரை அமல் நடத்தியிருக்கும்பொழுது, இப்போது இம்மசோதாவில் சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதை நாங்கள் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. வீட்டை வாடகைக்கு விட்டிருப்பவர்கள் நிர்ப்பந்தம் செய்ததின் பேரில் இந்தமாதிரி விதி விலக்களிக்கப்படுகிறதா என்றுதான் ஊனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் சில விஷயங்கள் மந்திரியவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இம்மசோதாப்படி, கோவை ஜில்லாவில் ஈரோடு முனிசிபாலிட்டியில் இச்சட்டம் அமல் நடத்துவது நீக்கப்பட்டிருக்கிறது; திருச்சி ஜில்லாவில் புதுக்கோட்டை முனிசிபாலிட்டியில் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு முனிசிபாலிட்டிகளையும்பற்றி எனக்கு நேரடியாகத் தெரியும். திருச்சி முனிசிபாலிட்டி வளர்ந்துவருகிறது. அப்படியிருந்தும் அங்கே இச்சட்ட அமுல் நீக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? அங்கே உள்ள பணக்காரர்கள், வீட்டை வாடகைக்கு விடுபவர்களில் உள்ள பணக்காரர்கள், மந்திரி சபைக்கு ஏதாவது நிர்ப்பந்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களா; நிர்ப்பந்தம்—மந்திரி சபைக்கு நேரடியாக வந்திருக்காது—கலெக்டர்கள் மூலம் வந்திருக்கிறதா, அதை வைத்துக்கொண்டு இதை நீக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்களா என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

இந்த விதிவிலக்கு மிக ஆபத்தானது. எந்த முனிசிபாலிட்டிக்கும் விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.”

“அப்போதுதான் மாட வருமானத்தை நம்பிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், ரயில் உத்தியோகஸ்தர்கள், தபால் உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு நிச்சயமாக இருக்குமென்பதை கவனிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக உத்தியோகங்களில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தங்களுடைய வருமானத்தில் நாலில் ஒரு பங்கை வீட்டுவாடகைக்கு என்று செலவழிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் அவ்வளவு பிரமாதமானது அல்ல. சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விதி விலக்கு அளித்தால் அதனால் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எந்த நிலைமை

18th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஏற்படும் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் அதனால் பெரிய சிக்கல்கள் ஏற்படும். இவை களை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு இந்த சட்டத்தை அதாவது அசல் சட்டத்தை நிரந்தரமாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது என்னுடைய முதலாவது கோரிக்கை. இரண்டாவது என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடித்துவிட்டு மற்ற பிரச்சனைகளை புனராலோசனை செய்யலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய யோசனையை எடுத்துக்கொண்டால் அவை களைப்பற்றி புனராலோசனை செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலாவதாக இந்த மசோதா மூலமாக இந்த சட்டசபை எப்படி அவம திக்கப்படுகிறது என்பதைக் குறித்து சில வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட ஆசைப் படுகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் பெருவாரியான மக்கள் வீடு இல்லாத வர்கள் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். வீட்டிற்கு சொந் தக்காரர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் 100-க்கு 10 அல்லது 12 பேர்கள் இருப்பார்கள். முனிசிபாலிடிகளிலும், பஞ்சாயத்துகளிலும் அப்படி வீட் டுச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் இன்னும் குறைவாகத் தான் இருக்கும். அப்படி பெருவாரியாக சொந்த வீடுகள் இல்லாதவர்க ளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டம் ஒன்றை 1946-ம் வருஷம் இயற்றினார்கள். அந்த சட்டத்தை திருத்தக் கூடிய காலத்தில் ஜில்லாக்களிலுள்ள கலெக்டர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை கேட்டோம், அந்த ஜில்லா கலெக்டர்கள் குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிடிகளில் இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கவேண்டிய தேவை இல்லையென்று சொல்லி விட்டார்கள், ஆகவே இந்த சட்டம் அதாவது இப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இந்த சட்டம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் குறிப்பிட்ட ஜில்லாக்களில் என்ன நிலைமை அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது, எவ்வளவு வீடுகள் அதிகமாகி இருக்கின்றன, 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து 1954-ம் ஆண்டு வரையில் எந்த முறையில் எவ்வளவு அதிகப்படியான வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன, ஜனத்தொகை எந்த அளவில் அதிகரித்திருக்கிறது, வீடுகள் அதிகரித் திருப்பதால் வீட்டுத்தட்டு இல்லை என்று ஏதாகிலும் சொல்லியிருக்கிறார்களா? அப்படி நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரம், உரிமை பூராவும் ஜில்லா கலெக்டருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி சட்டசபைக்கு ஒரு விஷயமும் தெரியாது. ஜில்லா கலெக்டர்கள் சொல்லுவதை வைத்துக் கொண்டு நாம் இங்கு சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். இந்த சட்டம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஜில்லா கலெக்டருடைய அபிப்பிராயத்தை நாம் ஒப்புக்கொண்டு அதற்கு நாம் ஒரு ரப்பர் ஸ்டாம்பாக இருக்கவேண்டும். அது எந்த முடிவில் கொண்டுவரப்படும் விரும் என்பதையும் நாம் முதலில் பார்க்கவேண்டும். ஜில்லா கலெக்டர்கள் அபிப்பிராயம் சொல்லுவதற்கு அவர்கள் விசாரணை செய்தார்களா? அவர்கள் விசாரணை செய்து எவ்வளவு அதிகப்படியான வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று கண்டுபிடித் தார்களா? ஜனத்தொகை குறைந்திருக்கிறதா அல்லது அதிகரித்திருக் கிறதா என்ற விவரங்கள் நமக்கு இங்கு இல்லை. அவர்கள் பரிசீலனை செய்து அனுப்பிய ரிப்போர்ட் இங்கு கிடையாது. அதைக் கேட்பதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் நிலைமையில் அவர்கள் சொல்லுவதை வைத்துக்கொண்டு நாம் ஒரு ரப்பர் ஸ்டாம்பு போல் இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சொல்லுவது நம்முடைய சட்டசபையை அவமதிப்பதாக ஆகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். சர்க்கார் வேண்டுமென்றால் ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு ரப்பர் ஸ்டாம்புகளாக இருக்கலாம். அதற்காக சட்டசபையை அலட்சியம் செய்யக் கூடாது. கனம் மந்திரி அவர்கள் ஜில்லா கலெக்டர்கள் சொல்லுவதை ரப்பர் ஸ்டாம்புபோல் ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக இருக்கலாம். அவர்கள் வேண்டுமென்றால் அப்படி இருந்துகொள்ளலாமே தவிர சட்டசபை அம்மாதிரி இருக்க முடியாது.

[Sri P. Ramamurthi]

[18th August 1955]

“இது ஒரு சாதாரண ‘பில்’ என்று சொல்லப்பட்டது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் அப்படி இல்லை. இப்பொழுது அளிக்கப்பட்டிருக்கும் பாதகாப்பை ஒழிப்பதற்காக வந்த முதல் சட்டம் இது. இந்த சட்டம் இப்பொழுது திடீரென்று தீர்ந்துபோகக்கூடிய கட்டத்தில் இருக்கிறது. அதனால் அதன் காலத்தை நீடிக்காமல் இருக்கமுடியாது. இப்பொழுது இரண்டு வருஷங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு அடுத்த கட்டத்தில் இதை எடுத்துவிடுவதற்கு வசதி செய்துகொள்வதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது குறிப்பிட்ட சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு இது செல்லுபடியாகாது என்று இப்பொழுது சொல்வதால் அடுத்தாற்போல் சர்க்கார் யோசித்தால் இதை மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் நீடிக்கவும் செய்யலாம் அல்லது வேண்டாம் என்றும் சொல்லிவிடலாம். அதற்கு வேண்டிய உரிமையும் இந்த சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

“முன்றாவதாக கண்ட்ரோல் முறை ஒழிக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த விஷயத்திலும் கண்ட்ரோல் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே கண்ட்ரோல் முறையை எது சம்பந்தமாக உபயோகித்து வந்தார்கள் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். அப்பாவசியமான சில சாக்குகளின்மீது அதாவது விற்பனை செய்வதற்கும் வாங்குவதற்கும் கண்ட்ரோல் முறையை வைத்திருந்தார்கள். ஜனங்களுடைய தினசரி வாங்குதலுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசிய பொருள்களின் மீது அதை வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் கண்ட்ரோல் முறையை அனுஷ்டித்து வந்தார்கள். ஒவ்வொரு பொருளையும் எந்த விலைக்கு வாங்கவேண்டும் எந்த விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்ற முறையை வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்த வீடுகள் சம்பந்தமாக எந்த விதமான கண்ட்ரோலும் ஏற்படவில்லை. அவைகள் வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் கண்ட்ரோல் முறையை கையாணவில்லை. வீட்டையும் ஒரு சரக்கு என்று சர்க்கார் பாவிக்கவில்லை. விவசாயம் செய்கிற ஒருவனுக்கு அனுபவ பாத்தியம் வேண்டும் என்று சொல்லுவதுபோல் வீட்டில் குடியிருக்கிறவனுக்கும் அனுபவ பாத்தியம் இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவனுக்கு வேண்டிய உரிமையும் இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ‘ஆகுபன்சி ரைட்’ அப்படிப்பட்ட உரிமை இப்பொழுது நீடித்திருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சனை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். அதாவது இந்த சட்டம் நீடிக்கவேண்டாம் என்று கருதுகிறார்களா என்று. அப்படி அல்ல. (The Hon. Sri C. Subramaniam: ‘It is the decision of the Government that the Legislature has been asked to approve.’) மக்களுக்கு எப்பொழுதும் குடியிருப்பு பாத்தியத்தை இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணம். அப்படிப்பட்ட பாத்தியத்தை இருந்தாகவேண்டும். இப்பொழுது வீட்டு சொந்தக்காரர்களுக்கு வேண்டிய உரிமைகனம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தன்னுடைய தேவைக்கு அதிகமாக வீடுகள் இருந்தால் அதை வீடு இல்லாதவருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் தன்னுடைய தேவைக்கு வீடு வேண்டியிருந்தால் அதை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றும் அவனுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டு வாடகையை உயர்த்துவதற்கும் வாடகையை சரிவர செலுத்தவில்லை யானால் வீட்டை விட்டு வெளியேற்றக்கூடிய உரிமையும் வீட்டு சொந்தக்காரர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் அவர்கள் கூச்சல் போடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

“சிலர் சமுதாயப் பக்கத்திலிருந்து இந்த சட்டம் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று கூக்குரல் கிளம்பி இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் எந்தப் பக்கத்திலிருந்து என்று மட்டும் சொல்லவில்லை. வீட்டு சொந்தக்காரர்கள் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்தை ஒழித்தாக வேண்டும் என்றுதான் கூச்சல் போடுவார்கள். அல்லது வீட்டில் குடியிருக்கிறவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை ஒழித்தாகவேண்டும் என்று கூச்சல் போடுகிறார்களா என்று தெரிந்து சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். வீட்டுச்

18th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

சொந்தக்காரர்களுடைய கிளர்ச்சியின் காரணமாக சில முனிசிபாலிட்டிகள் இந்த சட்டத்தை ஒழிக்கவேண்டும் என்று சொன்னதனால்தான் சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். அவர்கள் சொல்லுவதை ஒப்புக்கொண்டு வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கு சௌகர்யம் செய்யக்கூடிய முறையில் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் நாட்டிலுள்ள பெருவாரியான மக்களுடைய உரிமைகளை பறிப்பதாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பாத்தியதை நிரந்தரமாகக் கிடைக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். குடியிருப்பவன் வாடகையை சரியாக கட்டவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படி கட்டிவரும்போது நியாயமான வாடகையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. எந்த அளவு உயர்த்தவேண்டும் என்றும், எந்த அளவு நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்பதும் அந்த சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி உயர்த்துவதற்கும் வீட்டுச் சொந்தக்காரருக்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி உயர்த்தும்போது 37½-யிலிருந்து 50 சத விதிகம் வரை உயர்த்தலாம் என்றும் கண்டிருக்கிறது. இது வெல்லாம் போதாது இன்னும் அதற்கு மேல் உயர்த்தவேண்டும் என்று சொன்னால் அது எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தன்னுடைய சொந்த உபயோகத்திற்கு வீடு வேண்டும் என்று கேட்டால் குடியிருப்பவன் உடனே காலி செய்துவிடவேண்டும் என்ற உரிமையும் வீட்டுச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி காலி செய்யச் சொல்லி வீட்டை தன்னுடைய சுவாதினத்துக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு வசதி செய்து கொடுத்த பிறகும் இந்த சட்டம் தேவை இல்லை என்று சொன்னால் அது மிகவும் மோசமான நிலைமையில் கொண்டு போய் விடும். வீட்டு நெருக்கடி பல இடங்களில் தீர்ந்துவிட்டது. இதனால் இந்த சட்டம் தேவை இல்லையென்றும் சொல்லப்படுகிறது. வீட்டு நெருக்கடி தீர்ந்துவிட்டால் வீட்டு வாடகையை அவர்களே நிர்ணயம் செய்துகொண்டு அவர்களே ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டால் இந்த சட்டம் குறுக்கே நிற்காது. அப்பொழுதும் இந்த சட்டத்தை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுதும் பல இடங்களில் வீட்டில் குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக இந்த சட்டம் இருக்கவேண்டியது அவசியம். அதனால் தான் இதை இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு இப்பொழுது இருப்பது போலவே நீடிக்க ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். வீடு இல்லாதவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது, அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். இவைகளை ஆலோசனை செய்து அதன்படி சட்டத்தை இயற்றலாம். அப்படி சட்டம் செய்யும்போது வீட்டு சொந்தக்காரர்களுக்கும் சௌகர்யம் செய்யும் அளவில் சட்டம் இயற்றவேண்டும். அதன்படி சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் யோசித்துச் செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருப்பதால் எங்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதன்படி நடப்பார்கள் என்று மீண்டும் நம்புகிறேன்.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :

—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவைப்பற்றி அனேக அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசியதன் சாராம்சத்திலிருந்து பொதுவாக இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கவேண்டும், நீடிக்கப்படவேண்டுமென்றே நன்கு புலப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு சிலர் இந்தச் சட்டம் கையிடப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்குப் பதில் இந்தச் சட்டம் நீடிக்க வேண்டுமென்று பேசிய பல அங்கத்தினர்களே நன்கு கூறிவிட்டார்கள். நான் வேறு எதுவும் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகையால் கனம் ரத்தினம், பாக்டர் மேனன், கனம் குரூப் போன்றவர்களுக்கு நான் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று தோன்றுகிறது.

“கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் இந்தச் சட்டம் நீடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற காரணத்தையெல்லாம் சர்க்காரும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறது. இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தினையே சர்க்காரும்

12-45
p.m.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [18th August 1955]

இந்த திருத்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருப்பதால் இதை பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் வாபஸ் வாங்கிகொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இங்கே இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிற அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகள் தான். இவர்கள் சொல்லுகின்ற அபிப்பிராயங்களையெல்லாம் சர்க்கார் பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயங்களாகவே கருதுகிறது. இவர்கள் சொல்லுகின்ற அபிப்பிராயம் பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு வேறாக இருக்கமுடியாது. ஆகவே இவர்கள் எல்லோரும் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயம் இது விஷயத்தில் வேறாக இருக்க முடியாதாகையால் இதை பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு மறுபடியும் அனுப்பவேண்டுமென்று தோன்றவில்லை. ஆகவே ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்களை அவருடைய திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக இப்பொழுது இந்த திருத்தச் சட்டத்தை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சட்டத்தில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, அவற்றை நீக்க வேண்டுமென்பதாக பல மெம்பர்கள் பல நாட்களாகவே சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலும் ஸ்ரீ நகுஷ்ணையர் அவர்கள் அந்தச் சட்டத்தை நன்கு ஆராய்ந்து அதிலுள்ள சிக்கல்களை, நுணுக்கங்களை சரிப்படுத்த சில குறிப்புகள் சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது. அந்த நுணுக்கங்களை எல்லாம் சர்க்கார் இப்பொழுது இந்த திருத்த மசோதாவில் கொண்டு வரவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னதபோல அதன் ஆயுளை நீடிக்கத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதைவிட, ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணையர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் குறிப்புக்களை எல்லாம் படித்து, சர்க்காரும் நன்கு ஆலோசனை செய்து விரிவான நுணுக்கங்கள் நிறைந்த விரிவான ஒரு மசோதாவைக்கொண்டு வரும்போது அதனை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும், மசோதாவும் நல்ல முறையில் வருவதற்கு உதவியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

“இந்த திருத்த மசோதாவில் சில இடங்களை இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கிவிட அதிகாரம் அளிக்கும் ஒரு ஷெட்யூல் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி தான் பூரா விவாதமும் நடந்தது. பொதுவாக நான் கலெக்டர் போன்ற அதிகாரிகள் சொல்லும் அபிப்பிராயத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளும் ரப்பர் ஸ்டாம்பாக இல்லை. அவர்கள் எல்லாக் கணக்குகளையும் “அப் படியே கொடுக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் நன்கு பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்கிறோம்.

“குறிப்பாக வாணியம்பாடி முனிசிபாலிட்யை எடுத்துக்கொண்டால், அதன் ஜனத்தொகை 40,887, ஆனால் அங்கு இருக்கும் வீடுகளின் எண்ணிக்கை 6,596 தான் எனக் கலெக்டர் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது 6,596 வீடுகள் உள்ள பிரதேசத்தில் 40,887 பேர்கள் வசிக்கிறார்கள் என்றால் கிட்டத்தட்ட ஒரு வீட்டில் 6½ நபர்கள் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஆனால் சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் . . . ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“What about Palghat?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“For a population of 7,000 there, there are 7,100 houses.”

18th August 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Then what is the necessity for extending this Act? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I want to view it from another angle. ஆனால் சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 1941-ல் நூறு வீடுகளுக்கு 930 ஜனங்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். 1951-ல் நூறு வீடுகளுக்கு 1,304 ஜனங்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அதாவது ஒரு வீட்டில் 13 பேர்கள் வசித்திருக்கிறார்கள்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ What about the position now? ”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ This is a rough calculation and we cannot go into details. While the average rate of construction is 1.5 per cent the average rate of increase in the population is 4.7 per cent. அதனால் இந்தச் சட்டம் இருக்கவேண்டியது அவசியம் என எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அதிகாரிகள் சொன்னதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளும் ரப்பர் ஸ்டாம்பு என்று என்னை எதிர்க்கட்சி உபதேயவர் மீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லவேண்டியதில்லை.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ உங்களைச் சொல்லவில்லை.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ அதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. முன்பு மின்சார இலாகா மான்யத்தின்போது வார் டைம் சர்சார்ஜ் என்று போடப்பட்டிருப்பதை எதிர்த்து, சண்டைதான் முடிந்துவிட்டதே, இன்னமும் எதற்காக ‘வார் டைம் சர்சார்ஜ்’, இருக்கவேண்டுமென்று பலர் பேசினார்கள். அதற்கு நான் அளித்த பதிலையே தான் தற்போதும், எல்லாக் கண்டி ரோலையும் எடுத்தாகிவிட்டதே, இன்னமும் எதற்காக இந்த வீட்டுக் கண்டி ரோல் இருக்கவேண்டுமென்று பேசிய அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதுபோல் இது வேறு விஷயம். எல்லாக் கண்டிரோலையும் எடுத்தாகிவிட்டதே, இந்த வீட்டுக் கண்டிரோல் மரத்திரம் எதற்காக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தத் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்கின்ற முதல் பிரயத்னம்தான் இது. எந்தப் பிரதேச முனிசிபாலிட்யாவது நாளைக்கு இந்தக் கண்டிரோல் நீக்கிவிடவேண்டுமென்றால், அதற்கான அதிகாரத்தைத்தான் இது அளிக்கிறதே தவிர, வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றவர்களுக்கு சட்டம் இந்த திருத்த மசோதாவின்படியே நீடிக்க இடமிருக்கிறது. தற்போது இருக்கும் சட்டமே செப்டம்பர் 30-ந்தேதி வரையில் அமுலில் இருக்கும். அது செப்டம்பர் 30-ந்தேதி காலவதி ஆவதற்குள் இதுபற்றி நன்கு பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவு செய்யலாம். இந்த உறுதிமொழியை நான் சபைக்கு அளிக்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the existing Act will be in operation till 30th September. Before it lapses on the 30th September, we shall have it examined.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Let the Government examine it first and bring another Bill ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Leader of the Opposition should trust the Government.”

[18th August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have brought forward the Bill and let the House extend the Act.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ How can we do it. Are we sitting in September? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ But the Government have got powers to issue notification and there will be no difficulty about it. செப்டம்பர் 30-ந்தேதி முடிவடைகிற சட்டத்தை வேண்டுமானால் அப்பொழுது எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கக்கூடிய முறையில் திருத்தி அமைக்கலாம். அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் கவலைப்படவேண்டியதில்லை என்ற உறுதியை அளிக்கிறேன்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இப்பொழுது அமுலில் இருக்கும் சட்டத்தை அப்படியே நீடிக்க விட்டுவிட்டு, பிறகு கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுக்கின்ற உறுதிமொழிப்படி அந்தச் சட்டத்திலுள்ள சிக்கல்களை எல்லாம் நீக்கி விரிவானதொரு சட்டத்தையே கொண்டுவரலாம். நான்கைந்து மாதத்திற்குள் அந்த விரிவான சட்டம் வருமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் உறுதிமொழி அளிக்கும்போது இந்தத் திருத்த மசோதாவை தற்போது கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

***THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI** :—“ அதனால் சபைக்கு என்ன நான் சொல்லுகிறேன் என்றால் 30-ந்தேதி செப்டம்பர் வரையில் இப்பொழுது இருக்கிற சட்டம் அமுலில் இருக்கும். அதற்குள்ளாகவே புதியதாக விரிவானதொரு சட்டத்தை நான் கொண்டுவருவதாக சபைக்கு உறுதி அளிக்கிறேன். என்னிடத்தில் இந்தச் சபை நம்பிக்கை வைக்கலாம். நான் கொடுத்திருக்கும் வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற இது எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாக கருதுகிறேன். அந்தச் சட்டத்தில் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டபோல மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களையும் வேண்டுமானால் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எந்தவிதமான கவலையும் இருக்கவேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆகையால் இதை அப்படியே இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்கும்படியான அனுமதியை சபை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“ Sir, it has been observed by the hon. Leader of the Opposition that the Government only rubber-stamp the Collector's opinion. But I wish to point out that we attach very great importance to the Collector's Report. As a matter of fact, they are the men on the spot and they are responsible men. They have to make reports after due enquiry and they have made them after due enquiry. If hon. Members want that the matter should be further considered, we are prepared to make further examination. But we are unable to accept the position that we should not respect the Collector's opinion or pay heed to their advice. That is why we have tentatively accepted the Collector's opinion and now in the light of the views expressed by hon. Members, we are still prepared to further examine the matter. The present Act will lapse on the 30th September and we are extending it and giving powers to the

18th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

Government to notify other areas also. As the Hon. Minister in charge of the Bill has given the assurance that further examination will be made and further reports will be called for."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, it is only a question of approach—whether the law as it is should be extended to a particular municipality or any other place should be taken away from the purview of this Act. That is what we want to know. But the Hon. Minister wants a Bill excluding certain areas to be passed into law. Of course, the Collector's report in its own way may be a correct report and we should attach great weight to it. But the public who are affected by the exclusion of certain municipalities from the purview of this Act should be given an opportunity to make representations directly or otherwise and then only the Government should exclude them. I think that will be a proper procedure and we will be satisfied if the Government adopt it."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It was made clear when this Act was extended that it should be extended only for two years. We have had to ask for further extension of the Act and therefore examination of the whole matter was necessary whether there was any necessity to extend the Act as it is now. After examination we have come to the conclusion that it should be further extended and, therefore, there is no question of giving notice to the people. People knew that the Act was only for two years and it would lapse on the 30th September. Therefore, the whole question has to be approached from that point of view. We are not cancelling any Act which would have continued in force but for the amendment. As a matter of fact, the present Act will lapse only on the 30th September. The hon. Member, Sri Narayana Kurup's approach would be all right if we wanted to cancel an existing Act but that is not the case here. I hope I have made the position clear."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் 1 p.m. அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது சபை முன் விவாதத்தில் இருக்கும் மசோதாவை அப்படியே சட்டமாக நிறைவேற்றிவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். 30-ந் தேதி செப்டெம்பருக்குப் பிறகும் நோட்டீசி கேஷன் மூலமாக விஸ்தரிக்கலாமென்று சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த மசோதாவில் இந்தச் சட்டம் அக்டோபர் முதல் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பழைய சட்டம் செப்டம்பர் 30-ந் தேதியோடு செத்துப் போய்விடுகிறது. அதற்குப் பிறகு நோட்டீசி கேஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் 15 நாள் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கெல்லாம் ஒரு மாத காலம் பிடிக்கும். இதற்குள் வீடுகளில் குடியிருக்கிறவர்கள் வெளியேற்றப்படுவதற்கு வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவிடுகிறது. வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் அதிகப் படியான வாடகைகளை விதிக்கலாம். இம்மாதிரியான தொந்தரவுகளெல்லாம் வீட்டில் குடியிருக்கும் மக்களுக்கு ஏற்பட ஏது இருக்கிறது. ஆகையினால் ஏற்கெனவே இருந்துவருகிற சட்டத்தை அப்படியே மேலும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு விஸ்தரித்து விடுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

[Sri S. Ramalingam]

[18th August 1955]

“இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் சட்டம் கட்டுப் படுத்தும் என்று இப்பொழுது அமுலில் இருந்துவரும் சட்டம் சொல்லு கிறது. ஆனால் தற்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்த மசோ தாவின்படி சில முனிசிபாலிட்டிகள் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஷேட் யூலில் கண்டுள்ள முனிசிபாலிட்டிகள் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்படா என்று இந்த மசோதா கோருகிறது. அதைத்தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் இருக்கவேண்டும் என்று தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். விரிவானதொரு மசோதா வரும்போது இதுவிஷயத்தில் சர்க்காருக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் வேண்டுமோ அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

“30-ந் தேதி செப்டம்பருக்குப் பிறகு குடியிருப்பவர்களுக்கு என்ன கஷ்டங்கள் ஏற்படக்கூடும் என்பதை நாம் கணக்கிலெடுத்துக்கொள்ளவேண் டும். நோடிபிகேஷன் வருவதற்கு எப்படியும் ஒரு மாத காலம் ஆகலாம். அதற்குள் குடியிருப்பவர்கள் வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். உண்மையிலேயே சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுடைய அபிப் பிராயத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் விரும்பினால் ஏற்கெனவேயுள்ள பழைய சட்டத்தை அப்படியே இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு விஸ்தரிப்பதுதான் நல்லதாக இருக்குமென்று நான் கருதுகின்றேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :— “அக்டோபர் முதல் தேதியன்றைக்கே நோடிபிகேஷன் செய்யலாமே.”

SRI S. RAMALINGAM :— “சட்டத்தின் பிரகாரம்தானே நோடிபி கேஷன் கொடுக்கவேண்டும். ?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :— “இந்த மசோதாவை இப்பொழுது சட்டமாக நிறைவேற்றிவிட்டு பிறகு கவனித்துக் கொள்ளலாம். அக்டோபர் முதல் தேதியே நோடிபி கேஷன் செய்துகொள்ளலாம்.”

DEPUTY SPEAKER :— “The Hon. Minister has already given his reply. I wish to know whether the hon. Member Sri S. Ramalingam withdrawing his amendment.”

SRI S. RAMALINGAM :— “I am not withdrawing my amendment, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :— “I will now put the amendment of hon. Member Sri S. Ramalingam to the vote of the House ‘.’.”

SRI S. RAMALINGAM :— “I am withdrawing the amend- ment, Sir.”

The amendment of hon. Member Sri S. Ramalingam was by leave withdrawn.

SRI M. KALYANASUNDARAM :— “Sir, I am not withdraw- ing my amendment.”

DEPUTY SPEAKER :— “The question is—

‘That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be referred to a Select Committee for con- sideration and report whether the Principal Act needs amendment in any other respect.’”

The amendment was declared lost.

18th August 1955]

Sri M. Kalyanasundaram demanded a poll and the House divided as follows :—

Ayes—31.

Sri P. Ramamurthi.
„ M. Kalyanasundaram.
„ T. C. Narayanan Nambiar.
„ K. T. Raju.
„ S. Ramalingam.
„ V. R. Krishna Ayyar.
„ S. Vadivelu.
„ V. Madanagopal.
„ P. K. Gopalakrishnan
„ N. Sivaraj.
„ A. K. Subbiah.
„ T. S. Ardhanari.
„ P. Venkatesha Sholagar.
„ K. Madhavan Nambiar.
„ E. T. Kunhan.
„ B. Krishnan.

Sri M. Manickasundaram.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
„ K. T. Sreedharan.
„ C. Kunhirama Kurup.
„ M. Palaniyandi.
„ M. Narayanan Nambiar.
„ O. Koran.
„ K. Moidu.
„ C. Velukkan.
„ S. Swayamprakasam.
„ A. Ratnam.
„ E. L. Raghava Mudaliar.
„ T. Shanmugam.
„ A. Govindaswamy Nayagar.

Noes—55.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
M. A. Manickavelu.
Sri K. Rajaram Naidu.
„ S. R. Arumugam.
„ P. G. Manickam.
„ M. S. Selvarajan.
„ R. Krishnaswamy Gopalar.
The Hon. Sri R. Shanmuga Rajeswara
Sethupathi.
Sri N. Ramakrishna Iyer.
„ K. Venkataswami Naidu.
„ T. P. Elumalai.
„ S. Panchaksharam.
„ K. G. Munuswami Gounder.
„ R. Thangavelu.
„ A. Ramachandra Reddiar.
„ M. P. Periaswami.
„ A. Sambasivam.
„ O. A. Nanjappa.
„ T. M. Kaliannan.
„ V. Govindaswami Naidu.
„ N. Paramasiva Udayar.
„ T. K. Rama.
„ M. S. Muniswami Pillai.
„ V. S. Chinnaswami Naidu.
„ V. S. Sivaprasadam.
„ A. Iyanar.
„ V. Muthu.

Sri S. Thinakaraswami Thevar.
„ V. Chinnayya.
„ R. M. Palaniappan.
„ A. Ramaswami Tevar.
„ O. Chengam Pillai.
„ M. C. Muthukumaraswami.
„ V. Krishnaswami Padayachi.
„ K. Parthasarathy.
„ P. S. Krishnaswami Ayyangar.
„ M. Jagannathan.
„ G. Govindan.
„ M. Kandaswami Padayachi.
„ P. Chellathurai.
„ A. Vaikuntam.
„ V. Arumugam.
„ P. B. K. Rajachidambaram.
„ P. Selvaraj.
„ M. Chinnathambi Thevar.
„ K. P. Kuttikrishnan Nair.
„ K. H. Bomman.
„ V. Dharmalinga Nayakar.
„ N. Gopala Menon.
„ E. K. Sankara Varma Raja.
„ A. Appu.
„ A. Muthuswami.
„ S. Radhakrishnan.
„ T. D. Muthukumaraswamy Naidu.
„ K. R. Viswanathan.

Neutral—Nil.

Ayes—31; Noes—55; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be taken into consideration at once.’ ”

1-10
p.m.

The motion was put and carried and the Bill was considered.

[18th August 1955]

Clause 2.

DEPUTY SPEAKER :—" We will now take up clause 2."

SRI M. PALANIYANDI :—" I move that—

' In clause 2, omit the whole of sub-clause (a) and delete the letter and brackets ' (b) ' in sub-clause (b). ' "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move that—

' In section 1, sub-section (3) of the original Act, delete the words ' and shall remain in force up to and inclusive of 30th September 1955. ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, after having heard both the Mover of the Bill and the Hon. Finance Minister I am thoroughly convinced that the Bill has been brought in basing their decision merely on the opinion of District Collectors concerned as also as a result of representations made by certain vested interests. Here the Hon. Mover of the Bill gave us extracts from the reports and what are they? In Vaniyambadi or some other Municipality, the population is 40,000 and the number of houses is 6,000; on the basis of such an opinion, I cannot understand, how any Minister or any Government can come to the conclusion that the housing shortage has been relieved in that particular municipality. After all, when there are houses and houses, the plinth area has to be taken into consideration. There are palatial buildings and big houses and there are also small huts. Out of the above 6,000, how many are big houses, how many are small houses and how many are huts? What is the number of people living in each? What is the area per man? Can these 6,600 houses accommodate the 40,000 population? These are the facts which have to be taken into account. Is there any report on these? If there are such reports where are they and why have they not been placed on the table of the House? We, Members, are absolutely in the dark on these vital questions.

" Apart from these, I put another question. Have the Government collected figures as to the total number of houses and the population in 1954 and the total number of houses and the population in 1946, that is, the position when this Act was passed and now. Unless such a comparison is made between the two figures, how can any Government come to the conclusion that the housing shortage has been relieved in a particular area? When I put that question to the Hon. Minister, he was not able to answer and said ' I have not got the figures and no figures have been called for. ' In the absence of any such figures, how can any Government come to the conclusion as they have done? Therefore, I say—I am

18th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

categorical and certain—that the Government has acted as nothing more than a rubber-stamp of the Collector. Well, the Hon. Minister has refuted that but in spite of the refutation, the fact is that.

“ Again, how are we treated? Simply because the District Collectors have reported a certain thing and simply because the Government have accepted the reports of the District Collectors, we are also asked to accept. On this vital question affecting the interests of the vast majority of the people we are asked to accept the District Collector’s report. The Hon. Minister is very often fond of saying ‘ You belong to a party which believes in totalitarianism, and I belong to a party which believes in democracy ’. This is the type of democracy which we are asked to subscribe to. A democracy where the officials’ report should be taken as finality by the Legislature itself. This is not democracy, but I will call it ‘ bureaucratic democracy ’ and we cannot subscribe to this type of bureaucratic democracy.

“ Then the point was raised that people already knew that this Act would expire in September 1955 and therefore it was not a question of taking away anything, but actually something was done in favour of the people, so far as certain Municipalities were concerned. This is the argument. I say there has been agitation in City after City and resolutions were passed and sent to Government; if the Government did not choose to acknowledge these resolutions, it is a different matter. But I myself know that there have been a number of conferences where resolutions were passed demanding the extension of the Act itself and therefore the people were aware of it and they wanted the extension of the life of this Act. So, people were aware that this Act would expire on such and such date and they have therefore been agitating against it.

“ The other thing was that the Government would examine the position before 30th September; they would consult the District Collectors and on the basis of their report the Government will come forward to this Legislature that these Municipalities may be exempted from the operation of the Act. For re-examination, on whose report the Government is going to base its decision? Once again they will ask the District Collectors to report what exactly the position is. How are we to be sure that the same Collectors and the same authorities will not be there and how are we to be sure that the same report will not be sent again? Often it may so happen that the District Collector may be the same person, who has now given his report. Government no doubt says that after two years, they might examine the whole matter. But what I say is, even then the same Collectors might give the same report they had given now and Government will accept the same. They would then say to us: “ Well, look here. Here are the reports of the Collectors and so we feel that such and such municipalities should be excluded from the operation of the Act ”. After all what is the difficulty from the Government to continue the present Act as it stands at present, without prescribing any

[Sri P. Ramamurthi] [18th August 1955]

schedule, wherein the municipalities where the Act would be applied are mentioned. What is the difficulty for the Government to continue the present Act, which is applicable to the whole State, for two more years? Why can't they review the matter after two years? What is the urgency now to omit certain municipalities from the purview of the Act? On what basis have Government come to the conclusion that in those municipalities not listed in the schedule there is no shortage of accommodation? We, the Members of the Legislature, are completely in the dark. We do not have the figures regarding the number of houses and the population in the municipalities in our State. The Hon. Minister says he is not having those figures. In the absence of those figures how can we say that in some municipalities there is no scarcity of accommodation? I know that some powerful vested interests have brought pressure on Government and the Government had yielded to that pressure and that is why we find certain municipalities have been omitted from the operation of the Act. Government could not resist that pressure brought in by powerful landlords and that is why I say that this Bill that has now been brought forward is a white-wash merely to lull us into the belief that Government have studied the question based on the reports from District Collectors and that is why certain municipalities have been excluded from the schedule.

“The Hon. Minister for Public Works asks us to trust him. This is not a question of trusting him. I know, when left to himself, the Hon. Minister for Public Works would agree to the suggestions we have made. I say this because he has already accepted the main argument of mine. He accepts the argument that letting of houses should not be put on a par with the question of selling and buying other necessities of life. Here, house should not be considered as a commodity that could be sold. No attempt is being made here to put a check on the sale and purchase of houses. If the question of occupancy right of the tenant is the prime consideration, then I am absolutely certain that the Hon. Minister for Public Works would agree to my proposition that immediately this right should not be disturbed and that in fact by this schedule, they are taking away the occupancy right of the tenants in the municipalities, which have been omitted from the schedule. I am one of those who say that that occupancy right of a tenant, which we have acknowledged from 1946 since this Act came into force, should be made a permanent right. Even though the Hon. Minister for Public Works might be inclined to accept my view, I am sure the powerful interests of the big landlords will gain the upper hand and the Government would yield to their pressure. Therefore it is not a question of trusting the Hon. Minister for Public Works. Government have now deprived the tenants, in those municipalities which have been omitted from the schedule, of their occupancy rights. That right ought not to be taken away like this and in fact it should be made a permanent right. Therefore I support the amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram.”

18th August 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I submit no basic principle underlies the schedule that has been incorporated in this Bill. There must also be a method in madness. We are not objecting to the principle of the exclusion of any class from this Bill but our complaint is that there must be some basic principle behind it. It has been pointed out that in one municipality which has been excluded the proportion of the population to the number of houses is 6 : 1 and in another municipality it is 10 : 1. Will the Hon. Minister kindly tell us that such of those municipalities wherein this proportion is 6 : 1 or 7 : 1, have been excluded from the schedule? He has not given any correct answer. That is why we say this exclusion of certain municipalities has been done in an arbitrary manner. We would have been satisfied if the Hon. Minister had told us that in all those municipalities that have been included in the Schedule the proportion of the population to the number of houses is much more than in the municipalities which have been excluded. Instead of proceeding according to some basic principle, Government have come to an arbitrary decision based on the report of the District Collectors. Therefore I submit that this schedule should be omitted and the Act extended as it is.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചേ. സഭാ നാഥൻ അവർകളെ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാരുടെ പ്രസംഗം കേട്ടശേഷം ഞാൻ കൂടുതൽ ദയമായി വിശ്വസിക്കുന്നു ഈ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പട്ടിക ചില സ്ഥാപിത താലൂക്കുകളുടെ സഹായിക്കുന്നതിനോടേണി മാത്രമാണെന്നു്. സർ, ഞാൻ പറയുന്ന ഇതു് പരിഗണിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കരുതണെന്നു്. നമ്മുടെ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലും മേജർ പഞ്ചായത്തുകളിലുമുള്ള വീടിലാത്ത സാധാരണ നിയമസഭയിൽ ഇങ്ങനെയൊരു നിയമം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു് ആശ്ചര്യം കൊള്ളും, സന്തോഷിക്കും. പക്ഷെ അടുത്തൊരുക്കപ്പിൽ പത്രം എടുത്തു നോക്കുമ്പോൾ കാണാം എത്രയോ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളേയും മേജർ പഞ്ചായത്തുകളേയും കഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നു്. സർ, പാലക്കാട്, വടകര, പാപ്പിനിശ്ശേരി മുതലായി ഇന്നാദിവെ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലേയും മേജർ പഞ്ചായത്തുകളിലേയും കെട്ടിടമുടമകളായ പണച്ചാക്കുകളെ വീർപ്പിക്കാനാണു് ഈ ബില്ലു് ഉപകരിക്കുകയെന്ന ഭയങ്കരമായ വസ്തുത ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ഗൗരവമായി ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ആയുക്തകരമെന്ന പറയട്ടെ പാലക്കാടിനെ വിട്ടിരിക്കുന്നു. പാലക്കാടു് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയെ ആകും വേണ്ടി എന്തിനു് കെഡുവിൽ ചെടുത്തിയില്ലെന്നു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

1-25
p.m.

“ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉപസഭാനാഥൻ അവർകളെ, മുനിസിപ്പാലിറ്റികളുടെയെല്ലാം അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണു് ഈ നിയമം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറഞ്ഞു. ഏതേതു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളുടെ അഭിപ്രായം ഏതേതു മട്ടിൽ അറിഞ്ഞുവെന്നു് ഞാൻ ഒരു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഞാനറിഞ്ഞിട്ടേതോളം യാതൊരു മുനിസിപ്പാൾ കൌൺസിലിലും ഇക്കാര്യം ചർച്ച ചെയ്തിട്ടില്ല. കോഴിക്കോടു് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ വന്നിട്ടില്ല. കണ്ണൂർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ വന്നിട്ടില്ല. മററും ഞാനറിയുന്ന യാതൊരു മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലും മുനിസിപ്പാൾ കൌൺസിലിന്റെ പര്യായോചനക്കു് ഈ പ്രമേയം വന്നിട്ടില്ല. ഒരു പക്ഷെ മുനിസിപ്പാൾ ചെയർമൻമാരുടേയോ കമ്മീഷണർമാരുടേയോ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അതു എനിക്ക് നിയമമില്ല. മുനിസിപ്പാൾ കമ്മീഷണരുടെ അഭിപ്രായമാണോ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയുടെ അഭിപ്രായമെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഏതായാലും ഒന്നെന്നിടേ തീർപ്പുപറയാൻ സാധിക്കും. അതായതു്, നിരഞ്ഞുകൾപ്പെട്ട ജനപ്രതിനിധികളടങ്ങിയ മുനിസിപ്പാൾ കൌൺസിലുകളുടെ അഭിപ്രായത്തിനു് ഈ പ്രമേയം സമർപ്പിക്കുകയോ മുനിസിപ്പാൾ കൌൺസിലുകൾ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിൽ എനിക്കു ലവലേശം സംശയമില്ല.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [18th August 1955]

“സർ, 1946 ലാണ് ഈ നിയമം ആദ്യമായി പാസ്സാക്കിയത്. അന്ന് ഈ നിയമം പാസ്സാക്കാനുണ്ടായ സാമ്പത്തികങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ഇന്ന് അതിനു എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നൊക്കെ ഒരു പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ആളുകൾ തൊഴിലില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ക്ഷാമംകൊണ്ടുമുള്ള ഒരു കേടുമായ വിലയിടിവുകൊണ്ടും മറ്റും ജീവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു തീർത്ഥയാത്രപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിത്. 1946 നു ശേഷം പട്ടണങ്ങളിലെ ജനസംഖ്യ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽനിന്നു ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പട്ടണങ്ങളിലാണെങ്കിൽ ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചതിനനുസരണമായി വീടുകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. കൂടുതൽ ജനസംഖ്യയും കുറച്ചുമാത്രം വീടുകളും എന്നുള്ള പരിതഃസ്ഥിതിയെ മൂലം ചെയ്യുകൊണ്ടു ചില സ്ഥാപിതമാലിന്യങ്ങൾ അവരുടെ മക്കൾക്കു വീട്ടിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഒരൊന്നാതരം സന്ദർശനം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണ് ഇപ്പോൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വളരെ ജനസംഖ്യയുള്ള എത്രയോ പട്ടണങ്ങളെ ഈ ബില്ലിലെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു അതിനു മതിയായ തെളിവാണ്.”

“സർ, മറ്റൊരു സംഗതി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുണ്ട്. മന്ത്രിമാരുടെ ഈ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം കേട്ടാപ്പോൾ എനിക്ക് ഒരു കമ്യൂണിസ്റ്റ് കാർഷികർ വരുന്നത്. ഒരു തറവാട്ടിൽ ഒരു കാരണവരും അനന്തരിവരും മറ്റൊരാളെങ്കിലുമായിരുന്നു. കാരണവൻ വെളിയിൽ പോയിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ പാവപ്പെട്ട ഒരു പിഷ്കാരൻ വന്നു. ‘ഇപ്പോൾ തരാതെ വരില്ല, നാളെ വാ’ എന്നു പറഞ്ഞു അനന്തരിവൻ പിഷ്കാരനെ അയച്ചു. പിഷ്കാരൻ പടിവാതില്ക്കൽത്തീർത്തപ്പോൾ കാരണവർ വന്നു. ഇന്ന് പിഷ്കരില്ല, പിറേറന്നു വാ എന്നു അനന്തരിവൻ പറഞ്ഞുവെന്ന് പിഷ്കാരൻ കാരണവരെ അറിയിച്ചു. കാരണവർ കോപമായി. പിഷ്കാരനെ മടക്കിവിളിച്ചു, ‘പിഷ്കരില്ലെന്നു പറയാൻ അവനല്ല അധികാരം എനിക്കാണ്’, ഇപ്പോൾ പിഷ്കരില്ല, പോയ്ക്കൊ’ എന്നു പറഞ്ഞുയച്ചതായി ഒരു കമ്യൂണിസ്റ്റ്.”

DEPUTY SPEAKER:—“I want to know whether the hon. Member is about to finish his speech.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“No, Sir. I want some more time.”

DEPUTY SPEAKER:—“Then the hon. Member can continue his speech to-morrow. Now I adjourn the House to meet again at 8-30 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

VI.—PAPER PLACED ON THE TABLE OF THE HOUSE.

First Report of the Committee on Government Assurances.

18th August 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 2105 asked by Sri V. R. Krishna Ayyar at the meeting of the Legislative Assembly held on 18th August 1955, page 28 supra.]

Statement showing some of the main recommendations of the Jails Reforms Committee which have been accepted and implemented by Government so far.

(1) Prisoners are permitted to play village games like Chadugudu and kilithattu on Sundays and jail holidays.

(2) Prisoners are permitted to read up to 9 p.m. wherever lighting facilities already exist. Steps are being taken to provide such lighting facilities where they do not exist.

(3) A programme of educating illiterate prisoners below the age of forty with sentence of six months and more by utilizing the services of literate prisoners who are to be coached up by teachers trained in adult education method has been started in certain jails.

(4) Radiological examination of prisoners (sentenced to more than 1½ years) by the Mobile Mass Radiography Unit has been started as an experimental measure in the Penitentiary. In the mufassal, the radiological examination of prisoners has been ordered to be carried out in batches at the district headquarters hospitals.

(5) Special drugs like PAS and Streptomycin for T.B. and penicillin are supplied in jail hospitals.

(6) Purchase of refrigerators for preserving sera and vaccine in Central Jails which do not have them have been sanctioned.

(7) Side laboratories in jail hospitals have been ordered to be suitably equipped for routine examination of urine, blood, etc.

(8) One wash basin is provided in each ward in jail hospitals.

(9) Protective inoculation against typhoid and other diseases are carried out as routine measure.

(10) Poultry farming and bee-keeping has been introduced in the Central Jails in Vellore and Coimbatore and poultry farming in the Central Jail, Salem, with a view to give training to prisoners in useful occupations.

(11) The Inspector-General of Prisons has been instructed to make arrangements with the Borstal Association, Tirunelveli, to provide Borstal inmates on release from the School with one set of clothes, if they need them.

[18th August 1955]

APPENDIX II.

[Vide item IV on page 34 supra.]

FIRST REPORT OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

I

INTRODUCTION.

1. I, the Chairman of the Committee on Government Assurances, present this the First Report of the Committee.

2. The Committee was nominated by the Speaker on the 14th February 1955 under the provisions contained in Rule 206 of the Madras Assembly Rules, with seven members on it.

II

FUNCTIONS OF THE COMMITTEE.

3. The functions of the Committee are to scrutinise the assurances, promises and undertakings given by Ministers, from time to time, on the floor of the House and to report on—

(a) the extent to which such assurances have been implemented; and

(b) where implemented, whether such implementation has taken place within the minimum time necessary for the purpose.

III

SITTINGS OF THE COMMITTEE.

4. The Committee held two sittings after its constitution. The first sitting was held on the 22nd March 1955 and was inaugurated by the Hon. Sri J. Sivashanmugam Pillai, Speaker, Madras Legislative Assembly, who stressed the importance and usefulness of such a Committee. The Committee thereafter considered the procedural and other matters.

IV.

COMMITTEES SECTION.

5. The Madras Assembly Rules framed under clause (1) of Article 208 of the Constitution of India, which came into force on the 15th December 1954, provided for the formation of new Committees, viz.,

(1) Committee on Estimates;

(2) Committee on Subordinate Legislation;

(3) Committee on Government Assurances; and

(4) Business Advisory Committee.

In addition to the work-connected with the above Committees, the work of the Committee on Public Accounts also was taken over

18th August 1955]

from the Finance Department by this department and is being attended to by the Committees Section of the Legislature (Assembly) Secretariat.

V

DATE FROM WHICH ASSURANCES SHOULD BE SCRUTINISED.

6. Since the Committee was a new one, the question whether assurances had to be scrutinised with retrospective effect, and, if so, from what date, came up for discussion. The Committee decided that all assurances made on the date of presentation of the Budget for 1955-56, viz., the 26th February 1955, and thereafter should be scrutinised.

VI

PROCEDURE FOR THE CULLING OUT OF ASSURANCES.

7. The Government were addressed in the matter of extracting assurances, promises and undertakings given on the floor of the House, from the debates. In the Lok Sabha Secretariat, the practice is for the Department of Parliamentary Affairs of the Government of India to go through the proceedings and extract therefrom such assurances, promises and undertakings and to communicate them to the Ministries concerned. After the receipt of the reply from the various Ministries, the Department of Parliamentary Affairs prepare a statement and lay it on the table of the House. The Committee on Assurances consider this statement. On that analogy, the question why the Public (Elections) Department of the Government of this State, which is more or less the counterpart of the Department of Parliamentary Affairs at the centre, could not undertake the work of culling out the assurances was considered by the Committee, which felt that, for the present the Legislature (Assembly) Secretariat might themselves do that work.

VII

FORMS OF ASSURANCES.

8. A list of various forms in which assurances are usually given on the floor of the House was considered by the Committee on the 26th February 1955. The list, which was placed before the Committee, though not exhaustive, was approved to be treated as a guide for the extracting of assurances. (Annexure I.)

VIII

IMPLEMENTATION OF ASSURANCES.

9. The work of the Committee was taken up after the issue of instructions by the Government in this regard on the 23rd May 1955. (Annexure II.)

[18th August 1955]

10. A statement showing the number of assurances, the dates on which they were forwarded to the Government and the number for which replies were received up to 15th July 1955 is appended. (Annexure III.)

11. Out of the 198 assurances given from the 26th February 1955 to the 10th March 1955 and communicated to the departments concerned, replies were received only in respect of 22 items till the 15th July 1955.

12. Under rule 211 of the Madras Assembly Rules, the Committee should make a report to the House at least once in six months. The Committee, which was constituted on the 14th February 1955, had, therefore, to make their first report on or before the 13th August 1955. Hence, the Legislature (Assembly) Secretariat had to hasten the placing of a statement in respect of those 22 items on the table of the House.

13. Though the Committee, at their sitting on the 22nd February 1955, decided that a two months' period from the time of giving an assurance was a reasonable time within which the department concerned could implement them normally, and though that decision was communicated to all the Departments of the Secretariat, on a perusal of the replies received from the departments concerned [vide column (6) of Annexure IV], the Committee felt that there were delays in the implementation of assurances. The Committee therefore decided that the Government should be requested to expedite their replies in respect of the assurances communicated to them from time to time.

14. The Committee also stressed that, in future, the assurances should normally be implemented within a maximum period of two months from the date of giving them, and, where it was not possible to comply with this requirement, a report giving the reasons for the delay should be made to the Committee in order to enable them to judge how far it was beyond the power of the department concerned to implement the assurances within the stipulated period, and what were the reasons responsible for the delay or inadequate implementation of the assurances.

15. The Committee examined the statement showing the action taken on the assurances and were of the view that the assurances in most of the cases had not been implemented, as would be seen from the 'Remarks' column of the statement. (Annexure IV.)

IX

SUMMARY OF RECOMMENDATIONS.

16. The following is the summary of recommendations made in this report :—

(1) All assurances made on the date of presentation of the Budget for 1955–56, viz., the 26th February 1955, and thereafter should be scrutinised.

(Paragraph 6.)

18th August 1955]

(2) The Legislature (Assembly) Secretariat may themselves, for the present, do the work of culling out assurances.

(Paragraph 7.)

(3) A list of standard forms of assurances, promises and undertakings should be adopted in the extracting of assurances for implementation.

(Paragraph 8.)

(4) The Government should expedite their replies in respect of the assurances communicated to them from time to time.

(Paragraph 13.)

(5) The assurances should normally be implemented within a maximum period of two months from the date of giving them, and where it is not possible to comply with this requirement, a report giving the reasons for the delay should be made to the Committee in order to enable them to judge how far it was beyond the power of the department concerned to implement the assurances within the stipulated period, and what were the reasons responsible for the delay or inadequate implementation of the assurances.

(Paragraph 14.)

MADRAS,
7th August 1955.

C. KANDASWAMY,
Chairman.

ANNEXURE I.

STANDARD LIST OF FORMS CONSTITUTING ASSURANCES AS APPROVED BY THE COMMITTEE.

1. The matter is under consideration.
2. I shall look into it.
3. Enquiries are being made.
4. I shall inform the Hon. Member.
5. This is primarily the concern of Central Government but I shall look into it.
6. I shall write to the Central Government.
7. I assure the House all suggestions by Hon. Member will be carefully considered.
8. I shall study the conditions on the spot during my tour.
9. I shall consider the matter.
10. I will consider it.
11. I will suggest to the Central Government.
12. We will put the matter in the shape of a resolution.
13. I shall see what can be done about it.
14. I will look into the matter before I can say anything.
15. The suggestions will be taken into consideration.

[18th August 1955]

16. The matter will be considered at the . . . conference to be held on.
17. The matter is still under examination and if anything requires to be done it will certainly be done.
18. The matter will be taken up with the Government of. . .
19. I have no information, but, I am prepared to look into the matter.
20. Efforts are being made to collect the necessary data.
21. The suggestions made will be borne in mind while framing the rules.
22. If the Hon. Member so desires I can issue further instructions.
23. Copy of the report, when finalised, will be placed in the Library of the House.
24. I shall supply it to the Hon. Member.
25. I think it can be done.
26. If the Hon. Member's allegation is true, I shall certainly have the matter gone into.
27. We shall have to find that out.
28. I will draw the attention of the . . . Government who I hope will take adequate steps in this direction.
29. It is a suggestion for action which will be considered.
30. (Discussion on Demands.) All the points raised by various Members will be considered and the result will be communicated to each Member.
31. Information is being collected and will be laid on the table of the House.
32. I am reviewing the position.
33. Directions by the Speaker, Deputy Speaker or the Chairman involving action on the part of Ministers.
34. All specific points on which information is asked for and promised.

ANNEXURE II.

G.O. Ms. No. 1656, Public (Elections), dated the 23rd May 1955.

Under Rule 206 of the Madras Assembly Rules, a Committee on Government Assurances has been constituted to scrutinize the assurances, promises and undertakings given by Ministers on the floor of the House and to report on—

(a) the extent to which such assurances have been implemented; and

(b) where implemented, whether such implementation has taken place within the minimum time necessary for the purpose.

18th August 1955]

2. The procedure to be followed in watching the implementation of the assurances, etc., was examined and the following instructions are issued :—

(1) The Legislature Secretariat will take roneographed copies of the debates of each day relating to the questions portion and also the statements laid on the table of the House in pursuance of the questions, and send them, together with necessary extracts from the entries made in their "record of scrutiny of debates" to the Departments of the Secretariat direct for taking necessary action;

(2) On receipt of the copy of the debates and the extracts referred to, the Departments of the Secretariat will examine the assurances and take orders in circulation;

(3) The Department of the Secretariat will send a consolidated monthly report by the fifth of every month to the Legislature Secretariat showing the action taken by them during the previous month;

(4) The Legislature Secretariat will scrutinize the reports received from the Department of the Secretariat and prepare a note regarding the implementation of the assurances for the use of the Committee; and

(5) The Legislature Secretariat will send a copy of the decisions of the Committee on the implementation made to the departments concerned.

ANNEXURE III.

Statement showing the number of assurances, the date on which they were forwarded to the Government and the number for which replies were received up to 15th July 1955.

<i>Date on which forwarded to Government.</i>	<i>Number of assurances forwarded.</i>	<i>Number of assurances for which replies were received.</i>
(1)	(2)	(3)
13th June 1955	5	1
17th June 1955	60	12
30th June 1955	69	4
8th July 1955	64	2
16th July 1955	48	3
26th July 1955	53	..
3rd August 1955	142	..
Total ..	<u>441</u>	<u>22</u>

[18th August 1955]

ANNEX

Statement of cases reported during the Seventh Session, 1955,

<i>Serial number.</i>	<i>Assurance number.</i>	<i>Date and reference.</i>	<i>Subject.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
HEALTH, EDUCATION AND LOCAL			
1	2	Starred Question No. 918, dated 26th February 1955 (Supplementary) by Sri M. Narayana Kurup.	Asking the Government whether it is consistent with the policy of the Government to promote basic education and to refuse, at the same time, sanction when a private individual comes forward to run a basic school and whether it is a fact that the District Educational Officer, Basic Education, recommended it while the District Educational Officer belonging to the regular line raised objections.
2	206	Starred Question No. 1268, dated 11th March 1955 (Supplementary) by Sri K. Vinayakam.	Asking the Government to revise the election rules so as to abolish the system of election by show of hands in the minor panchayats.
3	225	Starred Question No. 1303, dated 12th March 1955 (Supplementary) by Sri K. Vinayakam.	Asking the Government to state the reason for the discrepancy in the matter of allowing private practice among the Women Medical Officers in the Maternity and Child-welfare centres run by the Corporation of Madras and those employed under local bodies.
PUBLIC WORKS			
4	6	Starred Question No. 945, dated 26th February 1955, by Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar (on behalf of Sri S. Venkatarama Ayyar).	Asking the Government to state the action taken on the representations received from the Irrigation Conservancy Subordinates' Association, Tanjore, for the revision of their pay scale and for the improvement of their service conditions.

18th August 1955]

URE IV.

the implementation of which was not considered satisfactory.

Promise made.

When and how fulfilled.

Remarks.

(5)

(6)

(7)

ADMINISTRATION DEPARTMENT.

Now the present policy of the Government is to convert as many non-basic schools as possible into basic schools. In this connexion this will also be considered.

An extract of the proceedings of the Assembly Session, dated 26th February 1955, in respect of the questions referred to is forwarded to the Director of Public Instruction for immediate remarks. (Memorandum No. 59004-a-II/54-1, dated 6th July 1955.)

The question may be kept pending till the Government received the Report of the Elementary Education Committee and took decisions on the recommendations contained therein.

The suggestion will be examined.

The question of evolving a simplified system of voting by secret ballot for panchayat elections has been taken up by Government in consultation with the Inspector of Municipal Councils and Local Boards. A decision will be taken in the light of the experience gained in the adoption of the method of marking on ballot paper in the last election to district boards and the ensuing elections to municipal councils. (U.O. Note No. 48608-H-5/55-3, dated 30th June 1955.)

The Government may be requested to expedite their decision in the matter and communicate the same.

The matter will be looked into.

Reference issued to Commissioner, Corporation of Madras. (U.O. Note No. 48608-H-5/55-2, dated 20th June 1955.)

Since the reply is merely an interim one, the Government may be requested to expedite further action and intimate the result of the same.

DEPARTMENT.

Yes, the matter is under consideration.

The Chief Engineer, Public Works Department (General), was asked to offer his remarks on the request of the Association and he has since been reminded. The Chief Engineer's report is awaited. (U.O. Note No. 364-M/55-1, dated 3rd May 1955.)

The Government may be requested to expedite further action in the matter and intimate the result.

[18th August 1955]

<i>Serial number, (1)</i>	<i>Assurance number, (2)</i>	<i>Date and reference, (3)</i>	<i>Subject, (4)</i>
PUBLIC WORKS			
5	12	Starred Question No. 951, dated 28th February 1955, by Sri V. Balakrishnan.	Asking the Government to draw up schemes for the construction of quarters for the non-gazetted officers spread over a number of headquarters, where there is a shortage of houses for occupation.
6	14	Starred Question No. 956, dated 28th February 1955 (Supplementary) by Sri K. P. Gopalan.	Asking the Government to constitute an enquiry into the damages caused by sea erosion near Puthiyangadi in Chirakkal taluk.
7	41	Starred Question No. 984, dated 1st March 1955 (Supplementary) by Sri M. Kalyanasundaram (original in Tamil).	Asking the Government whether they would consider the question of acquiring the South Arcot Electricity Distribution Company, South Arcot, after cancelling their licence.
8	80	Starred Question No. 1066, dated 3rd March 1955 (Supplementary) by Sri S. C. Virupakshiah.	Asking the reasons for the discriminatory treatment accorded to employees serving municipal electrical undertakings, especially in view of the fact that the selection of Engineers for both the Government and the municipal services were made by the Chief Engineer for Electricity.

18th August 1955]

*Promise made.**When and how fulfilled.**Remarks.*

(5)

(6)

(7)

DEPARTMENT—*cont.*

Proposals for the construction of quarters for non-gazetted officers have not yet been taken up. We are trying to seek aid from the Centre and if it is forthcoming the question may be considered.

The question of construction of quarters for non-gazetted officers and others was examined by Government and it was decided in G.O. Ms. No. 2810, P.W., dated 12th August 1954, that, in view of prevailing financial stringency, the need for economy in all directions and the high cost of labour and building materials, the consideration of the question be deferred to better times, for at least two years. There are no papers in Public

The assurance need not be pursued but the members may take up this point during the discussion on the Second Five-Year Plan.

Works Department regarding the question of seeking aid from the Centre for the construction of quarters for the non-gazetted officers. Industries, Labour and Co-operation, Public and Finance are being requested to state whether they have any papers on the subject and, if so, to take necessary action in the matter. (U.O. Note No. 45932-B/55-1, dated 7th June 1955.)

In view of the reports of these two officers (Collector and Chief Engineer) I do not know how the hon. Member says that the damage has been very grave and so on. Well, I have got to verify that and ask the officers once again. That is all.

Extract of the proceedings of the Assembly have been communicated to the Chief Engineer (General) and further report called for in the matter and his reply is awaited. (U.O. Notes No. 37737-S/55-1, dated 7th May 1955, and No. 37737-S/55-2, dated 6th June 1955.)

The Government may be requested to expedite their final decision in the matter and communicate the result.

The question of acquisition is under examination.

The question of drawing up a programme for the acquisition of the remaining licensee owned electrical undertakings under the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Act, 1954, is under the active consideration of the Government. A decision in the matter is expected to be arrived at shortly. (U.O. Note No. 37737-S/55-2, dated 6th June 1955.)

The Government may be requested to expedite their decision in the matter and communicate the result.

That matter has been engaging the attention of the Government. As question of finance was involved in this matter it was deferred in 1953. We have now taken up the matter again and we are examining the proposal.

The remarks of the Chief Engineer (Electrical) are awaited. (U.O. Note No. 37599-L/55-1, dated 7th May 1955.)

The Government may be requested to expedite their final decision in the matter and communicate the result.

[18th August 1955]

Serial number.	Assurance number.	Date and reference.	Subject.
(1)	(2)	(3)	(4)
PUBLIC WORKS			
9	92	Starred Question No. 1079, dated 4th March 1955 (Supplementary) by Sri V. Balakrishnan.	Asking whether the Government will extend the system of punching bus tickets by nippers to other private operators also.
10	188	Budget discussions relating to Demand XXXV. Capital Outlay on Irrigation, dated 10th March 1955.	Points raised by various members
11	222	Starred Question No. 1290, dated 12th March 1955 (Supplementary) by Sri K. Vinayakam.	Asking the Government whether they will revise the bus rates as 1½ annas from Kodambakkam level-crossing to Kodambakkam temple on Krithigai days.
HOME			
12	46	Starred Question No. 1004, dated 1st March 1955 (Supplementary) by Sri S. C. C. Anthony Pillai.	Asking whether the Government will consider the question of introducing a system under which the time at which a worker reports for duty and the time at which he is relieved from duty are noted in case of some workers of Government Transport, Madras, in view of the differences between the scheduled hours of work and actual hours of work.
INDUSTRIES, LABOUR AND			
13	42	Starred Question No. 989, dated 1st March 1955 (Supplementary) by Sri M. Narayana Kurup.	Asking the Government to conduct an enquiry into the conduct of the Deputy Registrar of Co-operative Societies, North Malabar, with regard to the confusion that arose in the Taliparamba Weavers' Co-operative Society, Limited.
14	78	Starred Question No. 1063, dated 3rd March 1955 (Supplementary) by Sri M. Narayana Kurup.	Asking whether the Government will examine the question of conceding the one resolution of the Cannanore P.C.C. Society, Limited, which has been rejected by the Government.

18th August 1955]

*Promise made.**When and how fulfilled.**Remarks.*

(5)

(6)

(7)

DEPARTMENT—cont.

We will consider the suggestion with regard to private operators, but with regard to the Government Transport will continue to maintain the same system.

The remarks of the Central Road Traffic Board have been called for. (U.O. Note No. 42325-Courts IV/55-4, dated 22nd June 1955.)

The Government may be requested to expedite their final decision in the matter and communicate the same.

I shall assure the hon. Members that all these things will be carefully looked into. All these questions will be looked into and a fair and equitable order, I am sure, will be passed by Government. All these things are technical matters and I shall certainly have them looked into.

Copies of the proceeding have been received from the Legislature (Assembly) Secretariat on 30th April 1955. Remarks of the Special Chief Engineer and Superintending Engineer (Food Production), are being called for on the various point raised and they are being awaited. (U.O. Notes No. 37692-B/55-1, dated 13th May 1955 and No. 45932-B/55-1, dated 7th June 1955.)

The points may be enumerated and communicated to the Government for necessary action.

I will look into the matter.

The question was considered at the fifth meeting of City Transport Advisory Committee (1954-55) and the Transport Commissioner has been asked by the committee to approach the Government in the matter. If and when the Transport Commissioner comes up to Government it will be examined and suitable orders passed. (U.O. Note No. 45932-B/55-1, dated 7th June 1955.)

The Government may be requested to expedite their final decision in the matter and communicate the result.

DEPARTMENT.

I will look into the matter.

Transport Commissioner was requested to offer his remarks on 27th April 1955, and reminded on 10th May 1955. (U.O. Note No. 45932-B/55-1, dated 7th June 1955.)

The Government may be requested to expedite their final decision in the matter and communicate the same.

CO-OPERATION DEPARTMENT.

I shall call for a report regarding the matter referred to by the hon. Member.

A report has been called for from the Registrar of Co-operative Societies. (U.O. Note No. 39558-CI/55-1, dated 29th April 1955.)

The Government may be requested to expedite the enquiry and also the action taken on the report and communicate the result.

Yes, Sir. The matter will be considered.

The question is already under examination in consultation with the Collector of Malabar. (U.O. Note No. 39558-CI/55-1, dated 29th April 1955.)

The Government may be requested to expedite their decision in the matter.

